



Briselē, 10.7.2013
COM(2013) 520 final

2013/0253 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu banku noregulējuma fondu, un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Kā norādīts Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei “Ceļvedis virzībā uz banku savienību”¹, Komisijas paziņojumā “Plāns padziļinātas un patiesas ekonomikas un monetārās savienības izveidei. Eiropas debašu sākums”² un četru priekšsēdētāju ziņojumā “Ceļā uz patiesu ekonomisko un monetāro savienību”³ 2012. gadā, integrēta finanšu sistēma jeb “Banku savienība” ir svarīga politikas pasākumu daļa, lai ievirzītu Eiropu atpakaļ ceļā uz ekonomikas atveseļošanu un izaugsmi.

Ātra virzība ceļā uz Banku savienību ir nepieciešama, lai nodrošinātu finansiālo stabilitāti un izaugsmi eurozonā un visā iekšējā tirgū. Tas ir svarīgs solis, lai novērstu pašreizējo finanšu sadrumstalotību un nenoteiktību, atvieglotu finansēšanas nosacījumus visneaizsargātākajām valstīm un bankām un likvidētu saikni starp tām, un atjaunotu pārrobežu banku darbību iekšējā tirgū par labu eurozonas dalībvalstīm un eurozonā neietilpstošām dalībvalstīm. Izmantojot iekšējā tirgus 28 dalībvalstīm kopīgo tiesisko regulējumu (vienotu noteikumu kopumu), Eiropas Komisija ir pieņēmusi visaptverošu pieeju un ierosinājusi plānu, tostarp dažādus instrumentus un pasākumus Banku savienības izveidei, kas ir potenciāli atvērta dalībai visām dalībvalstīm, bet jebkurā gadījumā ietver pašreizējās 18 eurozonas dalībvalstis.

Eiropadome 2013. gada martā apņēma pabeigt Banku savienības izveidi, veicot šādus pasākumus. Pirmkārt, prioritārā kārtā ir jāpabeidz atlikušās likumdošanas procedūras, lai izveidotu Vienotu uzraudzības mehānismu (VUM), piešķirot ECB pilnvaras uzraudzīt eurozonas bankas⁴. Otrkārt, vasaras mēnešos būtu jāpanāk vienošanās par to, kā pēc VUM izveides un banku bilanču, tostarp vēsturisko aktīvu definīcijas pārskatīšanas, Eiropas Stabilizācijas mehānisms (ESM) varētu tieši rekapitalizēt bankas. Tāpat 2013. gada vasarā būtu jāpanāk vienošanās par Komisijas priekšlikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes [] Direktīvai, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību sanācijas un neregulējuma režīmu (turpmāk “Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva []”)⁵. Visbeidzot, prioritārā kārtā būtu jāizskata Komisijas priekšlikums par Vienotu neregulējuma mehānismu (VNM), kā arī par piemērotiem un efektīviem atbalsta pasākumiem, lai tos pieņemtu šajā parlamentārajā sasaukumā.

Kā noteikts, Banku savienība ietvers visas eurozonas dalībvalstis un eurozonā neietilpstošās dalībvalstis, kuras vēlas tai pievienoties. Banku savienībā un visās pārējās dalībvalstīs piemēros to pašu ES mēroga vienotu noteikumu kopumu par prudenčuālajām prasībām⁶ un noteikumus par banku neregulējumu. Tādējādi tiks saglabāta iekšējā tirgus integritāte. Banku savienības radītā spēcīgāka finanšu stabilitāte arī vairo uzticēšanos un izaugsmes iespējas

¹ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei “Ceļvedis virzībā uz banku savienību”, COM(2012) 510, 12.9.2012.

² Komisijas paziņojums “Plāns padziļinātas un patiesas EMS izveidei. Eiropas debašu sākums”, COM(2012) 777 final/2, 30.11.2012.

³ “Ceļā uz patiesu ekonomisko un monetāro savienību”, Eiropadomes priekšsēdētāja Hermana Van Rompeja ziņojums EUCO 120/12. 26.06.2012.

⁴ COM(2012) 511.

⁵ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību sanācijas un neregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvas 77/91/EEK un 82/891/EEK, Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK un 2011/35/EK un Regulu (ES) Nr. 1093/2010, COM (2012) 280, 6.6.2012.

⁶ Kapitāla prasību regula un direktīva (CRR/CRDIV)http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm.

visā iekšējā tirgū. Prudenciālo un noregulējuma noteikumu centrāla un vienota piemērošana dalībvalstīs, kuras piedalās Banku savienībā, dos labumu visām dalībvalstīm. Novēršot finanšu sadrumstalotību, kas patlaban kavē saimniecisko darbību, tā palīdzēs nodrošināt godīgu konkurenci un novērst šķēršļus pamatbrīvību brīvai izmantošanai ne tikai iesaistītajās dalībvalstīs, bet arī visā iekšējā tirgū.

1.1. Vienots noregulējuma mehānisms un finansēšanas pasākumi – Banku savienības galvenie elementi

Ātrā vienošanās par Vienotu uzraudzības mehānismu 2012. gada aprīlī, tikai septiņus mēnešus pēc Komisijas 2012. gada septembrī sagatavotā priekšlikuma, veidoja pamatu Banku savienībai, kas ir svarīga daļa no ekonomiskās un monetārās savienības.

Pastiprināta uzraudzība VUM ietvaros atjaunos uzticēšanos banku stabilitātei. 2014. gadā ECB uzņemsies galīgo atbildību par visu eurozonas banku uzraudzību. Praksē ECB tieši uzraudzīs lielākās un starptautiski visaktīvākās bankas, tai būs iespēja pārņemt tiešu uzraudzību pār pārējām, turpretim valsts iestādes būs atbildīgas par mazāku banku uzraudzību ikdienā.

Izmantojot VUM, lai izveidotu banku pakalpojumu tirgu ilgtspējību VUM iesaistītajās dalībvalstīs, ES ir jāievieš vienots noregulējuma mehānisms, lai risinātu maksātnespējīgu banku problēmas. Nekad pilnībā nevar izslēgt risku, ka banka var saskarties ar nopietnām likviditātes vai maksātnespējas problēmām. Tādēļ ir nepieciešams sagatavot satvaru, kas ļauj iestādēm padziļināti pārstrukturēt bankas, vienlaikus novēršot ļoti būtiskos riskus ekonomikas stabilitātei un izmaksas, kas rodas no banku nesistemātiskas likvidācijas saskaņā ar valsts tiesību aktiem par maksātnespēju, un pārtraukt nepieciešamību šo procesu finansēt no publiskajiem līdzekļiem.

Ja Eiropas Parlaments un Padome pieņems Banku sanācības un noregulējuma direktīvu, tajā tiks ietverti noteikumi par to, kā pārstrukturēt ES bankas, kas ir nonākušas nopietnās finansiālās grūtībās, kā saglabāt reālās ekonomikas būtiskās funkcijas un kā zaudējumus un izmaksas sadalīt starp banku akcionāriem, kreditoriem un neapdrošinātiem noguldītājiem. Veicot iekšēju rekapitalizāciju, kas ir viens no galvenajiem instrumentiem noregulējuma direktīvā, tiktu sadalīti zaudējumi un norakstīti akcionāru, subordinēto kreditoru un prioritāro kreditoru prasījumi. Ieguldītāji, kuru ieguldītā summa nepārsniedz 100 000 euro, jebkurā gadījumā nav pakļauti zaudējuma riskam, jo to prasības aizsargā valsts noguldījumu garantiju sistēmas.

Lai noregulētu banku darbību, direktīva paļaujas uz valsts iestāžu un noregulējuma fondu tīklu. Lai arī šis ir būtisks solis uz priekšu nolūkā samazināt atšķirīgās valstu pieejas un aizsargāt iekšējā tirgus integritāti, tas nav pietiekams tām dalībvalstīm, kuras kredītiestāžu uzraudzību veic kopīgi VUM ietvaros. Kā atzinusi Eiropadome, Banku savienībā banku uzraudzība un noregulēšana jāveic tāda paša līmeņa iestādei. Pretējā gadījumā starp uzraudzības iestādi (ECB) un valsts noregulējuma iestādēm var rasties domstarpības par to, kā rīkoties ar grūtībās nonākušām bankām, turpretim tirgus prognozes par dalībvalstu (ne)spēju novērst banku maksātnespēju valsts līmenī varētu nemainīties, pastiprinot atgriezenisko saikni starp valstīm un bankām, ka arī sadrumstalotību un konkurences kropļojumus visā iekšējā tirgū.

Salīdzinājumā ar noregulējuma iestāžu tīklu vienots noregulējuma mehānisms ar centrālu lēmumu pieņemšanas iestādi un vienotu banku noregulējuma fondu nodrošinās svarīgus ieguvumus dalībvalstīm, nodokļu maksātājiem, bankām un finanšu un ekonomikas stabilitāti visā ES:

- spēcīga lēmumu pieņemšana centrālā līmenī nodrošinās, ka noregulējuma lēmumi visās iesaistītajās dalībvalstīs tiks pieņemti ātri un efektīvi, novēršot nekoordinētu rīcību, samazinot negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti un ierobežojot vajadzību pēc finansiāla atbalsta;
- centralizētas ekspertu zināšanas un pieredze banku noregulējuma jomā maksātnespējīgo banku problēmas spēs risināt sistemātiskāk un efektīvāk, nekā atsevišķas valsts iestādes, kam ir ierobežotāki resursi un pieredze;
- vienots banku noregulējuma fonds spēs apvienot būtiskus resursus no banku iemaksām un tādējādi efektīvāk aizsargāt nodokļu maksātājus, nekā valstu fondi, vienlaikus nodrošinot līdzvērtīgus konkurences apstākļus bankām visās iesaistītajās dalībvalstīs. Vienots fonds novērsīs koordinācijas problēmas, kas rodas, izmantojot valsts fondus, un būs svarīgs, lai pārtrauktu banku atkarību no valstu kredītspējas.

Vienotais noregulējuma mehānisms jāizveido ES tiesiskā un institucionālā regulējuma ietvaros. Eiropadomes 2012. gada 14. decembra secinājumos apgalvots, ka "EMS izveides pabeigšanas process balstīsies uz ES iestāžu sistēmu un tiesisko regulējumu". Lai arī *ad hoc* starpvaldību instrumentu izmantošana ārpus ES regulējuma bija nepieciešama, lai rastu risinājumus ārkārtējos tirgus apstākļos un novērstu pārvaldības trūkumus EMS sākotnējā izveidē, tā apdraud ES lēmumu pieņemšanas demokrātisko kvalitāti un ES tiesību sistēmas saskaņotību. Līdz ar to ir nepieciešams izveidot Vienotu noregulējuma mehānismu (VNM) ES tiesiskajā un institucionālajā regulējumā, tāpat kā iepriekš VUM, lai pabeigtu EMS saskaņā ar Eiropadomes secinājumiem un, plašākā nozīmē, lai aizsargātu ES demokrātisko un institucionālo kārtību.

1.2. Pāreja uz Banku savienību

Tiek plānots, ka Vienotais uzraudzības mehānisms stāsies spēkā 2014. gada vidū. Savukārt Vienotais noregulējuma mehānisms sāks darboties 2015. gada janvārī, kad ir plānots, ka spēkā stāsies Direktīva [], kurā būs ietverti noteikumi par banku noregulējumu iekšējā tirgū⁷. Līdz ar to VNM piemērotu šīs regulas noteikumus, kas ir saskaņā ar Direktīvas [] noteikumiem dalībvalstīm, kuras piedalās Banku savienībā, turpretim valsts iestādes piemērotu Direktīvas [] noteikumus neiesaistītajām dalībvalstīm.

Ja noregulējuma darbības ietvers valdības atbalstu, jebkurā gadījumā tiks piemēroti valsts atbalsta noteikumi par sloga sadali. Lai sloga sadali īstenotu starp akcionāriem un mazāk prioritārajiem kreditoriem, VNM no dienas, kad stāsies spēkā šī regula, varēs piemērot noteikumus, kas ļauj norakstīt akcijas un subordinēto parādu tādā apjomā, kas vajadzīgs, lai piemērotu valsts atbalsta noteikumus.

Turklāt dalībvalstis var nolemt īstenot jaunus noteikumus, kas ir izklāstīti Direktīvā [], savos valsts tiesību aktos pat pirms minētās direktīvas transponēšanas termiņa. Jebkurā gadījumā Komisijas kompetence valsts atbalsta jomā tiks saglabāta visos noregulējuma gadījumos, kuros ir iesaistīts atbalsts, kas kvalificējams kā valsts atbalsts. Faktiski, ja Vienotā banku noregulējuma fonda izmantošana VNM ietvaros neveido valsts atbalstu saskaņā ar Līgumā noteiktiem specifiskiem kritērijiem, minētie kritēriji vēl aizvien būtu piemērojami pēc analogijas, lai nodrošinātu, ka, izmantojot Noregulējuma fondu, tiek piemēroti tie paši noteikumi kā tad, ja valsts noregulējuma iestādēm būtu jāizmanto valsts finansēšanas mehānismi.

⁷

Atkarībā no sarunu iznākuma starp Parlamentu un Padomi iekšēja rekapitalizācija pilnībā varētu stāties spēkā, veicot pakāpenisku pāreju, iespējams, līdz 2018. gadam, kā ierosinājusi Komisija.

Šo konverģences procesu Eiropas mērogā virzīs, no vienas puses, pārskatītās valsts atbalsta pamatnostādnes banku atbalstam, un, no otras puses, vienošanās par to, kā Eiropas Stabilizācijas mehānisms varētu rekapitalizēt grūtībās nonākušās bankas. Pārskatītās valsts atbalsta pamatnostādnes paredz stingrākas prasības attiecībā uz sloga sadali akcionāriem un mazāk prioritārajiem kreditoriem visās dalībvalstīs, kas sniedz publisko atbalstu savām bankām. Tas novērstu iekšējā tirgus pašreizējo sadrumstalotību atkarībā no valsts stabilitātes un vēsturisko aktīvu apjoma. ESM pamatnostādnes savukārt tiktu precizēts, ar kādiem nosacījumiem un ievērojot valsts atbalsta noteikumus, dalībvalstis, kuras nespēj nodrošināt publisko atbalstu bankām, varētu saņemt aizdevumus vai, ja nepieciešams, kā bankas varētu tieši rekapitalizēt ar ESM.

2. PAMATOJUMS VIENOTAM NOREGULĒJUMA MEHĀNISMAM

Komisija ņēma vērā analīzi, kas veikta ietekmes novērtējumā, ko sagatavoja Direktīvas [] priekšlikuma pieņemšanai, kurā novērtēja darbības un juridiskos aspektus, kas saistīti ar vienota noregulējuma mehānisma (VNM) izveidi.

Par ierosinātajiem VNM aspektiem ir veikta papildu analīze, pamatojoties uz ietekmes novērtējumā ietvertu atjaunināto informāciju. Attiecībā uz VNM spēju nodrošināt efektīvus lēmumus laiks ir svarīgs divu iemeslu dēļ: *ex ante*, lai uzlabotu jaunizveidotā VNM kā atbilstīga instrumenta ticamību, mazinot nenoteiktības avotus tirgos; un, kad ir sākusies noregulējums, VNM saglabāt aktīvu vērtību, ko var mazināt nevajadzīgi kavējumi noregulējuma procesā. Valsts iestāžu tīklam katrai apspriešanai attiecībā uz pārrobežu iestādēm būtu vajadzīgs papildu procedūras laiks. Turpretim ierosinātais atbildības sadalījums starp centrālo lēmumu pieņemšanas līmeni un vietējām īstenošanas iestādēm ļaus ietaupīt laiku. Lai apkopotu visu pieredzi, kas vajadzīga īstenošanas pārvaldīšanai, valsts līmenī to varēs paveikt ātrāk, nekā centrālajā līmenī, jo ir piemērojami valsts tiesību akti; centrālā līmenī būs iespēja izveidot lielāku kritisko masu, lai ātrāk piesaistītu un attīstītu vislabāko specializēto cilvēkkapitālu.

Attiecībā uz VNM spēju nodrošināt efektīvus lēmumus to pieņemšana centrālā mērogā veicinās noregulējuma izmaksu samazināšanu tāpēc, ka ar to var panākt būtiskas priekšrocības apjomradītu ietaupījumu izteiksmē tīkla ietvaros un tāpēc, ka tas ir svarīgs noregulējuma lēmumu izpildāmībā un optimizēšanā. Strukturālā izteiksmē sistēma, kas nepārsniedz valsts iestāžu pilnvaras samazināt izmaksas savai dalībvalstij, nespēj pilnībā ņemt vērā pārrobežu ietekmi. Kopš krīzes sākuma dalībvalstis bija iecerējušas ieviest sloga sadalīšanas mehānismu, lai šādās situācijās mazinātu globālās labklājības zaudējumus⁸. Vienots noregulējuma mehānisms ir labāk piemērots, nekā tīkls, lai garantētu sloga sadales izpildāmību, kas ir nepieciešams priekšnoteikums, lai darbotos vienošanās par sloga sadali. Tas arī garantēs optimāla noregulējuma politikas ātrā izpildāmību, kas iepriekš ļauj vienoties par sloga sadales noteikumu, kurā noteikta noregulējuma izmaksu sadale saskaņā ar taisnīgiem un līdzsvarotiem kritērijiem.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Juridiskais pamats

Šā priekšlikuma juridiskais pamats ir LESD 114. pants, kas ļauj pieņemt pasākumus, lai tuvinātu valsts tiesību aktus, kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība.

⁸

Skatīt Padomes 2007. gada 9. oktobra secinājumus par ES finanšu stabilitātes sistēmas uzlabošanu. http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/96351.pdf

Priekšlikuma mērķis ir saglabāt iekšējā tirgus integritāti un uzlabot tā darbību. Noregulējuma noteikumu vienota kopuma vienāda piemērošana un centrālas iestādes piekļuve vienotajam Eiropas Noregulējuma fondam atjaunos Savienības banku pakalpojumu tirgu vienmērīgu darbību, novērsīs šķēršļus pamatbrīvību izmantošanai un būtiskus konkurences kropļojumus vismaz tajās dalībvalstīs, kuras kopīgi uzrauga kredītiestādes Eiropas mērogā.

Lai arī Direktīva [] sniedz augstu saskaņošanas līmeni, tā aizvien nodrošina elastību dalībvalstīm, kas nozīmē to, ka iekšējā tirgū varētu saglabāties neliela līmeņa sadrumstalotība. Savukārt Vienotais noregulējuma mehānisms nodrošina integrētu lēmumu pieņemšanu, saskaņojot VNM noregulējumu ar VUM uzraudzību, lai likvidētu konkurējošo priekšrocību, kas ir bankām VUM iesaistītajās dalībvalstīs, salīdzinājumā ar neiesaistītajām dalībvalstīm, jo nepastāv centralizēta sistēma, kas risinātu maksātnespējīgo banku problēmas. Lai nodrošinātu to, ka visām iesaistītajām dalībvalstīm ir pilnīga uzticēšanās banku noregulējuma procesa kvalitātei un objektivitātei, īpaši attiecībā uz ietekmi uz ekonomiku vietējā mērogā, noregulējuma lēmumus centrāli sagatavos un uzraudzīs Vienota noregulējuma valde, lai nodrošinātu saskaņotu un vienotu pieeju, un noregulējuma procesu sāks Komisija. Komisija arī lems par noregulējuma instrumentu satvaru, kurus piemēros attiecīgajai vienībai, un par fonda izmantošanu, lai atbalstītu noregulējuma darbību.

Turklāt nolūkā atbalstīt noregulējuma procesu un uzlabot tā efektivitāti, ar ierosināto regulu izveido vienotu banku noregulējuma fondu. Ierosinātā regula ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs, bet tā attiecas uz visām vienībām, kuras uzrauga VUM. Vienotais noteikumu kopums, kas izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulā (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām⁹, Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvā 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokersabiedrību prudenciālo uzraudzību¹⁰ un Direktīvā [], tiks piemērots iesaistītajām dalībvalstīm, tāpat kā to piemēro visā iekšējā tirgū.

Tādēļ LESD 114. pants ir piemērots juridiskais pamats.

3.2. Subsidiaritāte

Saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts LES 5. panta 3. punktā, jomās, kuras nav Savienības ekskluzīvā kompetencē, Savienība rīkojas tikai tad, ja dalībvalstis centrālā vai reģionālā un vietējā līmenī nevar pietiekami labi īstenot paredzētās darbības mērķus, bet ierosinātās darbības mēroga vai seku dēļ tie ir labāk sasniedzami Savienības līmenī.

Tikai rīcība Savienības līmenī var nodrošināt, ka maksātnespējīgās bankas tiek noregulētas, radot minimālu negatīvu ietekmi un konsekvētā veidā saskaņā ar vienotu noteikumu kopumu. VNM radītu ievērojamus apjomradītus ietaupījumus, ļaujot izvairīties no negatīvās ārējās ietekmes, ko var izraisīt lēmumu pieņemšana un fondu izmantošana tikai valsts līmenī. Būtiskas atšķirības starp noregulējuma lēmumiem, kas pieņemti valsts līmenī un kuros ņemtas vērā vietējās īpatnības un finansējuma ierobežojums, var apdraudēt iekšējā tirgus stabilitāti un integritāti.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012, OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokersabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK, OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.

Lai arī Vienota uzraudzības mehānisma izveide nodrošina līdzvērtīgus konkurences apstākļus banku uzraudzībā un samazina iecietības risku, Vienotais noregulējuma mehānisms nodrošina, ka, bankai kļūstot maksātnespējīgai, pārstrukturēšanu var veikt ar viszemākajām izmaksām, kreditori saņem taisnīgu un vienlīdzīgu attieksmi, un finansējumu var ātri izmantot visā iekšējā tirgū visproduktīvākajā veidā.

Līdz ar to ir lietderīgi, ka Savienība ierosina nepieciešamo likumdošanas darbību, lai izveidotu šādu noregulējuma mehānismu bankām, kuras uzrauga VUM. Regula ir piemērots juridiskais instruments, lai novērstu atšķirības transponēšanā valsts tiesību aktos un nodrošinātu vienotu institucionālu mehānismu un vienlīdzīgus konkurences apstākļus visām iesaistīto dalībvalstu bankām.

3.3. Proporcionalitāte

Saskaņā ar proporcionalitātes principu Savienības rīcības saturs un veids ir samērīgs ar Līgumu mērķu sasniegšanai nepieciešamo.

Banku savienībā banku uzraudzība un noregulēšana ir jāveic tāda paša līmeņa iestādei. Pretējā gadījumā starp Eiropas uzraudzības iestādi un valsts noregulējuma iestādēm var rasties domstarpības par to, kā risināt grūtībās nonākušo banku problēmas un segt to izmaksas. Šādas domstarpības varētu apdraudēt gan uzraudzības, gan noregulējuma efektivitāti un kropļot konkurenci dalībvalstu starpā.

Nesenā krīze norādīja uz vajadzību pēc ātras un izlēmīgas rīcības, kuru atbalsta ES līmeņa finansēšanas pasākumi, lai novērstu to, ka valsts vadīta banku noregulēšana nesamērīgi ietekmē reālo ekonomiku, un lai iegrožotu nenoteiktību un novērstu masveida naudas izņemšanas iespēju no bankām un kaitīgas ietekmes izplatību uz finansiālo situāciju iekšējā tirgū. Vienots noregulējuma mehānisms nodrošinātu, ka tos pašus noteikumus piemēro vienādi jebkurai maksātnespējīgai bankai iesaistītajā dalībvalstī. Pienācīgs atbalsta finansējums mazinātu problēmas atsevišķās bankās, kuras rada uzticēšanās trūkumu visai attiecīgās dalībvalsts vai citu valstu banku sistēmai, kas tirgu uztverē ir pakļautas līdzīgiem riskiem.

Papildu tiesiskā noteiktība, pareizi saskaņoti stimuli Banku savienības ietvaros un ekonomiskie ieguvumi centrālas un vienotas noregulējuma darbības rezultātā nozīmē, ka priekšlikums atbilst proporcionalitātes principam un aprobežojas tikai ar to, kas nepieciešams noteikto mērķu sasniegšanai.

Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas iekļauti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, proti, tiesības uz personas datu aizsardzību, brīvība veikt uzņēmējdarbību, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, un tā ir jāīsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.

4. SĪKĀKS PRIEKŠLIKUMA SKAIDROJUMS

4.1. Vienots noregulējuma mehānisms

4.1.1. Principi, struktūra un darbības joma

Vienotajam noregulējuma mehānismam jāietver lēmumu pieņemšanas struktūras, kuras ir juridiski pamatotas un efektīvas krīzes laikā. Lēmumu pieņemšana jānodrošina Eiropas līmenī, bet tajā ir jāiesaista dalībvalstis, atzīstot, cik svarīgs ir banku noregulējums valstu ekonomikām.

Vienotais noregulējuma mehānisms piemēros vienoto noteikumu kopumu par banku noregulējumu, kas izklāstīts Banku sanācības un noregulējuma direktīvā, attiecībā uz grūtībās

nonākušajām bankām šajā mehānismā iesaistītajās dalībvalstīs. Vienoto noregulējuma mehānismu veidos vienoti noteikumi un procedūras, kuras piemēros Vienotā noregulējuma valde ("Valde") kopā ar Komisiju un iesaistīto dalībvalstu noregulējuma iestādēm.

Eiropas Komisija piedalīsies VNM vienīgi tik lielā mērā, lai izpildītu šajā regulā noteiktos konkrētos uzdevumus un saistībā ar Līgumā noteikto valsts atbalsta kontroli vai lai pēc analogijas piemērotu kritērijus, kas noteikti LESD 107. panta piemērošanai.

Tomēr noregulējuma procesa rakstura dēļ Vienotais noregulējuma mehānisms nepiemēro Vienotā uzraudzības mehānisma diferencēto pieeju atšķirīgiem banku veidiem. Atšķirībā no notiekošā ikdienas uzraudzības darba, visticamāk, tikai konkrēts skaits banku kļūs maksātnespējīgas un tām jebkurā noteiktā brīdī tiks piemērots noregulējums. Turklāt Vienotā noregulējuma mehānisma visaptveroša darbības joma pilnībā atbilst principam, ka problēmu gadījumā ECB var uzņemties jebkuras bankas tiešu uzraudzību, tostarp ar mērķi veikt iespējamu noregulējumu. Visbeidzot, krīze ir parādījusi, ka ne tikai lielām starptautiskām bankām ir nepieciešams noregulējuma satvars Eiropas līmenī. Diferencētu noregulējuma iestāžu esamība atšķirīga apjoma bankām arī nozīmētu diferencētus finansējuma un atbalsta mehānismus, kas varētu atkal padziļināt saiknes starp valstīm un bankām un kropļot konkurenci.

4.1.2. VNM darbību principi

Lai nodrošinātu objektīvu un taisnīgu noregulējuma procesu, jebkāda diskriminācija, pamatojoties uz pilsonību vai uzņēmējdarbības vietu, no Komisijas, Valdes un valsts noregulējuma iestāžu puses pret bankām, to noguldītājiem, kreditoriem vai akcionāriem, ir aizliegta. Pārrobežu grupu noregulējumam piemēro vairākus principus, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi starp grupas struktūrām, ļautu pienācīgi ņemt vērā noregulējumā iesaistītās dalībvalsts intereses, un novērstu to, ka kreditoriem piemērotās izmaksas pārsniedz apmēru, kāds būtu noteikts parastās maksātnespējas procedūrās. Ja noregulējums attiecas tikai uz noregulējamās grupas atsevišķām daļām, priekšlikuma mērķis ir nodrošināt, ka noregulējuma procesam nebūs negatīvas ietekmes uz tām grupas vienībām, kurām noregulējumu nepiemēro. Principā noregulējuma izmaksas segs iekšēja rekapitalizācija un banku nozare. Līdz ar to šis priekšlikums nodrošina, ka Komisija, Valde un valsts noregulējuma iestādes izlemj par noregulējuma finansēšanas pasākumiem tādā veidā, lai tiktu līdz minimumam samazināts publiskā sektora ārkārtas atbalsts.

4.1.3. Mijiedarbība ar Komisijas kontroles funkciju valsts atbalsta jomā

VNM ietvaros jebkurā gadījumā tiks saglabāta valsts atbalsta kontrole, ko veic Komisija. Tas nozīmē, ka, tiklīdz ECB paziņo Komisijai un Valdei, ka banka vai grupa ir maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga, noregulējuma procedūrai VNM vajadzības gadījumā ir jānotiek paralēli valsts atbalsta procedūrai, lai attiecīgā dalībvalsts vai dalībvalstis tiktu aicinātas paziņot Komisijai par plānotajiem pasākumiem saskaņā ar LESD 108. pantu. Šādā nolūkā ir jāizveido nepārtraukta sadarbība un informācijas apmaiņa starp Valdi un Komisiju valsts atbalsta procedūras pabeigšanai. Turklāt Komisijas lēmums saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem būtu priekšnoteikums, lai Komisija pieņemtu lēmumu sākt bankas noregulējumu. Ja fonda izmantošanā nepastāv valsts atbalsts, pēc analogijas būtu jāpiemēro LESD 107. panta piemērošanai noteiktie kritēriji kā priekšnoteikums lēmuma pieņemšanai par bankas noregulējumu, lai saglabātu iekšējā tirgus integritāti starp iesaistītajām un neiesaistītajām dalībvalstīm.

4.1.4. Uzdevumi un lēmumu pieņemšanas struktūra

Vienotais noregulējuma mehānisms attiecas uz būtiskākajiem noregulējuma uzdevumiem, kas ir nepieciešami maksātnespējīgo banku glābšanai. Šādi uzdevumi, cita starpā, ietver atļauju

pieņemot vienkāršotus pienākumus attiecībā uz noregulējuma plānu sagatavošanu, noregulējuma plānu izstrādi, noregulējuma plānu pārskatīšanu, banku noregulējamības novērtēšanu, lemlēmšanu par noregulējuma piemērošanu bankai, noregulējuma pilnvaru izmantošanu attiecībā uz noregulējamo iestādi un noregulējuma shēmu īstenošanu. Turklāt VNM attiecas uz lēmumiem par noregulējuma finansējuma izmantošanu.

VNM sastāvs nodrošina, ka tās lēmumu pieņemšanas struktūras arī krīzes laikā ir juridiski pamatotas un efektīvas. Tās ir izveidotas, lai nodrošinātu, ka lēmumus pieņem Eiropas mērogā un iesaistot dalībvalstis, jo banku noregulējums ir būtisks valstu ekonomikām.

Vienotā noregulējuma mehānisma lēmumu pieņemšanas struktūras ietver Vienoto noregulējuma valdi, iesaistīto dalībvalstu valsts noregulējuma iestādes un Eiropas Komisiju. VNM uzdevumi ir sadalīti Vienoto Noregulējuma valdei un valsts noregulējuma iestādēm.

Lai nodrošinātu Vienotā noregulējuma mehānisma efektivitāti un pārskatatbildību un saskaņā ar juridiskajām prasībām, Eiropas Komisijai kā ES iestādei ir pilnvaras sākt bankas noregulējumu, pamatojoties uz Valdes ieteikumu vai pēc savas iniciatīvas. Ja Komisija sāk noregulējuma procedūru, tā arī izlemu par noregulējuma instrumentu satvaru, kurus piemēros katrā atsevišķā gadījumā, un par fonda izmantošanu. Vienotā noregulējuma valde pieņemtu visus pārējos lēmumus saskaņā ar VNM regulu un tos nodotu valsts noregulējuma iestādēm izpildei valsts līmenī saskaņā ar VNM regulu un Direktīvu []. Valde uzraudzītu, kā valsts noregulējuma iestādes izpilda tās lēmumus valsts līmenī, un, ja valsts noregulējuma iestāde šādu lēmumu nepildītu, Valde varētu adresēt lēmumus tieši bankām.

4.1.5. Lēmumu pieņemšanas procedūras

Saskaņā ar Direktīvā [] izklāstīto noteikumu kopumu bankai tiktu piemērots noregulējums, ja tā kļūst maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga, ja šādu notikumu pavērsienu nevar novērst privātā sektora pasākumi un ja noregulējums ir vispārības interesēs, jo banka ir sistēmiska tādā ziņā, ka tās maksātnespēja izjauktu finanšu stabilitāti. Noregulējuma mērķis ir nodrošināt bankas svarīgo funkciju turpināmību, aizsargāt finanšu stabilitāti, samazināt paļaušanos uz nodokļu maksātāju naudu un aizsargāt noguldītājus.

Noregulējumu sāk pēc procesa, ar ko nodrošina, ka ir pieņemts pamatots un objektīvs lēmums attiecībā uz jebkuru maksātnespējīgu banku:

- ECB kā banku uzraudzības iestāde paziņo Komisijai, Valdei un attiecīgajām valsts iestādēm un ministrijām, ka banka kļūst maksātnespējīga;
- Noregulējuma valde novērtē, vai pastāv sistēmisks risks un nav privātā sektora risinājuma;
- šādā gadījumā Noregulējuma valde iesaka Komisijai sākt noregulējuma procedūru;
- Komisija nolemj sākt noregulējumu un norāda Noregulējuma valdei uz satvaru noregulējuma instrumentu piemērošanai un fonda izmantošanai, lai atbalstītu noregulējuma darbību. Valde ar lēmumu, kas adresēts valsts noregulējuma iestādēm, pieņem noregulējuma shēmu, kurā izklāsta noregulējuma instrumentus, darbības un finansēšanas pasākumus, kā arī sniedz norādījumus attiecīgās valsts noregulējuma iestādēm izpildīt noregulējuma pasākumus;
- valsts noregulējuma iestādes īsteno Valdes noteiktos noregulējuma pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Ja valsts noregulējuma iestādes neizpilda valdes lēmumus, valdei ir pilnvaras aizstāt valsts noregulējuma iestādes un konkrētus lēmumus par noregulējuma pasākumu īstenošanu adresēt tieši bankām.

4.1.6. *Pārskatatbildība un budžets*

Katra Vienotā noregulējuma mehānisma struktūra būs neatkarīga savu uzdevumu izpildē, un tai piemēros stingrus pārskatatbildības noteikumus, lai nodrošinātu, ka tā izmanto savas pilnvaras pareizā un objektīvā veidā šīs regulas un Direktīvas [] noteiktajās robežās. Līdz ar to Noregulējuma valde ir pārskatatbildīga Eiropas Parlamentam un Padomei par visiem lēmumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz šo priekšlikumu. Iesaistīto dalībvalstu parlamenti arī tiks informēti par valdes darbībām. Valdei būs jāsniedz atbilde uz visiem novērojumiem vai jautājumiem, ko tai adresējuši iesaistīto dalībvalstu parlamenti. VNM budžets, kas ietver vienoto noregulējuma fondu, nav daļa no Savienības budžeta. Izdevumi, kas attiecas uz VNM uzdevumiem, fonda pārvaldību un izmantošanu, tiks finansēti no banku nozares iemaksām.

4.1.7. *Attiecības ar neiesaistītajām dalībvalstīm*

Ar Direktīvu [] valsts noregulējuma iestāžu vidū izveido noregulējuma kolēģijas, kuru kompetencē ir banku grupas, nodrošinot atbilstīgu un līdzsvarotu visu to dalībvalstu noregulējuma iestāžu līdzdalību, kurās banka darbojas. Ja piederības un uzņēmējas valsts noregulējuma iestādes nespēj vienoties par noregulējuma plānu sagatavošanu un par pašu noregulējumu, EBI veic starpnieka funkcijas. VNM kontekstā vienībām un grupām, kuras veic uzņēmējdarbību VUM iesaistītajās dalībvalstīs, VNM aizstāj noregulējuma kolēģijas, kuras noteiktas Direktīvā [], ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokersabiedrību sanācības un noregulējuma režīmu. Savukārt pārstāvji no valsts noregulējuma iestādēm ir iesaistīti Noregulējuma valdē.

Bankām, kas ir izveidotas neiesaistītajās dalībvalstīs, kā noteikts VUM regulā, turpina pilnībā piemērot Direktīvu []. Līdzīgi, mijiedarbību starp VNM un valsts noregulējuma iestādēm neiesaistītajās dalībvalstīs pilnībā reglamentēs Direktīva []. Noteikumi par mijiedarbību starp dažādiem noregulējuma fondiem (zaudējumu savstarpēja sadalīšana un brīvprātīga aizņemšanās un kredītu sniegšana) arī pilnībā attiecas uz Vienoto noregulējuma fondu un neiesaistīto dalībvalstu valsts noregulējuma fondiem. Priekšlikumā arī precizēts, ka EBI loma, kas noteikta Direktīvā [] un EBI regulā, tostarp tās starpnieka pilnvaras, pilnībā attieksies uz Noregulējuma valdi.

Turklāt šajā priekšlikumā trīs veidos ir ņemts vērā banku stāvoklis, kuras veic uzņēmējdarbību tajās dalībvalstīs, kuras nepiedalās VNM.

Pirmkārt, priekšlikumā ir izklāstīts visu VNM sastāvdaļu nediskriminācijas princips pret kredītiestādēm, noguldītājiem, ieguldītājiem vai citiem kreditoriem, pamatojoties uz to valstspiederību vai uzņēmējdarbības vietu.

Otrkārt, priekšlikumā paredzēts, ka gadījumos, ja grupu veido kredītiestādes, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī un neiesaistītajā dalībvalstī, Valde Direktīvā [] noteiktajās noregulējuma kolēģijās aizstāj iesaistīto dalībvalstu valsts noregulējuma iestādes.

Treškārt, neiesaistītajām dalībvalstīm vienmēr ir iespēja pievienoties VUM un līdz ar to nodrošināt, ka uz bankām, kuras veic uzņēmējdarbību to teritorijā, arī attiecas VNM.

4.1.8. *Attiecības ar Eiropas Parlamenta un Padomes [] Direktīvu [], ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokersabiedrību sanācības un noregulējuma režīmu*

Vienotā noregulējuma mehānisma ietvaros vienoto noteikumu kopumu, kas izklāstīts Direktīvā [], ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokersabiedrību sanācības un noregulējuma režīmu, piemēros iesaistītajām dalībvalstīm, tāpat kā to piemēro visā iekšējā tirgū. Izņēmumi šajā gadījumā ir pieļaujami tikai, ja šajā regulā noteiktās procedūras vai noteikumi aizstāj attiecīgos Direktīvas [] noteikumus (piemēram, noteikumus par pārrobežu kolēģijām, kuras aizstāj ar lēmumu pieņemšanu VNM ietvaros).

VNM priekšlikums integrē konkrētus noteikumus, kas ir paralēli Direktīvai [], jo Noregulējuma valdei un Komisijai savas darbības ir jābalsta uz tieši piemērojamiem Savienības tiesību aktiem. Citi šā priekšlikuma noteikumi ietver konkrētas atsaucis uz Komisijas priekšlikumu par Direktīvu []. Daži no šiem noteikumiem tika grozīti ar ziņojumu, par ko maijā nobalsoja Eiropas Parlamenta ECON komiteja, un ar Padomes 26. jūnija vispārējo pieeju. VNM regulai galu galā ir pilnībā jābūt saskaņā ar vienošanos par Direktīvu [], kas panākta starp Eiropas Parlamentu un Padomi. Šajā priekšlikumā ir ietvertas atsaucis uz Padomes vispārējo pieeju kā uz jaunāko pieejamo dokumentu. Tā kā sarunas starp Eiropas Parlamentu un Padomi vēl patlaban norisinās un direktīva vēl nav pabeigta, Komisijas mērķis ir aizstāt minētos būtiskos noteikumus ar likumdevēju vidū notiekošo sarunu par Direktīvu [] galīgo iznākumu.

Attiecībā uz konkrētiem aspektiem, kurus reglamentē Direktīva [], VNM pareizai darbībai ir nepieciešama turpmāka saskaņošana ar Vienoto banku noregulējuma fondu. Pirmkārt, prasījumu hierarhija būtu pilnībā jā saskaņo attiecībā uz noregulējumu, pamatojoties uz noguldītāju prioritātes principu. Regulas priekšlikuma 15. pantā ir ierosināts saskaņot noregulējuma prasījumu hierarhiju, pamatojoties uz noguldītāju prioritātes principu. Komisija uzskata, ka šāda saskaņošana ir nepieciešama visām vienībām, kurām piemēro Direktīvu [], lai vienotajā tirgū nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus. Otrkārt, VNM ietvaros stingri jānosaka elastības iespējas iekšējas rekapitalizācijas izmantošanai, un šajā ziņā visām bankām jāpiemēro tie paši nosacījumi. Līdz ar to priekšlikuma 24. pantā ir ietverti stingri papildu noteikumi, pamatojoties uz Padomes 2013. gada 26. jūnijā pieņemto vispārējo pieeju, un šajā kontekstā tiek izslēgta jebkādu atkāpju izmantošana, kuras noteiktas Direktīvā [] (īpaši, par iekšējas rekapitalizācijas robežvērtības aprēķināšanu).

4.2. Noregulējuma valde

4.2.1. Pārvaldība

Lai nodrošinātu efektīvu un pārskatatbildīgu noregulējuma lēmumu pieņemšanas procesu, Noregulējuma valdes struktūra un darbības noteikumi paredz visu tieši skarto dalībvalstu adekvātu iesaisti. Valdes sastāvā ir izpilddirektors, izpilddirektora vietnieks, Komisijas un ECB iecelti pārstāvji, un katras iesaistītās dalībvalsts norīkoti pārstāvji, kuri pārstāv valsts noregulējuma iestādes. Valde, ko vada izpilddirektors, tiekas un strādā divās sesijās: izpildsesijā un plenārsesijā. Valdes sanāksmēs varētu aicināt piedalīties novērotājus.

Valde plenārsesijā pieņem visus vispārīga rakstura lēmumus. Izpildsesijā Valde pieņem lēmumus attiecībā uz atsevišķām vienībām vai banku grupām. Šādi lēmumi ir dažādi, sākot no noregulējuma plānošanas, agrīnas intervences pilnvarām līdz lēmumiem par noregulējuma shēmām, arī par fonda izmantošanu noregulējuma procesa finansēšanai un norādījumu sniegšanu valsts noregulējuma iestādēm par to, kā īstenot noregulējuma lēmumus.

Valdes izpildsesijā piedalās izpilddirektors, izpilddirektora vietnieks un Komisijas un ECB ieceltie pārstāvji.

Atkarībā no bankām vai grupām, kurām katrā atsevišķā gadījumā jāpiemēro noregulējums, Valde, tiekoties izpildsesijā, papildus izpilddirektoram, izpilddirektora vietniekam un Komisijas un ECB ieceltajiem pārstāvjiem arī uzaicina pārstāvjus, kurus norīkojušas attiecīgās valsts noregulējuma iestādes. Tādējādi, ja noregulējumu piemēro pārrobežu banku grupām, sanāksmēs un lēmumu pieņemšanas procesā piedalās gan tās dalībvalsts pārstāvis, kurā atrodas grupas līmeņa noregulējuma iestāde, gan to dalībvalstu pārstāvji, kurās uzņēmējdarbību veic meitasuzņēmumi vai vienības, kurām piemēro konsolidēto uzraudzību. Balsošanas noteikumos, kurus piemēro Valdei, ņem vērā vajadzību apsvērt visu noregulējuma

lēmumā iesaistīto dalībvalstu intereses. Nevienam no dalībniekiem apspriešanā nav veto tiesību.

Tomēr, ņemot vērā dalībvalstu suverenitāti lemt par valsts budžeta izmantošanu, šajā priekšlikumā ir skaidri noteikts, ka VNM nevar pieprasīt dalībvalstīm sniegt publiskā sektora ārkārtas atbalstu jebkurai neregulējamai vienībai. Turklāt, lai pilnībā ņemtu vērā fiskālo ietekmi dalībvalstīs, attiecīgo valsts neregulējuma iestāžu norīkotie pārstāvji Valdes izpildsesijā var pieprasīt vienu papildu apspriešanu, lai apspriestos par iespējamajām sekām.

4.2.2. *Pilnvaras*

Neregulējuma valde centralizē informāciju, kas ir ECB un valsts neregulējuma iestāžu rīcībā par to jurisdikcijā esošo banku finansiālo stabilitāti. Salīdzinājumā ar valsts iestāžu tīklu, kas darbojas saskaņā ar valsts pilnvarām, Valde ļauj labāk novērtēt apstākļus, kas var radīt vajadzību pēc bankas neregulējuma un novērst pārrobežu negatīvo ietekmi. Šajā priekšlikumā ir izmantots Banku sanācības un neregulējuma direktīvas satvars, un tas pilnvaro Neregulējuma valdi nekavējoties iejaukties, ja bankas vai grupas finansiālā situācija pasliktinās.

Neregulējuma valdei ir piešķirtas pilnvaras noteikt, kad sniegt ieteikumu Komisijai sākt bankas vai grupas neregulējumu. Tiklīdz Komisija nolemj, ka ir izpildīti nosacījumi, un sāk bankas neregulējumu, Valde Komisijas noteiktajā satvarā lemj par piemērojamā neregulējuma instrumentu konkrētiem aspektiem un to, kā piešķirt fonda līdzekļus. Šādas pilnvaras ļauj Neregulējuma valdei atlasīt un vienādi piemērot neregulējuma instrumentus, noteikumus un procedūras. Jo īpaši, ja bankas darbojas pārrobežu mērogā, tas novērsīs pašreizējās atšķirības dalībvalstu noteikumos un pieejās, kā arī visas negatīvās sekas, ko tās rada Savienības banku pakalpojumu tirgu darbībā.

Šāda tieša Neregulējuma valdes atbildība nodrošinās vienlīdzīgu attieksmi pret bankām visās iesaistītajās dalībvalstīs un paredzamību un uzticēšanos vienotā noteikumu kopuma par banku neregulējumu īstenošanai. Tas palielinās tiesisko noteiktību un labāk saglabās finanšu aktīvu vērtību, novēršot nevajadzīgus traucējumus līdzekļu plūsmā. Tas arī nodrošinās, ka maksātspējīgās iestādes aktīvus izmantos visproduktīvākajā veidā, lai mazinātu kreditoru zaudējumus visās iesaistītajās dalībvalstīs, un nevis atbilstīgi atsevišķu dalībvalstu bažām.

Neregulējuma valde nodrošina, ka neregulējuma lēmumus visas valsts neregulējuma iestādes īsteno godprātīgi saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Šajā nolūkā Valdei ir pilnvaras uzraudzīt un novērtēt īstenošanu, ko veikušas valsts neregulējuma iestādes, vajadzības gadījumā pieprasīt informāciju tieši no bankām vai veikt izmeklēšanu vai pārbaudes uz vietas. Ja valsts neregulējuma iestāde neīsteno neregulējuma lēmumu saskaņā ar saskaņoto neregulējuma shēmu, Valdei ir tiesības konkrētus lēmumus tieši adresēt attiecīgajai bankai, pieprasot veikt vajadzīgo darbību, lai īstenotu neregulējuma lēmumu.

4.2.3. *Sadarbība Eiropas un starptautiskā mērogā*

Lai veiktu savus uzdevumus, Neregulējuma valde sadarbosies ar ECB un pārējām iestādēm, kuras ir pilnvarotas uzraudzīt kredītiestādes VUM ietvaros, un ar citām iestādēm, kas ir daļa no Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas. Neregulējuma valde arī cieši sadarbosies ar valsts neregulējuma iestādēm, jo tām ir svarīga loma neregulējuma pasākumu sagatavošanā un īstenošanā.

Tā kā daudzas kredītiestādes darbojas ne tikai Savienībā, bet starptautiskā mērogā, Neregulējuma valdei būs ekskluzīvas kompetences iesaistīto dalībvalstu valsts iestāžu vārdā noslēgt juridiski nesaistošus sadarbības nolīgumus ar trešo valstu iestādēm.

4.3. Vienotais banku neregulējuma fonds

4.3.1. Principi, izveide un uzdevumi

Valdes rīcības pamatā ir principi, ka jebkurus zaudējumus, izmaksas vai citus izdevumus, kas radušies saistībā ar neregulējuma instrumentu izmantošanu, sākumā sedz neregulējamās iestādes akcionāri un kreditori, un visbeidzot, ja nepieciešams, finanšu nozarei. Pat ja iestādes pārstrukturēšanas izmaksas būtu jāsedz no tās iekšējiem resursiem, ir jābūt mehānismam, kas attiecīgajai iestādei (vai nu tās sākotnējā formā, ar pagaidu bankas starpniecību, vai kā aktīvu pārvaldības struktūrai – "sliktajai bankai") ļauj turpināt darbību. Tādēļ ir svarīgi izveidot banku neregulējuma fondu, lai nodrošinātu neregulējuma darbību efektivitāti, piemēram, īstermiņa finansējuma nodrošināšana neregulējamai iestādei vai garantijas šādas iestādes potenciālajiem pircējiem.

Vienota neregulējuma fonda primārais mērķis ir nodrošināt finanšu stabilitāti, nevis segt zaudējumus vai nodrošināt kapitālu neregulējamai iestādei. Fonds nebūtu jāuzskata par glābšanas fondu. Tomēr var būt ārkārtas apstākļi, ja pēc tam, kad ir pietiekami izsmelti iekšējie resursi (vismaz 8 % no neregulējamās iestādes saistībām un pašu kapitāla), sākotnējo mērķi nevarēja sasniegt bez fonda palīdzības, lai segtu minētos zaudējumus vai nodrošinātu kapitālu. Tikai šādos apstākļos fonds varētu rīkoties kā atbalsta sniedzējs privātajiem līdzekļiem.

Vienota neregulējuma fonda izveide sākotnēji ir pamatota ar faktu, ka integrētos finanšu tirgos jebkāds finanšu atbalsts bankas neregulējumam uzlabo finanšu stabilitāti un citu banku stāvokli ne tikai attiecīgajā dalībvalstī, bet arī citās dalībvalstīs. Tā kā bankas iesaistītajās dalībvalstīs ir šāda atbalsta netiešas saņēmējas, atbalsta finansēšanai paredzētās iemaksas nebūtu jānosaka tikai bankām no vienas dalībvalsts.

Efektivitātes izteiksmē fonda spējas apvienot resursus no visām eurozonas valstīm sniedz efektīvāku risinājumu banku krīzei, ja zaudējumi tiek asimetriski koncentrēti dažās dalībvalstīs un šajā ziņā kalpo kā eurozonas mēroga apdrošināšanas mehānisms. Nesenā krīze parādīja, ka zaudējumi dalībvalstīs radās diferencētā veidā.

Tā kā zaudējumi jebkādu nākotnes satricinājumu dēļ banku nozarē, visticamāk, būs koncentrēti konkrētā laikā dažās dalībvalstīs, kopīgs Eiropas mēroga privāts atbalsta mehānisms, pretstatā atsevišķiem valstu atbalsta mehānismiem, būs efektīvāks šādu satricinājumu novēršanā, izmantojot priekšmaksas un, ārkārtas gadījumos, pēciemaksas no visas eurozonas banku nozares. Tādēļ, apvienojot līdzekļus Eiropas mērogā, fonds nodrošinās lielāku līdzekļu apjomu un palielinās banku sistēmas izturību. Tajā pašā laikā vienmērīgi izlīdzinot papildu pēciemaksas visu iesaistīto dalībvalstu bankās, tiks samazināts šādu iemaksu līmenis katrai bankai, ierobežojot šādu iemaksu prociklisku ietekmi.

Turklāt mehānisms, kura zaudējumu segšanas spējas pārsniedz valsts robežas, var efektīvi likvidēt savstarpējas atkarības apburto loku starp banku krīzi konkrētajā dalībvalstī un valsts fiskālo situāciju. Šādā veidā dažu dalībvalstu pašreizējais slogs tiktu mazināts, ja vienots neregulējuma fonds būtu izveidots jau finanšu krīzes sākumā.

Turklāt vienots neregulējuma fonds, kas spēs apvienot līdzekļus no banku nozares visās iesaistītajās dalībvalstīs, tiks balstīts uz lielāku iemaksu bāzi un līdz ar to tam būs lielāka reputācijas bāze, ļaujot Valdei vajadzības gadījumā vairāk un ar mazākām izmaksām aizņemties tirgū. Lielākas spējas iegūt ārēju finansējumu tirgū samazinās fonda nepieciešamību paļauties uz publiskajām finansēm ārkārtas zaudējumu gadījumos, kas palīdzētu likvidēt saikni starp valstīm un bankām un aizsargāt nodokļu maksātājus no neregulējuma izmaksām.

Visbeidzot, vienots fonds ir arī vajadzīgs, lai pareizi saskaņotu stimulus visās Banku savienības iestādēs. Ja, īpaši pārrobežu banku grupu gadījumā, līdzekļus noregulējuma segšanai, kas pārsniedz apjomu, ko seguši akcionāri un kreditori, būtu jānodrošina no valsts fondiem, tiktu apdraudēta ne tikai Vienotā noregulējuma mehānisma, bet arī Vienotā uzraudzības mehānisma efektivitāte.

Vienota noregulējuma mehānisma izveidei nepieciešams, lai Noregulējuma valdei būtu ātra un efektīva piekļuve vienotajam banku noregulējuma fondam. Fonds rada privātu ārēju avotu, kas var nodrošināt vidēja termiņa un ilgtermiņa finansējumu, lai novērstu vai samazinātu publiskā sektora līdzekļu izmantošanu banku noregulējumā. Turklāt tas palielina noregulējuma procesa efektivitāti, novēršot koordinācijas problēmas, kuras rodas valsts fondu izmantošanā, īpaši pārrobežu grupu gadījumā.

4.3.2. Fonda finansēšana

Lai nodrošinātu pietiekamu finansējumu, novērstu uz iemaksām balstītas shēmas procikliskumu un samazinātu vajadzību pēc ārēja finansiāla atbalsta, fondam ir nepieciešami gatavi pieejamie resursi. Šajā nolūkā fonda mērķapjomam būtu jābūt vismaz 1 % no segtajiem noguldījumiem iesaistīto dalībvalstu banku sistēmā, lai nodrošinātu pienācīgu noregulējumu turpmākās krīzēs ar noteikumu, ka kreditori sedz vismaz līdz 8 % no kopējām noregulējuma iestādes saistībām un pašu kapitāla.

Pamatojoties uz 2011. gada datiem par bankām un segto noguldījumu paredzamo apjomu eurozonas bankās, 1 % mērķa līmenis Vienotajam noregulējuma fondam atbilstu aptuveni 55 miljardiem euro. Fonda mērķapjoms absolūtās summās (euro) būs dinamisks un palielināsies automātiski, ja banku nozarē būs izaugsme.

Ir paredzēts 10 gadu pārejas posms, līdz fonds sasniegs pilnīgu mērķa līmeni. To varētu pagarināt līdz 14 gadiem, ja fonds veic izmaksas, kuras pārsniedz pusi no fonda mērķapjoma. Ja sākotnējā izveides posmā no fonda izmaksas netiek veiktas, banku nozare katru gadu ieguldītu vienu desmito daļu no mērķapjoma absolūtās summās aptuveni 5,5 miljardu euro apmērā.

Pēc sākotnējā fonda izveides posma bankām piemēros papildu iemaksas, ja to iemaksu bāze palielinās vai no fonda tiek veiktas izmaksas. Ja no fonda pieejamie finanšu līdzekļi samazinās par pusi no tā mērķapjoma, bankām piemēros minimuma gada iemaksu vismaz vienas piektdaļas apmērā no visu to dalībvalstu banku, kuras piedalās Vienotajā noregulējuma mehānismā, kopējām saistībām.

Iemaksas tiks aprēķinātas saskaņā ar Banku sanācības un noregulējuma direktīvu, pamatojoties uz banku saistībām, izņemot pašu kapitālu un segtos noguldījumus, un tās tiks piemērotas banku riska profilam. Tas nozīmē, ka bankām, kuras tiek finansētas gandrīz vienīgi no noguldījumiem, praksē būs ļoti zemas iemaksas. Neapšaubāmi, šādas bankas veiks iemaksas valsts noguldījumu garantiju sistēmās.

Ir paredzēti aizsardzības pasākumi, lai novērstu to, ka iemaksu iekasēšana rada finanšu stabilitātes problēmas stabilās iestādēs, tas ir, pagaidu atbrīvojums no pienākuma veikt pēciemaksas.

Ja priekšiemaksas ir nepietiekamas un pēciemaksas nav pieejamas nekavējoties, var būt nepieciešams atbalsta papildu finansējums, īpaši pārejas posmā, lai nodrošinātu bankas(-u) sistēmisko funkciju turpināmību visā pārstrukturēšanas procesā. Fonds spēs slēgt līgumus par aizdevumiem vai citiem atbalsta veidiem ar finanšu iestādēm vai trešām pusēm, ja ir nepieciešams finansēt noregulējumu (tostarp no publiskā sektora līdzekļiem). Šo atbalstu principā atmaksās noregulējamā iestāde. Tomēr, ja tas nebūs iespējams, regulā ir paredzēts, ka

zaudējumus kā pēciemaksas sadalīs visām bankām, kurām piemēro mehānismu. Tas nodrošinās, ka publiskā sektora līdzekļu izmantošana vidējā termiņā ir neitrāla.

Lai novērstu nelabvēlīgu apstākļu rašanos dalībvalstīm, kuras ir ieviesušas noregulējuma fondu laikā, kad šis priekšlikums stājas spēkā, regulā ir paredzēta iespēja attiecīgajām dalībvalstīm izlemt, kādā veidā tiks izmantoti esošie valstu noregulējuma fondi, lai saskaņā ar regulu izpildītu banku saistības.

4.3.3. Noguldījumu garantiju sistēmu nozīme noregulējuma ietvaros

Ja bankai piemēro noregulējumu, iemaksu segto noguldījumu summas apmērā sedz valsts noguldījumu garantijas sistēma, ar ko attiecīgā banka ir saistīta, par zaudējumu summu, kas tai būtu bijis jāsedz, ja banka tiktu likvidēta parastā maksātnespējas procedūrā. Šo funkciju jau pilnībā nodrošina Direktīva [].

Turklāt VNM neietekmē institucionālās aizsardzības shēmas un citus grupu finansēšanas atbalsta mehānismus, ko izveidojušas konkrētas kredītiestāžu grupas. VNM iejauksies vienīgi tad, ja šādi privātā sektora risinājumi maksātnespējīgas bankas glābšanā nav sekmīgi.

4.3.4. Fonda nozīme grupu noregulējumā, kurās iesaistītas iestādes ārpus VNM

Lai veiktu tādu grupu noregulējumu, kurās ir iesaistītas gan iestādes, kam piemēro VNM, gan iestādes, kam to nepiemēro, fonda iemaksas atbildīs tām grupas daļām, kurām piemēro VNM, turpretim valsts finansēšanas mehānismi ārpus VNM iemaksām segs pārējo summu.

Lai stiprinātu noregulējuma finansējumu visā iekšējā tirgū, šis priekšlikums paredz iespēju fondam pēc brīvprātības principa aizņemties no citiem noregulējuma finansēšanas mehānismiem vai tiem sniegt aizdevumu. Tas ļaus fondam veikt svarīgus maksājumus, kurus nesedz priekšiemaksas un pēciemaksas. Tas arī atbalstīs noregulējuma finansēšanas mehānismus ārpus VNM esošajās dalībvalstīs.

4.3.5. Valsts noregulējuma finansēšanas mehānismu aizstāšana

Tā kā fonds aizstāj tajā iesaistīto dalībvalstu noregulējuma finansēšanas mehānismus, dalībvalstis, kuras jau ir izveidojušas valsts noregulējuma finansēšanas mehānismus laikā, kad stājas spēkā šīs regula, var izlemt izmantot šādus mehānismus saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem. Dalībvalstis varētu arī nolemt, ka šādi valsts noregulējuma finansēšanas mehānismi maksā iemaksas fondā savu banku vārdā, līdz minētie mehānismi tiks pilnībā izsmelti.

5. IETEKME UZ BUDŽETU

Noregulējuma valdi pilnībā finansēs no finanšu iestāžu iemaksām. Tomēr valdes sākotnējā izveides posmā būs neliela ietekme uz Savienības budžetu. Sīkāks apraksts ir sniegts pievienotajā finanšu pārskatā.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu banku noregulējuma fondu, un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās Bankas atzinumu¹¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹²,

rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Lai veicinātu ekonomikas atlabšanu Savienībā, ir svarīgi, lai banku pakalpojumu iekšējais tirgus būtu labāk integrēts. Pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze ir parādījusi, ka iekšējā tirgus darbība šajā jomā ir apdraudēta un pieaug finanšu sadrumstalotības risks. Starpbanku tirgi ir kļuvuši mazāk likvīdi, un banku pārrobežu darbības samazinās, jo ir bažas par kaitīgas ietekmes izplatību, uzticēšanās trūkums citu valstu banku sistēmām un dalībvalstu spējai atbalstīt bankas.
- (2) Atšķirības dažādu dalībvalstu valsts noregulējuma noteikumos un attiecīgajā administratīvajā praksē un vienota lēmumu pieņemšanas procesa trūkums Savienības līmenī attiecībā uz pārrobežu banku noregulējumu vairo šo uzticēšanās trūkumu un tirgu nestabilitāti, jo bankas maksātnespējas rezultātā tās nenodrošina noteiktību un paredzamību. Noregulējuma lēmumi, kas ir pieņemti valsts līmenī, var radīt konkurences kropļojumus un galu galā apdraudēt iekšējo tirgu.
- (3) Jo īpaši, atšķirīgā prakse dalībvalstīs attieksmē pret noregulējamo banku kreditoriem un maksātnespējīgo banku glābšanā ietekmē uztverto kredītrisku, finanšu stabilitāti un to banku maksātnespēju. Tas apdraud sabiedrības uzticēšanos banku nozarei un rada šķēršļus brīvībai veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvībai iekšējā tirgū, jo, ja nepastāvētu šādas atšķirības dalībvalstu praksē, finansēšanas izmaksas būtu zemākas.
- (4) Atšķirības dažādu dalībvalstu valsts noregulējuma noteikumos un attiecīgajā administratīvajā praksē var būt iemesls tam, kādēļ bankām un klientiem jāmaksā lielākas izmaksas par aizņēmumiem tikai to uzņēmējdarbības vietas dēļ un neatkarīgi

¹¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹² OV C [...], [...], [...]. lpp.

no to patiesās kredībspējas. Turklāt banku klienti dažās dalībvalstīs saskaras ar augstākām aizņēmuma likmēm, nekā banku klienti citās dalībvalstīs, neatkarīgi no pašu kredībspējas.

- (5) Tik ilgi, kamēr noregulējuma noteikumi, prakse un pieejas sloga sadalījumam tiks izstrādāti valsts līmenī un finanšu resursi, kas nepieciešami noregulējuma finansēšanai, tiks iegūti un iztērēti valsts līmenī, iekšējais tirgus būs sadrumstalots. Turklāt valsts uzraudzības iestādēm ir spēcīgi stimuli samazināt iespējamo banku krīzes ietekmi uz valsts ekonomiku, pieņemot vienusēju rīcību, lai aizsargātu banku darbības, piemēram, ierobežojot pārvedumus un aizdevumus grupu ietvaros vai nosakot augstākas likviditātes un kapitāla prasības to jurisdikcijā esošiem meitasuzņēmumiem, kuru mātesuzņēmumi, iespējams, kļūst maksātnespējīgi. Tas ierobežo banku pārrobežu darbības un līdz ar to rada šķēršļus pamatbrīvību izmantošanai, un kropļo konkurenci iekšējā tirgū.
- (6) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva []¹³ ir zināmā mērā saskaņojusi valsts banku noregulējuma noteikumus un ir paredzējusi sadarbību noregulējuma iestāžu starpā attiecībā uz pārrobežu banku maksātnespējas problēmām. Tomēr Direktīvā [] paredzētā saskaņošana nav pilnīga, un lēmumu pieņemšanas process nav centralizēts. Direktīva [] būtībā nosaka kopīgus noregulējuma instrumentus un pilnvaras, kas ir pieejamas katras dalībvalsts iestādēm, bet dod tām rīcības brīvību instrumentu piemērošanā un valsts finansēšanas mehānismu izmantošanā, lai atbalstītu noregulējuma procedūras. Direktīva [] nenovērš to, ka dalībvalstis pieņem individuālus un iespējami nekonsekventus lēmumus attiecībā uz pārrobežu grupu noregulējumu, kuri var ietekmēt noregulējuma vispārējās izmaksas. Turklāt, tā kā tajā ir paredzēti valsts finansēšanas mehānismi, tā pietiekamā mērā nesamazina banku atkarību no atbalsta, ko sniedz no valsts budžeta, un nenovērš dalībvalstu atšķirīgās pieejas finansēšanas mehānismu izmantošanā.
- (7) Efektīvu vienotu noregulējuma lēmumu nodrošināšana maksātnespējīgām bankām Savienībā, tai skaitā par Savienības līmenī iegūta finansējuma izmantošanu, ir svarīga iekšējā tirgus pilnveidošanai finanšu pakalpojumu jomā. Iekšējā tirgū banku maksātnespēja vienā dalībvalstī var ietekmēt visas Savienības finanšu tirgu stabilitāti. Nodrošināt efektīvus un vienādus noregulējuma nosacījumus un finansēšanu ar vienādiem nosacījumiem visās dalībvalstīs ir ne vien to dalībvalstu interesēs, kurās bankas darbojas, bet visu dalībvalstu interesēs kopumā, jo tas saglabās konkurenci un uzlabos iekšējā tirgus darbību. Banku sistēmas iekšējā tirgū ir savstarpēji cieši saistītas, banku grupas ir starptautiskas, un bankām ir liels ārvalstu aktīvu procents. Ja netiktu ieviests vienots noregulējuma mehānisms, banku krīzei dalībvalstīs, kuras piedalās Vienotajā uzraudzības mehānismā (VUM), būtu spēcīgāka negatīva sistēmiska ietekme arī uz neiesaistītajām dalībvalstīm. Vienota noregulējuma mehānisma izveide palielinās iesaistīto dalībvalstu banku stabilitāti un novērsīs krīzes negatīvo ietekmi uz neiesaistītajām dalībvalstīm, un tādējādi atvieglos visa iekšējā tirgus darbību.

¹³

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokersabiedrību sanācības un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvas 77/91/EEK un 82/891/EK, Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK un 2011/35/EK un Regulu (ES) Nr. 1093/2010. OV C [...], [...], [...]. lpp.

- (8) Pēc VUM izveides ar Padomes Regulu (ES) Nr. .../...¹⁴ gadījumos, kad ECB centrāli uzrauga bankas iesaistītajās dalībvalstīs, pastāv neatbilstība starp šādu banku uzraudzību, ko veic Savienība, un šādām bankām piemērojamu valsts režīmu noregulējuma procedūrās saskaņā ar Direktīvu [].
- (9) Lai arī bankas dalībvalstīs, kuras nepiedalās VUM, valsts līmenī gūst labumu no saskaņotiem uzraudzības, noregulējuma un finansiālā atbalsta pasākumiem, bankām dalībvalstīs, kuras piedalās VUM, piemēro Savienības uzraudzības pasākumus un valsts pasākumus noregulējuma un finanšu atbalsta jomā. Šī neatbilstība rada nelabvēlīgus konkurences apstākļus bankām VUM iesaistītajās dalībvalstīs salīdzinājumā ar bankām pārējās dalībvalstīs. Tā kā par uzraudzību un noregulējumu atbildīgās iestādes VUM ietvaros ir divos atšķirīgos līmeņos, intervence bankās un noregulējums tajās dalībvalstīs, kuras piedalās VUM, nenoritētu tik ātri, konsekventi un efektīvi, kā bankās tajās dalībvalstīs, kuras nepiedalās VUM. Tas negatīvi ietekmē šo banku finansējuma izmaksas un rada nelabvēlīgus konkurences apstākļus, kaitējot tām dalībvalstīm, kurās šādas bankas darbojas, un vispārējai iekšējā tirgus darbībai. Līdz ar to ir svarīgi izveidot centralizētu noregulējuma mehānismu visām bankām, kuras darbojas VUM iesaistītajās dalībvalstīs, lai garantētu vienlīdzīgus konkurences apstākļus.
- (10) Noregulējuma pienākumu sadale starp valsts un Savienības līmeņiem būtu jāsaskaņo ar uzraudzības pienākumu sadali starp minētajiem līmeņiem. Tik lielā mērā, cik uzraudzība dalībvalstī tiek saglabāta valsts līmenī, attiecīgajai dalībvalstij būtu jāuzņemas atbildība par bankas maksātnespējas finansiālajām sekām. Līdz ar to vienotais noregulējuma mehānisms būtu jāpiemēro vienīgi tām bankām un finanšu iestādēm, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstīs, kuras piedalās VUM, un uz kurām attiecas ECB uzraudzība VUM ietvaros. Bankām, kuras veic uzņēmējdarbību VUM neiesaistītajās dalībvalstīs, nebūtu jāpiemēro vienotais noregulējuma mehānisms. Ja šādām dalībvalstīm sāktu piemērot vienoto noregulējuma mehānismu, tas tām radītu nepareizus stimulus. Īpaši, uzraudzības iestādes minētajās dalībvalstīs varētu kļūt saudzīgākas pret savā jurisdikcijā esošajām bankām, jo tām nebūtu jāuzņemas viss finanšu risks to maksātnespējas gadījumā. Tādēļ, lai nodrošinātu paralēlismu ar VUM, vienotais noregulējuma mehānisms būtu jāpiemēro VUM iesaistītajās dalībvalstīs. Ja dalībvalstis pievienojas VUM, tām arī automātiski būtu jāpiemēro vienotais noregulējuma mehānisms. Visbeidzot, sagaidāms, ka vienotais noregulējuma mehānisms tiks attiecināts uz visu iekšējo tirgu.
- (11) Vienots banku noregulējuma fonds (turpmāk "Fonds") ir svarīgs elements, bez kura vienots noregulējuma mehānisms nevarētu pienācīgi darboties. Valsts finansējuma atšķirīgās sistēmas traucētu piemērot vienotus banku noregulējuma noteikumus iekšējā tirgū. Fondam būtu jāpalīdz nodrošināt vienāda administratīvā prakse noregulējuma finansēšanā un novērst to, ka atšķirīga valstu prakse rada šķēršļus pamatbrīvību izmantošanai vai kropļo konkurenci iekšējā tirgū. Fonds būtu jāfinansē tieši no bankām, un tajā būtu jāiepludina līdzekļi Savienības mērogā, lai noregulējuma resursus varētu objektīvi sadalīt dalībvalstīm, tādējādi palielinot finanšu stabilitāti un ierobežojot saukni starp uztverto atsevišķu dalībvalstu finansiālo situāciju un to banku un uzņēmumu finansēšanas izmaksām, kuras darbojas šajās dalībvalstīs.

¹⁴

Padomes Regula (ES) Nr. .../..., ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņām, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību.

- (12) Tādēļ ir nepieciešams pieņemt pasākumus, lai izveidotu vienotu noregulējuma mehānismu visām vienotajā uzraudzības mehānismā iesaistītajām dalībvalstīm ar mērķi atvieglot iekšējā tirgus pienācīgu un stabilu darbību.
- (13) To, ka viena Savienības mēroga noregulējuma iestāde iesaistītajās dalībvalstīs centralizēti piemēro Direktīvā [] izklāstīto banku noregulējuma vienotu noteikumu kopumu, var nodrošināt vienīgi, ja noteikumi, kas reglamentē vienota noregulējuma mehānisma izveidi un darbību, ir tieši piemērojami dalībvalstīs ar mērķi novērst to dažādu interpretāciju katrā dalībvalstī. Tam būtu jāsniedz priekšrocības iekšējam tirgum kopumā, jo tas veicinās taisnīgu konkurenci un šķēršļu novēršanu pamatbrīvību īstenošanā ne tikai iesaistītajās dalībvalstīs, bet arī visā vienotajā tirgū.
- (14) Atspoguļojot Padomes Regulas (ES) Nr. .../... darbības jomu, vienotajam noregulējuma mehānismam būtu jāattiecas uz visām kredītiestādēm, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs. Tomēr vienotā noregulējuma mehānisma ietvaros būtu jāparedz iespēja tieši noregulēt jebkuru iesaistītās dalībvalsts kredītiestādi, lai novērstu asimetrijas iekšējā tirgū attieksmē pret maksātnespējīgām iestādēm un kreditoriem noregulējuma procesā. Tik lielā mērā, cik mātesuzņēmumi, ieguldījumu brokeru sabiedrības un finanšu iestādes ir ietvertas ECB konsolidētajā uzraudzībā, tās būtu jāietver vienotā noregulējuma mehānisma darbības jomā. Lai arī ECB minētās iestādes neuzraudzīs individuāli, tā būs vienīgā uzraudzības iestāde, kurai būs globāla izpratne par risku, kuram ir pakļauta grupa un netieši — arī tās atsevišķi dalībnieki. No vienotā noregulējuma mehānisma darbības jomas izslēdzot vienības, kas ietilpst ECB konsolidētās uzraudzības jomā, nebūtu iespējams plānot banku grupu noregulējumu un pieņemt grupu noregulējuma stratēģiju, un līdz ar to pieņemtie noregulējuma lēmumi būtu mazāk efektīvi.
- (15) Vienotajā noregulējuma mehānismā lēmumi būtu jāpieņem visatbilstošākajā līmenī.
- (16) ECB, kas ir uzraudzības iestāde VUM ietvaros, ir vislabākajā pozīcijā, lai novērtētu, vai kredītiestāde kļūst maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga, un vai ir pamatota iespēja, ka jebkāda privāta sektora vai uzraudzības darbība novērstu tās maksātnespēju samērīgā laikposmā. Valdei pēc ECB paziņojuma saņemšanas būtu jāsniedz ieteikums Komisijai. Ņemot vērā vajadzību līdzsvarot dažādās iesaistītās intereses, Komisijai būtu jānolemj, vai veikt iestādes noregulējumu, un jālemj par nepārprotamu un precīzu noregulējuma satvaru, ar ko nosaka noregulējuma darbības, kuras jāveic Valdei. Šajā sistēmā Valdei būtu jāizlemj par noregulējuma shēmu un jāsniedz norādes valsts noregulējuma iestādēm par noregulējuma instrumentiem un pilnvarām, kas jāīsteno valsts līmenī.
- (17) Valdei būtu jābūt pilnvarotai pieņemt lēmumus, īpaši saistībā ar noregulējuma plānošanu, noregulējamības novērtēšanu, noregulējamības šķēršļu novēršanu un noregulējuma darbības sagatavošanu. Valsts noregulējuma iestādēm būtu jāpalīdz Valdei plānot noregulējumu un sagatavot noregulējuma lēmumus. Turklāt, tā kā noregulējuma pilnvaru izmantošana ietver valsts tiesību aktu piemērošanu, valsts noregulējuma iestādēm būtu jābūt atbildīgām par noregulējuma lēmumu īstenošanu.
- (18) Vienotā tirgus pareizas darbības nolūkā ir svarīgi, lai noregulējuma pasākumiem tiktu piemēroti tie paši noteikumi, neatkarīgi no tā, vai tos ir pieņēmušas valsts noregulējuma iestādes saskaņā ar Direktīvu [] vai vienotā noregulējuma mehānisma ietvaros. Komisija minētos pasākumus novērtēs saskaņā ar LESD 107. pantu. Ja noregulējuma finansēšanas mehānismu izmantošana neietver valsts atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu, Komisijai nolūkā nodrošināt vienlīdzīgu konkurences apstākļus iekšējā tirgū minētie pasākumi būtu jānovērtē pēc analogijas atbilstīgi LESD

107. pantam. Ja paziņojums saskaņā ar LESD 108. pantu nav jāveic, jo atbilstīgi LESD 107. pantam nav iesaistīts valsts atbalsts attiecībā uz Valdes ierosinātu fonda izmantošanu, nolūkā nodrošināt iekšējā tirgus integritāti starp iesaistītajām un neiesaistītajām dalībvalstīm, Komisijai, novērtējot ierosinājumu izmantot fonda līdzekļus, pēc analoģijas būtu jāpiemēro attiecīgie valsts atbalsta noteikumi saskaņā ar LESD 107. pantu. Valdei nebūtu jāizlemj par noregulējuma shēmu, līdz Komisija nav pārliecinājusies, pēc analoģijas ar valsts atbalsta noteikumiem, ka fonda izmantošanā ir ievēroti tie paši noteikumi kā valsts finansēšanas mehānismu intervences gadījumā.

- (19) Lai noregulējuma procesā nodrošinātu ātru un efektīvu lēmumu pieņemšanu, Valdei vajadzētu būt īpašai Savienības aģentūrai ar specifisku struktūru, kas atbilst tās konkrētajiem uzdevumiem un kas atšķiras no visu pārējo Savienības aģentūru modeļa. Tās sastāvam būtu jānodrošina, ka ir pienācīgi ņemtas vērā visu noregulējuma procedūrās iesaistīto attiecīgo pušu intereses. Valdei būtu jādarbojas izpildsesijās un plenārsesijās. Valdes izpildsesijā tajā būtu jāpiedalās izpilddirektoram, izpilddirektora vietniekam un Komisijas un ECB pārstāvjiem. Ņemot vērā Valdes uzdevumus, izpilddirektors un izpilddirektora vietnieks būtu jāieceļ amatā Padomei pēc Komisijas priekšlikuma un Eiropas Parlamenta uzklaušanās. Apspriežoties par bankas vai grupas noregulējumu, kas veic uzņēmējdarbību vienā iesaistītajā dalībvalstī, Valdes izpildsesijā būtu jāauzicina un jāiesaista lēmumu pieņemšanas procesā loceklis, ko norīkojusi attiecīgā dalībvalsts un kas pārstāv savas valsts noregulējuma iestādi. Apspriežoties par pārrobežu grupu, piederības un visu attiecīgo uzņēmēju dalībvalstu norīkotie locekļi, kas pārstāv savas valsts noregulējuma iestādes, būtu arī jāauzicina un jāiesaista lēmumu pieņemšanas procesā Valdes izpildsesijā. Tomēr piederības dalībvalsts iestādēm un uzņēmējas dalībvalsts iestādēm būtu jābūt samērīgai ietekmei uz attiecīgo lēmumu, tādēļ uzņēmējas dalībvalsts iestādēm būtu kopā jābūt tikai vienai balsij. Uz Valdes sanāksmēm arī var uzaicināt novērotājus, tostarp ESM un eurogrupas pārstāvi.
- (20) Ņemot vērā Valdes uzdevumus un noregulējuma mērķus, kas ietver publisko līdzekļu aizsardzību, Valdes darbība būtu jāfinansē no iemaksām, ko veic iesaistīto dalībvalstu iestādes.
- (21) Valdei un, ja nepieciešams, Komisijai būtu jāaizstāj valsts noregulējuma iestādes, kuras ir noteiktas saskaņā ar Direktīvu [], attiecībā uz visiem aspektiem, kas saistīti ar noregulējuma lēmumu pieņemšanas procesu. Valsts noregulējuma iestādēm, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu [], būtu jāturpina veikt darbības, kuras ir saistītas ar Valdes pieņemto noregulējuma shēmu īstenošanu. Lai nodrošinātu pārredzamību un demokrātisku kontroli, kā arī aizsargātu Savienības iestāžu tiesības, Valdei būtu jābūt atbildīgai Eiropas Parlamentam un Padomei par visiem lēmumiem, kuri pieņemti, pamatojoties uz šo priekšlikumu. To pašu pārredzamības un demokrātiskas kontroles iemeslu dēļ valstu parlamentiem vajadzētu būt noteiktām tiesībām iegūt informāciju par Valdes darbībām un iesaistīties ar to dialogā.
- (22) Ja Direktīva [] valsts noregulējuma iestādēm nodrošina iespēju piemērot vienkāršotus pienākumus vai atbrīvojumus attiecībā uz prasību par noregulējuma plānu izstrādi, jāparedz procedūra, ar kuru Valde varētu atļaut šādu vienkāršotu pienākumu piemērošanu.
- (23) Lai nodrošinātu vienotu pieeju iestādēm un grupām, Valdei būtu jāpiešķir pilnvaras izstrādāt noregulējuma plānus šādām iestādēm un grupām. Valdei būtu jānovērtē šādu iestāžu un grupu noregulējamība un jāpieņem pasākumi, kuru mērķis ir novērst šķēršļus noregulējamībai, ja tādi pastāv. Valdei būtu jāpieprasa valsts noregulējuma

iestādēm piemērot šādus piemērotus pasākumus, kuri izstrādāti, lai novērstu neregulējamības šķēršļus ar mērķi nodrošināt konsekvenci un attiecīgo iestāžu neregulējamību.

- (24) Neregulējuma plānošana ir būtisks efektīva neregulējuma elements. Līdz ar to Valdei vajadzētu būt pilnvarām pieprasīt izmaiņas iestāžu vai grupu struktūrā un organizācijā, lai novērstu praktiskus šķēršļus neregulējuma instrumentu piemērošanā un lai nodrošinātu attiecīgo vienību neregulējamību. Ņemot vērā visu iestāžu potenciāli sistēmisko raksturu, finanšu stabilitātes saglabāšanas nolūkā ir būtiski, lai varas iestādēm būtu iespēja noregulēt jebkuru iestādi. Lai tiktu ievērotas tiesības veikt uzņēmējdarbību, kā noteikts Pamattiesību hartas 16. pantā, Valdes rīcības brīvībai būtu jābūt ierobežotai ar tiesībām veikt vienīgi to, kas ir vajadzīgs iestādes struktūras un darbību vienkāršošanai, vienīgi nolūkā palielināt tās neregulējamību. Turklāt visiem šādos nolūkos piemērotajiem pasākumiem būtu jāatbilst Savienības tiesību aktiem. Pasākumi nedrīkstētu būt tiešā vai netiešā veidā diskriminējoši pilsonības dēļ, un tie būtu jāpamato ar primāro apsvērumu, ka tie ir veikti vispārības interesēs, lai nodrošinātu finanšu stabilitāti. Lai noteiktu, vai darbība ir veikta vispārības interesēs, Valdei, kura darbojas vispārības interesēs, būtu jāspēj sasniegt savus neregulējuma mērķus, nesaskaroties ar šķēršļiem, kas kavē piemērot neregulējuma instrumentus vai izmantot tai piešķirtās pilnvaras. Turklāt darbība nedrīkstētu pārsniegt mērķu sasniegšanai nepieciešamo.
- (25) Vienotais neregulējuma mehānisms būtu jāveido, pamatojoties uz Direktīvas [] un VUM sistēmu. Līdz ar to Valdei būtu jābūt pilnvarām iejaukties agrīnā posmā, kad pasliktinās iestādes finansiālā situācija vai maksātspēja. Informācija, ko Valde šajā posmā saņem no valsts neregulējuma iestādēm vai ECB, ir svarīga, lai izlemtu par darbību, ko tā varētu veikt ar mērķi sagatavoties attiecīgās iestādes neregulējumam.
- (26) Lai vajadzības gadījumā nodrošinātu ātru neregulējuma darbību, Valdei, sadarbojoties ar attiecīgo kompetento iestādi vai ECB, būtu cieši jāuzrauga attiecīgo iestāžu situācija un šo iestāžu atbilstība kādam no šajā ziņā veicamajiem agrīnas intervences pasākumiem.
- (27) Lai mazinātu traucējumus finanšu tirgos un ekonomikā, neregulējuma process būtu jāīsteno īsā laikposmā. Komisijai visā neregulējuma procedūrā būtu jābūt piekļuvei visai informācijai, ko tā uzskata par svarīgu, lai neregulējuma procesā pieņemtu informētu lēmumu. Ja Komisija nolēmj sākt iestādes neregulējumu, Valdei būtu nekavējoties jāpieņem neregulējuma shēma, ar ko nosaka konkrētus noteikumus par neregulējuma instrumentiem un pilnvarām un jebkuru finansēšanas mehānismu izmantošanu.
- (28) Maksātnespējīgas iestādes likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru varētu apdraudēt finanšu stabilitāti, pārtraukt būtisku pakalpojumu sniegšanu un ietekmēt noguldītāju aizsardzību. Šādā gadījumā neregulējuma instrumentu piemērošana ir vispārības interesēs. Tāpēc ar neregulējumu būtu jāsasniedz šādi mērķi: nodrošināt būtisku pakalpojumu nepārtrauktību, saglabāt finanšu sistēmas stabilitāti, samazināt pārmērīgu risku uzņemšanos, iespējami samazināt paļaušanos uz publiskā sektora finansiālo atbalstu maksātnespējīgām iestādēm un aizsargāt noguldītājus.
- (29) Tomēr vienmēr būtu jāapsver iespēja maksātnespējīgu iestādi likvidēt saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, pirms tiek pieņemts lēmums par tās saglabāšanu, nepārtraucot tās darbību. Maksātnespējīga iestāde būtu jāsaglabā, nepārtraucot tās darbību, finansiālas stabilitātes nolūkā un pēc iespējas lielākā mērā izmantojot privātus līdzekļus. To var panākt, pārdodot iestādi vai apvienojot ar citu pircēju no privātā

sektora, vai arī norakstot iestādes saistības vai konvertējot tās parādu pašu kapitālā, lai veiktu rekapitalizāciju.

- (30) Īstenojot noregulējuma pilnvaras, Komisijai un Valdei būtu jānodrošina, ka akcionāri un kreditori sedz samērīgu daļu no zaudējumiem, kā arī tiek nomainīti vadītāji, samazinātas iestādes noregulējuma izmaksas un piemērota līdzīga attieksme visiem maksātnespējīgās iestādes vienas un tās pašas kategorijas kreditoriem.
- (31) Akcionāru un kreditoru tiesību ierobežojumi būtu jānosaka atbilstīgi Pamattiesību hartas 52. pantam. Tāpēc noregulējuma instrumenti būtu jāpieņem tikai tām iestādēm, kuras kļūst maksātnespējīgas vai, domājams, kļūs maksātnespējīgas, un tikai tad, ja tas ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķi par finanšu stabilitātes nodrošināšanu vispārības interesēs. Jo īpaši, noregulējuma instrumenti būtu jāpieņem tad, ja iestādi nevar likvidēt saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, nedestabilizējot finanšu sistēmu, un ir nepieciešami pasākumi, lai nodrošinātu sistēmiski svarīgu funkciju ātru nodošanu un turpināmību, un ja nav pamatotu izredžu rast alternatīvu privātu risinājumu, tostarp iespējas, ka esošie akcionāri vai trešā persona palielinātu kapitālu pietiekamā apjomā, lai pilnībā atjaunotu iestādes dzīvotspēju.
- (32) Īpašumtiesību aizskārumiem nevajadzētu būt nesamērīgiem. Tā rezultātā skartajiem akcionāriem un kreditoriem nevajadzētu rasties lielākiem zaudējumiem nekā tiem, kas būtu radušies, ja iestāde būtu likvidēta laikā, kad pieņemts lēmums par noregulējumu. Ja noregulējamās iestādes aktīvi tiek daļēji pārvesti privātam pircējam vai pagaidu iestādei, noregulējamās iestādes atlikusī daļa būtu jālikvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Lai aizsargātu likvidējamās iestādes esošos akcionārus un kreditorus likvidācijas procesā, tiem vajadzētu būt tiesībām saņemt savu prasījumu atmaksājuma summu, kas nav mazāka par summu, kuru tie saskaņā ar aplēsēm būtu atguvuši, ja visa iestāde būtu tikusi likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.
- (33) Lai aizsargātu akcionāru tiesības un nodrošinātu, ka kreditori saņem ne mazāk, kā tie saņemtu parastās maksātnespējas procedūras gadījumā, būtu jānosaka skaidri pienākumi attiecībā uz iestādes aktīvu un saistību novērtēšanu un jādod pietiekams laiks pienācīgi novērtēt, kāda attieksme tiem tiktu piemērota, ja iestāde būtu tikusi likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Būtu jāparedz iespēja uzsākt šādu novērtēšanu jau agrīnas intervences posmā. Pirms jebkādu noregulēšanas darbību veikšanas būtu jāaplēš iestādes aktīvu un saistību vērtība un jānolemj par attieksmi, kādu piemērotu akcionāriem un kreditoriem parastās maksātnespējas procedūras gadījumā.
- (34) Ir svarīgi, lai zaudējumi tiktu atzīti uzreiz iestādes maksātnespējas brīdī. Maksātnespējīgu iestāžu aktīvu un saistību novērtējuma pamatprincips ir to tirgus vērtība noregulējuma instrumentu pieņemšanas brīdī un tiktāl, ciktāl tirgi darbojas pareizi. Ja patiešām pastāv tirgu funkciju traucējumi, novērtējums būtu jāveic, izmantojot pienācīgi pamatotas aktīvu un saistību ekonomiskās vērtības. Būtu jāparedz iespēja, ka Valde steidzamības dēļ var ātri veikt maksātnespējīgās iestādes aktīvu vai saistību provizorisko vērtējumu, kas būtu jāpieņem, līdz tiek veikts neatkarīgs novērtējums.
- (35) Tādēļ, lai nodrošinātu, ka noregulējuma process ir objektīvs un stabils, ir jānosaka kārtība, kādā būtu jānoraksta vai jākonvertē kreditoru nenodrošinātie prasījumi pret noregulējamo iestādi. Lai ierobežotu risku, ka kreditoriem rodas lielāki zaudējumi nekā tad, ja iestāde tiktu likvidēta saskaņā ar parastām maksātnespējas procedūrām, nosakāmā kārtība būtu jāpieņem parastās maksātnespējas procedūrās un veicot

norakstīšanu vai konvertāciju noregulējuma procesā. Tas atvieglotu parāda cenas noteikšanu.

- (36) Komisijai būtu jānodrošina noregulējuma darbības satvars, kas jāizmanto atkarībā no konkrētās lietas apstākļiem, un būtu jāspēj paredzēt visu nepieciešamo noregulējuma instrumentu izmantošanu. Minētā skaidri noteiktā un precīzā satvara ietvaros Valdei būtu jāizlemj par konkrētu noregulējuma shēmu. Attiecīgajiem noregulējuma instrumentiem būtu jāietver uzņēmuma pārdošanas instruments, pagaidu iestādes instruments, iekšējās rekapitalizācijas instruments un aktīvu nodalīšanas instruments, kuri ir arī noteikti Direktīvā []. Minētajam satvaram būtu arī jāietver iespēja novērtēt, vai pastāv nosacījumi kapitāla instrumentu norakstīšanai un konvertācijai.
- (37) Uzņēmuma pārdošanas instrumentam būtu jāsniedz iespēja pārdot iestādi vai tās uzņēmuma daļas vienam vai vairākiem pircējiem bez akcionāru piekrišanas.
- (38) Ar aktīvu nodalīšanas instrumentu būtu jānodrošina, ka iestādes var pārvest vājos vai pasliktinātos aktīvus uz atsevišķu struktūru. Šis instruments būtu jāizmanto tikai kopā ar citiem instrumentiem, lai novērstu to, ka maksātnespējīgā iestāde iegūst pārmērīgu konkurējošu priekšrocību.
- (39) Ar efektīvu noregulējuma satvaru būtu pēc iespējas jānovērš tas, ka maksātnespējīgas iestādes noregulējuma izmaksas sedz nodokļu maksātāji. Tam būtu arī jānodrošina, ka arī lielas sistēmiski nozīmīgas iestādes var noregulēt, neapdraudot finanšu stabilitāti. Šo mērķi panāk ar iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, attiecinot uz konkrētās vienības akcionāriem un kreditoriem pienācīgu zaudējumu apmēru un liekot tiem segt atbilstīgu daļu no šīm izmaksām. Šajā nolūkā Finanšu stabilitātes padome ieteica noregulējuma sistēmā ietvert likumā noteiktās pilnvaras norakstīt parādu kā papildu iespēju apvienojumā ar citiem noregulējuma instrumentiem.
- (40) Lai nodrošinātu nepieciešamo elastību zaudējumu sadalē starp kreditoriem visdažādākajos apstākļos, būtu jānodrošina, ka iekšējās rekapitalizācijas instrumentu var piemērot gan situācijās, kad mērķis ir noregulēt maksātnespējīgo iestādi tā, lai tā turpinātu darboties, ja ir reālas izredzes atjaunot iestādes dzīvotspēju, gan situācijās, kad sistēmiski svarīgi pakalpojumi tiek nodoti pagaidu iestādei un atlikusī iestādes daļa izbeidz darbību un tiek likvidēta.
- (41) Ja iekšējās rekapitalizācijas instrumentu piemēro, lai atjaunotu maksātnespējīgās iestādes kapitālu, tādējādi nodrošinot tās darbības turpināmību, noregulējumu ar iekšējās rekapitalizācijas instrumenta palīdzību vienmēr veic kopā ar tādiem instrumentiem kā vadības nomaina un iestādes un tās darbību pārstrukturēšana tādā veidā, lai novērstu tās maksātnespējas cēloņus. Šāda pārstrukturēšana būtu jāpanāk, īstenojot uzņēmējdarbības reorganizācijas plānu.
- (42) Iekšējās rekapitalizācijas instrumentu nav lietderīgi piemērot nodrošinātiem, finansiāli nodrošinātiem vai citādi garantētiem prasījumiem. Taču, lai nodrošinātu iekšējās rekapitalizācijas instrumenta efektivitāti un tā mērķu sasniegšanu, to būtu jābūt iespējams piemērot pēc iespējas plašākam klāstam maksātnespējīgās iestādes nenodrošināto saistību. Tomēr ir lietderīgi izslēgt konkrētus nenodrošināto saistību veidus no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas jomas. Sabiedriskās kārtības un efektīva noregulējuma nolūkā iekšējās rekapitalizācijas instrumentu nevajadzētu piemērot noguldījumiem, kas aizsargāti ar Eiropas Parlamenta un

Padomes Direktīvu 94/19/EK¹⁵, saistībām pret maksātnespējīgas iestādes darbiniekiem vai komercprasījumiem, kuri attiecas uz iestādes ikdienas darbībai nepieciešamajām precēm un pakalpojumiem.

- (43) Noguldītājiem, kuri tur noguldījumus, kas ir garantēti saskaņā ar noguldījumu garantiju sistēmu, nevajadzētu piemērot iekšējas rekapitalizācijas instrumentu. Tomēr noguldījumu garantiju sistēma veicina neregulēšanas procesa finansēšanu tādā mērā, kādā būtu bijis jāatlīdzina zaudējumi noguldītājiem. Iekšējās rekapitalizācijas pilnvaru īstenošana nodrošinātu to, ka noguldītājiem joprojām būtu piekļuve saviem noguldījumiem — tas ir galvenais iemesls, kāpēc ir izveidotas noguldījumu garantiju sistēmas. Ja šādos gadījumos šo sistēmu iesaistīšana netiktu nodrošināta, tas radītu nepamatotas priekšrocības attiecībā pret pārējiem kreditoriem, kas būtu pakļauti neregulējuma iestādes pilnvaru īstenošanai.
- (44) Lai sloga sadali īstenotu starp akcionāriem un mazāk prioritārajiem kreditoriem, kā pieprasīts valsts atbalsta noteikumos, vienotajam neregulējuma mehānismam no dienas, kurā sāk piemērot šo regulu, pēc analogijas būtu jāspēj piemērot iekšējas rekapitalizācijas instruments.
- (45) Lai izvairītos no tā, ka iestādes strukturē savas saistības tādā veidā, kas mazina iekšējas rekapitalizācijas instrumenta efektivitāti, Valdei būtu jāspēj noteikt, ka iestāžu rīcībā visu laiku būtu jābūt pašu kapitāla, subordinētā parāda un pirmās kārtas saistību kopsummai, uz ko attiecas iekšējas rekapitalizācijas instruments un kuru nosaka kā kopējo iestādes saistību proporciju, kas nav uzskatāmi par pašu kapitālu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013¹⁶ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvu 2013/36/ES¹⁷.
- (46) Labākā neregulējuma metode būtu jāizvēlas atkarībā no konkrētas lietas apstākļiem, un šajā nolūkā būtu jābūt pieejamiem visiem neregulējuma instrumentiem, kas noteikti Direktīvā [].
- (47) Direktīva [] ir piešķirusi pilnvaras valsts neregulējuma iestādēm norakstīt un konvertēt kapitāla instrumentus, jo nosacījumi kapitāla instrumentu norakstīšanai un konvertācijai var sakrist ar neregulējuma nosacījumiem, un šādā gadījumā ir jāveic novērtējums, vai vienīgi kapitāla instrumentu norakstīšana un konvertācija ir pietiekama, lai atjaunotu attiecīgās vienības finanšu stabilitāti, vai ir arī jāveic neregulējums. Parasti to izmantos neregulējuma kontekstā. Komisijai būtu jāaizstāj valsts neregulējuma iestādes arī šajā uzdevumā, un līdz ar to tai būtu jāpiešķir pilnvaras novērtēt, vai nosacījumi kapitāla instrumentu norakstīšanai un konvertācijai ir izpildīti, un nolemt, vai sākt iestādes neregulējumu, ja ir izpildīti arī neregulējuma nosacījumi.
- (48) Neregulējuma darbības efektivitāte un saskaņotība būtu jānodrošina arī visās iesaistītajās dalībvalstīs. Šajā nolūkā ārkārtas gadījumos un, ja valsts neregulējuma iestāde nav pavisam vai pietiekamā mērā piemērojusi Valdes lēmumu, Valdei būtu

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīva 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām. OV L 135, 31.5.1994., 5.–14. lpp.

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012, OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokersabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK, OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.

jābūt pilnvarotai nodot citai personai konkrētus noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības vai saistības vai pieprasīt tādu parāda instrumentu konvertāciju, kuru konvertācija noteiktos apstākļos ir noteikta līgumā. Būtu jāizslēdz jebkāda valsts noregulējuma iestāžu rīcība, kas ierobežotu vai ietekmētu Valdes pilnvaru vai funkciju īstenošanu.

- (49) Lai uzlabotu vienotā noregulējuma mehānisma efektivitāti, Valdei visos gadījumos būtu cieši jāsadarbojas ar Eiropas Banku iestādi. Vajadzības gadījumā Valdei būtu arī jāsadarbojas ar Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju un pārējām iestādēm, kas ir daļa no Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas. Turklāt Valdei būtu cieši jāsadarbojas ar ECB un pārējām iestādēm, kurām ir piešķirtas pilnvaras uzraudzīt kredītiestādes VUM ietvaros, īpaši attiecībā uz grupām, uz kurām attiecas ECB konsolidētā uzraudzība. Lai efektīvi pārvaldītu maksātnespējīgo banku noregulējuma procesu, Valdei būtu jāsadarbojas ar valsts noregulējuma iestādēm visos noregulējuma procesa posmos. Līdz ar to sadarbība ar tām ir nepieciešama ne tikai, lai īstenotu Valdes pieņemtos noregulējuma lēmumus, bet arī pirms jebkura noregulējuma lēmuma pieņemšanas, noregulējuma plānošanas posmā vai agrīnas intervences posmā.
- (50) Tā kā Valde aizstāj iesaistīto dalībvalstu noregulējuma iestādes to noregulējuma lēmumos, Valdei būtu arī jāaizstāj minētās iestādes sadarbībā ar neiesaistītajām dalībvalstīm attiecībā uz noregulējuma funkcijām. Jo īpaši Valdei noregulējuma kolēģijās būtu jāpārstāv visas iestādes no iesaistītajām dalībvalstīm, tostarp iestādes no neiesaistītajām dalībvalstīm.
- (51) Tā kā daudzas iestādes darbojas ne tikai Savienībā, bet starptautiskā mērogā, efektīvā noregulējuma mehānismā ir jāizklāsta sadarbības principi ar attiecīgo trešo valstu iestādēm. Atbalsts trešo valstu iestādēm būtu jāsniedz saskaņā ar Direktīvas [] 88. pantā noteikto tiesisko regulējumu. Tā kā Valdei būtu jābūt vienīgajai iestādei, kas ir pilnvarota noregulēt maksātnespējīgas bankas iesaistītajās dalībvalstīs, šajā nolūkā tai būtu jāpiešķir ekskluzīvas tiesības noslēgt nesaistošus sadarbības nolīgumus ar minētajām trešo valstu iestādēm iesaistīto dalībvalstu iestāžu vārdā.
- (52) Lai efektīvi veiktu savus uzdevumus, Valdei būtu jābūt piemērotām izmeklēšanas pilnvarām. Tai būtu jāspēj pieprasīt visu nepieciešamo informāciju vai nu tieši, vai ar valsts noregulējuma iestāžu starpniecību un veikt izmeklēšanu un pārbaudes uz vietas, vajadzības gadījumā sadarbojoties ar valsts kompetentajām iestādēm. Noregulējuma kontekstā Valdei būtu iespējams veikt pārbaudes uz vietas, lai efektīvi uzraudzītu valsts iestāžu veikto īstenošanu un nodrošinātu, ka Komisija un Valde pieņem savus lēmumus, pamatojoties uz pilnībā precīzu informāciju.
- (53) Lai nodrošinātu, ka Valdei ir pieeja visai svarīgajai informācijai, darba ņēmējiem nebūtu jādod iespēja atsaukties uz dienesta noslēpuma noteikumiem nolūkā neatklāt informāciju Valdei.
- (54) Lai nodrošinātu to lēmumu, kas pieņemti vienotā noregulējuma mehānisma satvarā, ievērošanu, pārkāpuma gadījumā būtu jāpiemēro samērīgas un atturošas sankcijas. Valdei vajadzētu būt tiesībām sniegt norādes valsts noregulējuma iestādēm, lai piemērotu naudassodu vai periodiskus soda maksājumus uzņēmumiem par tās lēmumos noteikto pienākumu neizpildi. Lai nodrošinātu konsekvētu, efektīvu un lietderīgu izpildes praksi, Valdei būtu jābūt tiesībām izdot valsts noregulējuma iestādēm paredzētas vadlīnijas par naudas sodu un soda maksājumu piemērošanu.

- (55) Ja valsts noregulējuma iestāde pārkāpj vienotā noregulējuma mehānisma noteikumus, neizmantojot tai piešķirtās pilnvaras saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai īstenotu valdes sniegtu norādījumu, attiecīgajai dalībvalstij ir pienākums kompensēt jebkurus zaudējumus, kas radušies privātpersonām, attiecīgā gadījumā, noregulējamai vienībai vai grupai vai jebkuram minētās vienības vai grupas daļas kreditoram jebkurā dalībvalstī saskaņā ar tās judikatūru.
- (56) Būtu jānosaka atbilstīgi noteikumi, kas reglamentē Valdes budžetu, budžeta sagatavošanu, iekšējo noteikumu pieņemšanu, ar kuriem precizē tās budžeta izstrādi un izpildi, un pārskatu iekšējo un ārējo revīziju.
- (57) Zināmos apstākļos piemēroto noregulējuma instrumentu efektivitāte var būt atkarīga no īstermiņa finansējuma, kas ir pieejams iestādei vai pagaidu iestādei, no potenciālajiem pircējiem sniegtajām garantijām vai kapitāla nodrošināšanas pagaidu iestādei. Līdz ar to ir svarīgi izveidot fondu, lai novērstu to, ka šādiem nolūkiem tiek izmantots publiskā sektora finansējums.
- (58) Ir jānodrošina, ka fonds ir pilnībā pieejams maksātnespējīgu iestāžu noregulējumam. Tādēļ fondu vajadzētu izmantot vienīgi noregulējuma instrumentu un pilnvaru efektīvas īstenošanas nolūkā. Turklāt tas būtu jāizmanto tikai saskaņā ar piemērojamajiem noregulējuma mērķiem un principiem. Līdz ar to Valdei būtu jānodrošina, ka jebkurus zaudējumus, izmaksas vai citus izdevumus, kas radušies saistībā ar noregulējuma instrumentu izmantošanu, pirmām kārtām sedz noregulējamās iestādes akcionāri un kreditori. Vienīgi, ja tiek izsmelti akcionāru un kreditoru resursi, zaudējumi, izmaksas vai citi izdevumi, kas radušies saistībā ar noregulējuma instrumentiem, būtu jāsedz no fonda.
- (59) Parasti pirms jebkādas noregulējuma darbības veikšanas un neatkarīgi no tās vispirms būtu jāiekasē iemaksas no finanšu nozares. Ja iepriekšējs finansējums nav pietiekams, lai segtu fonda izmantošanas rezultātā radušos zaudējumus vai izmaksas, būtu jāiekasē papildu iemaksas papildu izmaksu vai zaudējumu segšanai. Turklāt fondam būtu jāspēj noslēgt līgumus par aizdevumiem vai citiem atbalsta veidiem no finanšu iestādēm vai citām trešām pusēm, ja tā pieejamie līdzekļi nav pietiekami, lai segtu zaudējumus, izmaksas un citus izdevumus, kas radušies, izmantojot fondu, un papildus pēciemaksas nav nekavējoties pieejamas.
- (60) Lai sasniegtu kritisko masu un novērstu prociklisku ietekmi, kas rastos, ja fondam būtu jāpaļaujas tikai uz pēciemaksām sistēmiskas krīzes gadījumā, ir nepieciešams, lai pieejamie *ex ante* fonda finanšu līdzekļi sasniegtu noteiktu mērķapjomu.
- (61) Būtu jānosaka atbilstošs grafiks fonda finansējuma mērķapjoma sasniegšanai. Tomēr Valdei būtu jāspēj pielāgot iemaksu periods, ņemot vērā būtiskās izmaksas no fonda.
- (62) Ja iesaistītās dalībvalstis jau ir izveidojušas valsts noregulējuma finansēšanas mehānismus, tām būtu jāspēj noteikt, ka valsts noregulējuma finansēšanas mehānismi izmanto pieejamos finanšu līdzekļus, kas iegūti no iestādēm iepriekš, iekasējot priekšiemaksas, lai kompensētu iestādēm to priekšiemaksas, kuras minētajām iestādēm būtu jāmaksā fondam. Šāda kompensēšana būtu jāveic, neskarot dalībvalstu saistības, kuras noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 94/18/EK¹⁸.

¹⁸

Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīva 94/18/EK, kas sakarā ar pienākumu publicēt prospektu groza Direktīvu 80/390/EEK, ar kuru koordinē prasības attiecībā uz to, kā sagatavo, pārbauda un izplata prospektus, kas jāpublicē vērtspapīru iekļaušanai oficiālā biržas sarakstā OV L 135, 31.5.1994., 1. lpp.

- (63) Lai nodrošinātu, ka iemaksas tiek aprēķinātas taisnīgi, kā arī radītu stimulu darboties atbilstoši mazāk riskantam modelim, fondā veicamajās iemaksās būtu jāņem vērā riska pakāpe, ko uzņēmušās kredītiestādes.
- (64) Lai nodrošinātu noregulējuma izmaksu pareizu sadali starp noguldījumu garantiju sistēmām un fondu, noguldījumu garantiju sistēmai, ar kuru noregulējamā iestāde ir saistīta, ir jāatbild (segto noguldījumu apjomā) par to zaudējumu summu, kas tai būtu bijis jāsedz, ja iestāde būtu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.
- (65) Lai aizsargātu fondā turēto summu vērtību, šīs summas būtu jāiegulda pietiekami drošos, daudzveidīgos un likvīdos aktīvos.
- (66) Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai noteiktu fondā veicamo iemaksu veidu un iemeslus, kādēļ ir jāmaksā iemaksas, veidu, kādā tiek aprēķināta iemaksu summa, un veidu, kādā tās ir jāiemaksā; precizētu reģistrācijas, grāmatvedības, ziņošanas pienākumus un citus pienākumus, lai nodrošinātu, ka iemaksas tiek maksātas pilnībā un laikus; noteiktu iemaksu sistēmu iestādēm, kurām ir atļauts darboties pēc tam, kad fonds ir sasniedzis savu mērķapjomu; noteiktu kritērijus iemaksu sadalei laikā; noteiktu nosacījumus, kādos iemaksu maksājumus var veikt ātrāk; paredzētu kritērijus gada iemaksu noteikšanai; noteiktu pasākumus, lai precizētu apstākļus un nosacījumus, kādos iestādi daļēji vai pilnībā var atbrīvot no priekšiemaksām, un pasākumus, lai precizētu apstākļus un nosacījumus, kādos iestādi var daļēji vai pilnībā atbrīvot no pēciemaksām.
- (67) Lai saglabātu Valdes darba konfidencialitāti, Valdes locekļiem, Valdes darbiniekiem, tostarp darbiniekiem, kas strādā apmaiņas ietvaros no iesaistītajām dalībvalstīm vai ir no tām norīkoti ar mērķi veikt noregulējuma pienākumus, būtu jāpiemēro dienesta noslēpumu noteikumi, pat ja tiem vairs nav jāpilda savi pienākumi. Nolūkā veikt tai piešķirtos uzdevumus Valdei būtu jāatļauj, piemērojot nosacījumus, apmainīties ar informāciju ar valsts vai Savienības iestādēm un struktūrām.
- (68) Lai nodrošinātu, ka Valde ir pārstāvēta Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmā, Regulā (ES) Nr. 1093/2010 būtu jāveic grozījumi, lai iekļautu Valdi starp kompetentajām iestādēm, kuras noteiktas ar minēto regulu. Šāda Valdes pielīdzināšana kompetentajām iestādēm saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ir konsekventa ar EBI funkcijām, kuras piešķirtas atbilstīgi Regulas Nr. 1093/2010 25. pantam, lai palīdzētu un aktīvi piedalītos atveseļošanas un noregulējuma plānu izstrādē un koordinācijā un censtos atvieglot maksātnespējīgo iestāžu, īpaši pārrobežu grupu, noregulējumu.
- (69) Kamēr Valde nav pilnībā darbotiespējīga, Komisijai būtu jābūt atbildīgai par sākotnējām darbībām, tostarp iemaksu iekasēšanu, kas ir nepieciešamas, lai segtu administratīvos izdevumus, un pagaidu izpilddirektora norīkošanu, lai Valdes vārdā pilnvarotu visus nepieciešamos maksājumus.
- (70) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas iekļauti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, proti, tiesības uz personas datu aizsardzību, brīvība veikt uzņēmējdarbību, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, un tā ir jāīsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.
- (71) Tā kā šīs regulas mērķus, proti, izveidot efektīvu un lietderīgu vienotu tiesisko regulējumu kredītiestāžu noregulējumam un nodrošināt noregulējuma noteikumu konsekventu piemērošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šo mērķi labāk var sasniegt Savienības mērogā, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu.

Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula paredz tikai to, kas ir vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai,
IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I DAĻA

VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu tiek izveidoti vienoti noteikumi un vienota procedūra 2. pantā minēto vienību noregulējumam, kuras veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, kas minētas 4. pantā.

Šos vienotos noteikumus un procedūru piemēro Komisija kopā ar Valdi un iesaistīto dalībvalstu noregulējuma iestādēm, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu, kuru izveido ar šo regulu. Vienoto noregulējuma mehānismu atbalsta vienots banku noregulējuma fonds (turpmāk "fonds").

2. pants

Darbības joma

Šī regula ir piemērojama šādām vienībām:

- a) kredītiestādēm, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs;
- b) mātesuzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību vienā no iesaistītajām dalībvalstīm, tai skaitā finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kuru konsolidēto uzraudzību veic ECB saskaņā ar Padomes Regulas (ES) Nr. [], ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņām, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, 4. panta 1. punktu i) apakšpunktu;
- c) iesaistītajās dalībvalstīs uzņēmējdarbību veicošām ieguldījumu brokeru sabiedrībām un finanšu iestādēm, ja uz tām attiecas pār mātesuzņēmumu veiktā konsolidētā uzraudzība, kuru veic ECB saskaņā ar Padomes Regulas (ES) Nr. [] 4. panta 1. punkta i) apakšpunktu.

3. pants

Definīcijas

Šīs regulas nolūkā ir piemērojamas definīcijas, kas noteiktas Direktīvas [] 2. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvas 2013/36/ES¹⁹ 3. pantā. Turklāt ir piemērojamas šādas definīcijas:

- 1) "valsts kompetentā iestāde" ir jebkura valsts kompetentā iestāde, kā definēts Padomes Regulas (ES) Nr. [] 2. panta 2. punktā;
- 2) "valsts noregulējuma iestāde" ir iestāde, ko dalībvalsts noteikusi saskaņā ar Direktīvas [] 3. pantu;

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK, OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.

- 3) “neregulējuma darbība” ir neregulējuma instrumenta piemērošana iestādei vai vienībai, kas minēta 2. pantā, vai vienas vai vairāku neregulējuma pilnvaru īstenošana attiecībā uz to;
- 4) “segtie noguldījumi” ir noguldījumi, kurus garantē noguldījumu garantiju sistēmas saskaņā ar valsts tiesību aktiem atbilstīgi Direktīvai 94/19/EK un līdz seguma līmenim, kas paredzēts Direktīvas 94/19/EK 7. pantā;
- 5) “atbilstīgi noguldījumi” ir noguldījumi, kas definēti Direktīvas 94/19/EK 1. pantā un uz kuriem attiecas aizsardzība saskaņā ar minētās direktīvas 2. pantu, neatkarīgi no to apjoma;
- 6) “grupas līmeņa neregulējuma iestāde” ir valsts neregulējuma iestāde iesaistītajā dalībvalstī, kurā iestāde vai mātesuzņēmums, uz kuru attiecas konsolidētā uzraudzība, veic uzņēmējdarbību;
- 7) “kredītiestāde” ir kredītiestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013²⁰ 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;
- 8) “ieguldījumu brokeru sabiedrība” ir ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 2) apakšpunktā, uz kuru attiecas sākotnējā kapitāla prasības, kas noteiktas minētās regulas 9. pantā;
- 9) “finanšu iestāde” ir finanšu iestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 26) apakšpunktā;
- 10) “mātesuzņēmums” ir mātesuzņēmums, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 15) apakšpunktā, tostarp iestāde, finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;
- 11) “neregulējamā iestāde” ir 2. pantā minētā vienība, attiecībā uz kuru tiek veikta neregulējuma darbība;
- 12) “iestāde” ir kredītiestāde vai ieguldījumu brokeru sabiedrība, uz kuru attiecas konsolidētā uzraudzība saskaņā ar 2. panta c) punktu;
- 13) “grupa” ir mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi, kuri ir 2. pantā minētās vienības;
- 14) “meitasuzņēmums” ir meitasuzņēmums saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 16) apakšpunktā sniegto definīciju;
- 15) “uzņēmuma pārdošanas instruments” ir neregulējuma kritērijiem atbilstīgas iestādes īpašumtiesību instrumentu vai aktīvu, tiesību vai saistību pārvešana pircējam, kas nav pagaidu iestāde;
- 16) “pagaidu iestādes instruments” ir neregulējuma kritērijiem atbilstīgas iestādes aktīvu, tiesību vai saistību pārvešana pagaidu iestādei;
- 17) “aktīvu nodalīšanas instruments” ir neregulējuma kritērijiem atbilstīgas iestādes aktīvu un tiesību pārvešana aktīvu pārvaldības struktūrai;
- 18) “iekšējās rekapitalizācijas instruments” ir norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras attiecībā uz neregulējamās iestādes saistībām;

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenālaajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012, OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.

- 19) “pieejamie finanšu līdzekļi” ir nauda, noguldījumi, aktīvi un neatsaucamas maksājumu saistības, kas fondam pieejamas 74. pantā minētajos nolūkos;
- 20) “finansējuma mērķapjoms” ir pieejamo finanšu līdzekļu apjoms, kas jāsasniedz saskaņā ar 68. pantu.

4. pants

Iesaistītās dalībvalstis

Iesaistītās dalībvalstis ir dalībvalstis, kuru valūta ir euro, vai dalībvalsts, kuras valūta nav euro, bet kura ir izveidojusi ciešu sadarbību saskaņā ar Padomes Regulas (ES) Nr. [] 7. pantu.

5. pants

Saistība ar Direktīvu [] un piemērojamie valsts tiesību akti

1. Ja, pamatojoties uz šo regulu, Komisija vai Valde īsteno uzdevumus vai pilnvaras, kuras saskaņā ar Direktīvu [] jāīsteno iesaistītās dalībvalsts valsts noregulējuma iestādei, Valde šīs regulas un Direktīvas [] piemērošanas nolūkos ir uzskatāma par attiecīgo valsts noregulējuma iestādi vai pārrobežu grupas noregulējuma gadījumā – par attiecīgo grupas valsts noregulējuma iestādi.
2. Valde, rīkojoties kā valsts noregulējuma iestāde, attiecīgā gadījumā rīkojas, pamatojoties uz Komisijas pilnvarojumu.
3. Ievērojot šīs regulas noteikumus, iesaistītās dalībvalsts valsts noregulējuma iestādes rīkojas, pamatojoties uz un saskaņā ar attiecīgajiem valsts noteikumiem, kuri saskaņoti ar Direktīvu [].

6. pants

Vispārēji principi

1. Neviena Valdes, Komisijas vai valsts noregulējuma iestādes rīcība, priekšlikums vai rīcībpolitika nav diskriminējoša pret vienībām, kuras minētas 2. pantā, noguldījumu turētājiem, ieguldītājiem vai citiem kreditoriem, kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā, pamatojoties uz to pilsonību vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu.
2. Pieņemot lēmumus vai veicot rīcību, kas skar vairāk nekā vienu iesaistīto dalībvalsti un jo īpaši, pieņemot lēmumus, kas attiecas uz grupām, kuras veic uzņēmējdarbību divās vai vairāk iesaistītajās dalībvalstīs, Komisija pienācīgi apsver visus šos faktorus:
 - a) iesaistīto dalībvalstu intereses, kurās grupa veic darbību, un jo īpaši jebkura lēmuma vai darbības, vai bezdarbības ietekmi uz finanšu stabilitāti, ekonomiku, noguldījumu garantiju sistēmu vai ieguldītāju kompensācijas sistēmu jebkurā no šīm dalībvalstīm;
 - b) mērķi līdzsvarot dažādo iesaistīto dalībvalstu intereses un izvairīties no kādas iesaistītās dalībvalsts netaisnīgas interešu aizskaršanas vai netaisnīgas interešu aizsardzības;
 - c) nepieciešamību izvairīties no negatīvas ietekmes uz citām tādas grupas daļām, kurai piederīga vienība, kas minēta 2. pantā, ir pakļauta noregulējumam;

- d) nepieciešamību izvairīties no 2. pantā minēto vienību kreditoriem radīto izmaksu nesamērīga pieauguma apmērā, kas būtu lielāks nekā tas, kas tiem būtu radies, ja tās būtu noregulētas saskaņā ar parastajām maksātnespējas procedūrām;
 - e) lēmumus, kas jāpieņem saskaņā ar LESD 107. pantu un kas minēti 16. panta 10. punktā.
- 3. Komisija līdzsvaro 2. punktā minētos faktorus ar 12. pantā minētajiem noregulējuma mērķiem, atbilstoši katras lietas būtībai un apstākļiem.
 - 4. Ar nevienu Valdes vai Komisijas lēmumu dalībvalstīm netiek pieprasīts sniegt ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem.

II DAĻA ĪPAŠIE NOTEIKUMI

I SADAĻA

FUNKCIJAS VIENOTAJĀ NOREGULĒJUMA MEHĀNISMĀ UN PROCESUĀLIE NOTEIKUMI

1. nodaļa

Noregulējuma plānošana

7. pants

Noregulējuma plāni

1. Valde izstrādā vienību, kas minētas 2. pantā, un grupu noregulējuma plānus.
2. Valsts noregulējuma iestādes 1. punkta nolūkos pārsūta Valdei visu noregulējuma plānu izstrādei un īstenošanai nepieciešamo informāciju, kuru tās ieguvušas saskaņā ar Direktīvas [] 10. pantu un 12. panta 1. punktu, neskarot šīs sadaļas 5. nodaļu.
3. Noregulējuma plānā tiek paredzētas iespējas šajā regulā minēto noregulējuma instrumentu un noregulējuma pilnvaru piemērošanai vienībām, kas minētas 2. pantā.
4. Noregulējuma plānā tiek paredzētas noregulējuma darbības, kuras Komisija un Valde var veikt, ja vienība, kas minēta 2. pantā, vai grupa atbilst noregulējuma veikšanas nosacījumiem. Noregulējuma plānā ņem vērā dažādus scenārijus, tostarp to, ka maksātnespējas gadījums var būt ļoti specifisks vai ka tas var notikt plašāka mēroga finansiālās nestabilitātes vai sistēmas mēroga atgadījumu laikā. Noregulējuma plānā netiek paredzēts nekāds ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem papildus saskaņā ar šo regulu izveidotajam fondam.
5. Katras vienības noregulējuma plānā iekļauj šādu informāciju:
 - a) plāna galveno elementu kopsavilkumu;
 - b) kopsavilkumu par būtiskām izmaiņām saistībā ar iestādi, kas notikušas pēc tam, kad iesniegta jaunākā ar noregulējumu saistītā informācija;
 - c) to, kādā veidā varētu nepieciešamajā apmērā juridiski un ekonomiski nodalīt kritiski svarīgās funkcijas un galvenās darbības jomas no citām funkcijām, lai nodrošinātu to nepārtrauktību iestādes maksātnespējas gadījumā;
 - d) visu būtisko plāna aspektu izpildes paredzamo termiņu;
 - e) saskaņā ar 8. pantu veiktā noregulējamības novērtējuma detalizētu aprakstu;
 - f) to 8. panta 5. punktā paredzēto pasākumu aprakstu, kas nepieciešami, lai pārvarētu vai novērstu šķēršļus noregulējumam, kuri konstatēti saskaņā ar 8. pantu veiktā novērtējuma rezultātā;
 - g) aprakstu par vērtības un tirgspējas noteikšanas procedūrām attiecībā uz iestādes kritiski svarīgajām funkcijām, galvenajām darbības jomām un aktīviem;

- h) detalizētu aprakstu par mehānismiem, ar kuriem nodrošina, ka 8. pantā prasītā informācija ir atjaunināta un vienmēr ir noregulējuma iestāžu rīcībā;
 - i) noregulējuma iestādes skaidrojumu par noregulējuma risinājumu finansēšanas iespējām, neparedzot ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem;
 - j) detalizētu aprakstu par dažādām noregulējuma stratēģijām, ko varētu piemērot dažādu iespējamo scenāriju gadījumos;
 - k) aprakstu par kritiski svarīgām savstarpējām saitēm;
 - l) analīzi par plāna ietekmi uz citām grupas iestādēm;
 - m) aprakstu par iespējām saglabāt piekļuvi maksājumiem un tīrvērtes pakalpojumiem un citām infrastruktūrām;
 - n) plānu saziņai ar plašsaziņas līdzekļiem un sabiedrību;
 - o) minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kas prasītas saskaņā ar 10. pantu, un attiecīgā gadījumā termiņu minētā līmeņa sasniegšanai;
 - p) attiecīgā gadījumā – minimuma prasības pašu kapitālam un līgumiskiem iekšējās rekapitalizācijas instrumentiem saskaņā ar 10. pantu, un attiecīgā gadījumā termiņu minētā līmeņa sasniegšanai;
 - q) aprakstu par būtiskām operācijām un sistēmām iestādes operacionālo procesu nepārtrauktas darbības nodrošināšanai;
 - r) aprakstu par plāna īstenošanas ietekmi uz darba ņēmējiem, tostarp novērtējumu par visām saistītajām izmaksām.
6. Grupu noregulējuma plānos iekļauj plānu grupas kā kopuma noregulējumam un norāda pasākumus mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu noregulējumam, kuri ir grupas daļa.
 7. Valde izstrādā noregulējuma plānus sadarbībā ar uzraudzības iestādi un konsolidētās uzraudzības iestādi un iesaistīto dalībvalstu, kurā vienības veic uzņēmējdarbību, valsts noregulējuma iestādēm.
 8. Valde var pieprasīt valsts noregulējuma iestādēm sagatavot provizoriskus noregulējuma plānu projektus un grupas līmeņa noregulējuma iestādei sagatavot provizorisku grupas noregulējuma plāna projektu.
 9. Noregulējuma plānus pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina vismaz reizi gadā un pēc būtiskām izmaiņām iestādes juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā, tās darbībā, vai tās finanšu stāvoklī, kas varētu būtiski ietekmēt plānus vai prasīt izmaiņas plānos.

8. pants

Noregulējamības novērtējums

1. Sagatavojot noregulējuma plānus saskaņā ar 7. pantu, Valde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi, ieskaitot ECB, un noregulējuma iestādēm neiesaistītajās dalībvalstīs, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl būtiski attiecībā uz nozīmīgo filiāli, veic novērtējumu par to, kādā mērā iestādes un grupas ir noregulējamās,

neparedzot ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem papildus fonda izmantošanai, kas izveidots saskaņā ar 64. pantu.

2. Izstrādājot 2. pantā minēto vienību noregulējuma plānu, Valde novērtē, cik lielā mērā vienību ir iespējams noregulēt saskaņā ar šo regulu. Vienību uzskata par noregulējamu, ja noregulējuma iestādei tas ir paveicams un ja ir ticams, ka to var vai nu likvidēt saskaņā ar parastajām maksātnespējas procedūrām, vai noregulēt, piemērojot tai dažādus noregulējuma instrumentus un pilnvaras tā, lai tam nebūtu būtiska negatīva ietekme uz tās dalībvalsti, kurā vienība atrodas, vai citu dalībvalsti, vai Savienības finanšu sistēmām, tostarp plašākas finansiālās nestabilitātes vai sistēmiska notikuma apstākļos, un ar mērķi nodrošināt vienības kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību.
3. Izstrādājot grupu noregulējuma plānus, Valde novērtē, cik lielā mērā grupas ir iespējams noregulēt saskaņā ar šo regulu. Grupu uzskata par noregulējamu, ja noregulējuma iestādēm tas ir paveicams un ja ir ticams, ka grupas vienības var vai nu likvidēt saskaņā ar parastajām maksātnespējas procedūrām, vai noregulēt, piemērojot grupas vienībām noregulējuma instrumentus un pilnvaras tā, lai tam nebūtu būtiska negatīva ietekme uz to dalībvalsti, kurās grupai piederīgas vienības atrodas, vai citu dalībvalsti, vai Savienības finanšu sistēmām, tostarp plašākas finansiālās nestabilitātes vai sistēmiska notikuma apstākļos, un ar mērķi nodrošināt vienību kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību, vai nu ja tās viegli var savlaicīgi nodalīt, vai ar citiem līdzekļiem.
4. Novērtējuma vajadzībām Valde vismaz pārbauda Direktīvas [] pielikuma C iedaļā minētos jautājumus.
5. Ja vienības vai grupas noregulējuma novērtējuma rezultātā, kas veikts saskaņā ar 2. un 3. punktu, Valde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi, ieskaitot ECB, konstatē, ka pastāv iespējami būtiski šķēršļi attiecīgās vienības vai grupas noregulējumam, Valde, apspriežoties ar kompetentajām iestādēm, sagatavo iestādei vai mātesuzņēmumam adresētu ziņojumu, kurā analizēti būtiskie šķēršļi noregulējuma instrumentu efektīvai piemērošanai un noregulējuma pilnvaru īstenošanai. Turklāt ziņojumā ietver tādu pasākumu ierosinājumus, ko Valde uzskata par nepieciešamiem vai piemērotiem šādu šķēršļu novēršanai saskaņā ar 8. punktu.
6. Ziņojumu paziņo attiecīgajai vienībai vai mātesuzņēmumam, kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm neiesaistītajās dalībvalstīs, kurās atrodas nozīmīgas filiāles. Tajā iekļauj novērtējuma vai konstatējuma pamatojumu un norāda to, kā novērtējums vai konstatējums atbilst 6. pantā paredzētajām samērīgas piemērošanas prasībām.
7. Četru mēnešu laikā pēc šāda ziņojuma saņemšanas dienas vienība vai mātesuzņēmums var iesniegt savus apsvērumus un ierosināt Valdei alternatīvus pasākumus ziņojumā norādīto šķēršļu novēršanai. Valde paziņo par jebkuru vienības vai mātesuzņēmuma ierosināto pasākumu kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm neiesaistītajā dalībvalstīs, kurās atrodas nozīmīgas filiāles.
8. Ja attiecīgās vienības vai mātesuzņēmuma ierosinātie pasākumi efektīvi nenovērš šķēršļus noregulējamībai, Valde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi un – vajadzības gadījumā – makroprudenciālās uzraudzības iestādi pieņem lēmumu, kurā norāda, ka ierosinātie pasākumi efektīvi nenovērš šķēršļus noregulējamībai, un liek valsts noregulējuma iestādēm pieprasīt iestādei, mātesuzņēmumam vai jebkuram

attiecīgās grupas meitasuzņēmumam veikt 9. punktā minētos pasākumus, balstoties uz šādiem kritērijiem:

- a) pasākuma efektivitāti noregulējamības šķēršļu novēršanai;
- b) nepieciešamību izvairīties no negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti iesaistītājās dalībvalstīs;
- c) nepieciešamību izvairīties no tādas ietekmes uz attiecīgo iestādi vai grupu, kura pārsniegtu noregulējamības šķēršļa novēršanai nepieciešamo vai būtu nesamērīga.

9. Valde 8. punkta nolūkos liek valsts noregulējuma iestādēm veikt jebkuru no šādiem pasākumiem:

- a) prasīt vienībai sagatavot pakalpojumu līgumus (grupas iekšējos vai ar trešām personām), lai nodrošinātu kritiski svarīgo funkciju sniegšanu;
- b) prasīt vienībai ierobežot tās maksimālo individuālo vai kopīgo riska darījumu apmēru;
- c) prasīt konkrētu vai regulāru informāciju noregulējuma mērķiem;
- d) prasīt vienībai atbrīvoties no konkrētiem aktīviem;
- e) prasīt vienībai ierobežot vai izbeigt konkrētas esošās vai ierosinātās darbības;
- f) ierobežot vai novērst jaunu vai esošu darbības jomu attīstību vai jaunu vai esošu produktu pārdošanu;
- g) prasīt vienkāršošanas nolūkos veikt izmaiņas vienības vai jebkuras grupai piederošas vienības, kas tieši vai netieši ir tās kontrolē, juridiskajās vai darbības struktūrās, tādējādi nodrošinot, ka kritiski svarīgās funkcijas var juridiski un operacionāli nodalīt no citām funkcijām ar noregulējuma instrumentu palīdzību;
- h) prasīt vienībai izveidot dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrību vai Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrību;
- i) prasīt vienībai emitēt atbilstīgas saistības, lai izpildītu 10. panta prasības;
- j) pieprasīt vienībai censties uzsākt atkārtotas sarunas par jebkādam atbilstīgām saistībām, pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem vai otrā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem, ko tā emitējusi, lai nodrošinātu, ka visi Komisijas lēmumi norakstīt vai konvertēt minētās saistības vai instrumentu tiktu veikti saskaņā ar tādas jurisdikcijas tiesību aktiem, kas attiecas uz minētajām saistībām vai instrumentu.

10. Valsts noregulējuma iestādes īsteno Valdes norādījumus saskaņā ar 26. pantu.

9. pants

Vienkāršoti pienākumi un atbrīvojumi

- 1. Valde pēc savas iniciatīvas vai pēc valsts noregulējuma iestādes priekšlikuma var piemērot vienkāršotus pienākumus attiecībā uz noregulējuma plānu izstrādi, kas minēti 7. pantā, vai var piešķirt atbrīvojumu no pienākuma izstrādāt minētos plānus.
- 2. Valsts noregulējuma iestādes var ierosināt Valdei attiecībā uz konkrētām iestādēm vai grupām piemērot vienkāršotus pienākumus vai atbrīvot tās no pienākuma

izstrādāt noregulējuma plānus. Šāds priekšlikums ir jāpamato un jāpapildina ar visiem attiecīgajiem dokumentiem.

3. Saņemot priekšlikumu saskaņā ar 1. punktu vai rīkojoties pēc savas iniciatīvas, Valde veic attiecīgo iestāžu vai grupas novērtējumu. Novērtējumā ņem vērā iespējamo ietekmi, kuru uz finanšu tirgiem, citām iestādēm vai uz finansēšanas nosacījumiem varētu atstāt iestādes vai grupas maksātspēja, ņemot vērā tās darbības raksturu, lielumu vai savstarpējo saistību ar citām iestādēm vai finanšu sistēmu kopumā.
4. Valde izvērtē atbrīvojumu turpmāku piemērošanu vismaz reizi gadā un sākot no piešķiršanas datuma vai pēc izmaiņām attiecīgās iestādes vai grupas juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā, darbībā vai finanšu stāvoklī. Valde nepiešķir atbrīvojumus iestādei gadījumos, ja iestādei ir viens vai vairāki meitasuzņēmumi vai nozīmīgas filiāles citā dalībvalstī vai trešā valstī.

Valde pārtrauc piemērot vienkāršotos pienākumus vai atbrīvojumu no pienākuma sagatavot noregulējuma plānus, ja vairs nepastāv kāds no nosacījumiem, kas bija to pamatā.

Ja valsts noregulējuma iestāde, kas ierosināja vienkāršoto pienākumu piemērošanu vai piešķīra atbrīvojumu saskaņā ar 1. punktu, uzskata, ka lēmums piemērot vienkāršoto pienākumu vai piešķirt atbrīvojumu ir jāatsauc, tā šajā nolūkā iesniedz priekšlikumu Valdei. Šajā gadījumā Valde pieņem lēmumu par ierosināto atsaukšanu, pilnībā ņemot vērā atsaukšanas pamatojumu, ko izvirzījusi valsts noregulējuma iestāde, ievērojot 3. punktā minētos elementus.

5. Valde saskaņā ar 3. un 4. punktu var piešķirt atbrīvojumu no pienākuma izstrādāt noregulējuma plānus atsevišķām iestādēm, kas ir radniecīgas centrālajai iestādei, kā minēts Direktīvas 2013/36/ES 21. pantā, un ir pilnībā vai daļēji atbrīvotas no valsts tiesību aktos noteiktajām prudenciālajām prasībām saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 2. panta 5. punktu. Šajā gadījumā pienākumu sagatavot noregulējuma plānu konsolidēti piemēro centrālajai iestādei.
6. Valde var piešķirt atbrīvojumu attiecībā uz pienākumu sagatavot noregulējuma plānus atsevišķām iestādēm, kurām piemēro institucionālo aizsardzības shēmu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 113. panta 7. punktu. Lemjot par atbrīvojuma piešķiršanu iestādei, kurai piemēro šādu institucionālo aizsardzības shēmu, Valde apsver, vai ir ticams, ka institucionālā aizsardzības shēma spēs izpildīt shēmai vienlaicīgi izteiktus lūgumus saistībā ar tās locekļiem.
7. Valde informē EBI par to, kā tiek piemērots 1., 4. un 5. punkts.

10. pants

Minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām

1. Valde, apspriežoties ar kompetentajām iestādēm, tai skaitā ECB, nosaka minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kas iestādēm un mātesuzņēmumiem ir jāuztur, kā minēts 2. punktā, kam var piemērot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras.
2. Minimuma prasības aprēķina kā pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summu, kas izteikta kā procentuālā daļa no iestāžu un mātesuzņēmumu, kas minēti 2. pantā, kopējām saistībām un pašu kapitāla, izņemot saistības, kas izriet no atvasinātajiem instrumentiem.

3. Šā panta 1. punktā minēto noteikšanu veic, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:
- a) nepieciešamība nodrošināt, ka iestādi un mātesuzņēmumu, kas minēti 2. pantā, iespējams noregulēt, piemērojot noregulējuma instrumentus, tostarp vajadzības gadījumā iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, tā, lai tiktu sasniegti noregulējuma mērķi;
 - b) nepieciešamību attiecīgos gadījumos nodrošināt, ka iestādei un mātesuzņēmumam, kas minēti 2. pantā, ir pietiekams apjoms atbilstīgo saistību, lai garantētu to, ka – ja tiktu piemērots iekšējās rekapitalizācijas instruments – zaudējumus būtu iespējams absorbēt un iestādes un mātesuzņēmuma, kas minēti 2. pantā, pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju būtu iespējams atjaunot tādā līmenī, kāds ir vajadzīgs, lai tie saglabātu atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpinātu darbības, kurām tiem ir izsniegta atļauja saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013, un uzturēt pietiekamu tirgus uzticēšanos iestādei vai mātesuzņēmumam, kas minēti 2. pantā;
 - c) nepieciešamību nodrošināt, lai gadījumos, kad noregulējuma plāns paredz, ka dažas atbilstīgo saistību kategorijas varētu tikt izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas jomas saskaņā ar 24. panta 5. punktu, vai ka dažas atbilstīgo saistību kategorijas var tikt pilnībā pārvestas saņēmējam, izmantojot daļēju pārvedumu, iestādei un mātesuzņēmumam, kas minēti 2. pantā, ir pietiekamas citas atbilstīgas saistības, lai nodrošinātu, ka šādus zaudējumus ir iespējams absorbēt un ka iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju ir iespējams atjaunot tādā līmenī, kāds ir vajadzīgs, lai iestāde saglabātu atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpinātu darbības, kurām tai ir izsniegta atļauja saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013/ES;
 - d) iestādes un mātesuzņēmuma, kas minēti 2. pantā, lielums, darbības modelis un riska profils, tostarp pašu kapitāls;
 - e) apmērs, kādā noguldījumu garantiju sistēma varētu līdzfinansēt noregulējumu saskaņā ar 73. pantu;
 - f) cik lielā mērā 2. pantā minētās iestādes un mātesuzņēmuma maksātnespēja nelabvēlīgi ietekmētu finanšu stabilitāti, cita starpā izraisot kaitīgu ietekmi uz citām iestādēm, ņemot vērā tās savstarpējo saistību ar citām iestādēm vai pārējo finanšu sistēmu.

Noteikšanā precizē minimuma prasības, kuras iestādēm ir jāizpilda individuāli un kuras mātesuzņēmumiem ir jāizpilda konsolidēti. Valde var atbrīvot mātesuzņēmumu no minimuma prasību izpildes konsolidēti, ja ir izpildīti Direktīvas [] 39. panta 4.ca punkta a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi. Valde var piešķirt atbrīvojumu meitasuzņēmumam attiecībā uz minimuma prasību izpildi konsolidēti, ja ir izpildīti Direktīvas [] 39. panta 4.d punkta a) līdz c) apakšpunktā minētie nosacījumi.

4. Noteikšanā, kas minēta 1. punktā, var paredzēt, ka minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām daļēji izpilda konsolidēti vai individuāli, izmantojot līgumisku iekšējās rekapitalizācijas instrumentu.
5. Lai instruments būtu kvalificējams kā līgumisks iekšējās rekapitalizācijas instruments saskaņā ar 4. punktu, Valdei ir jābūt pārliecinātai, ka instruments:
- a) ietver līguma noteikumu, kas paredz, ka gadījumos, kad Komisija pieņem lēmumu piemērot attiecīgajai iestādei iekšējās rekapitalizācijas instrumentu,

instrumentu noraksta vai konvertē tādā apmērā, kādā tas ir nepieciešams, pirms tiek norakstītas vai konvertētas citas atbilstīgas saistības; un

- b) uz to attiecas saistošs pakārtotības nolīgums, pasākums vai noteikums, saskaņā ar kuru parastās maksātnespējas procedūras gadījumā tas ir ierindojams zem citām atbilstīgām saistībām un to nevar atmaksāt, kamēr šajā laikā nav nokārtotas citas atbilstīgas saistības.
- 6. Valde noteikšanu, kas minēta 1. punktā, veic noregulējuma plānu izstrādes un uzturēšanas gaitā, pamatojoties uz 7. pantu.
- 7. Valde adresē noteikšanas rezultātā izdarītos konstatējumus valsts noregulējuma iestādēm. Valsts noregulējuma iestādes īsteno Valdes norādījumus saskaņā ar 26. pantu. Valde pieprasa valsts noregulējuma iestādēm pārliecināties un nodrošināt, ka iestādes un mātesuzņēmumi izpilda minimuma prasības, kas minētas 1. punktā.
- 8. Valde informē ECB un EBI par minimuma prasībām, kuras tā ir noteikusi katrai iestādei un mātesuzņēmumam saskaņā ar 1. punktu.

2. nodaļa

Agrīna intervence

11. pants

Agrīna intervence

- 1. ECB vai iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes informē Valdi par jebkādiem pasākumiem, kuru veikšanu tās pieprasa iestādei vai grupai vai kurus tās veic pašas saskaņā ar Padomes Regulas (ES) Nr. [] 13.b pantu vai Direktīvas [] 23. panta 1. punktu vai 24. pantu, vai saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 104. pantu.
Valde paziņo Komisijai par jebkādu informāciju, ko tā ir saņēmusi, pamatojoties uz pirmo daļu.
- 2. No dienas, kad saņemta 1. punktā minētā informācija, un neskarot ECB un kompetento iestāžu pilnvaras saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem, Valde var sagatavot attiecīgās iestādes vai grupas noregulējumu.
Pirmās daļas nolūkos Valde, sadarbojoties ar ECB un attiecīgo kompetento iestādi, rūpīgi pārrauga iestādes vai mātesuzņēmuma stāvokli, un to, vai tie izpilda visus agrīnās intervences pasākumus, kurus tiem ir pieprasīts veikt.
- 3. Valdei ir pilnvaras:
 - a) saskaņā ar šīs sadaļas 5. nodaļu pieprasīt visu informāciju, kas nepieciešama, lai sagatavotu iestādes vai grupas noregulējumu;
 - b) veikt iestādes vai grupas aktīvu un saistību vērtēšanu saskaņā ar 17. pantu;
 - c) sazināties ar potenciālajiem pircējiem, lai sagatavotu iestādes vai grupas noregulējumu, vai pieprasīt iestādei, mātesuzņēmumam vai valsts noregulējuma iestādei šādi rīkoties, ievērojot konfidencialitātes prasības, kas noteiktas šajā regulā un Direktīvas [] 76. pantā;
 - d) pieprasīt attiecīgajai valsts noregulējuma iestādei sagatavot attiecīgās iestādes vai grupas provizorisku noregulējuma shēmu.

4. Ja ECB vai iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes plāno iestādei vai grupai piemērot papildu pasākumu, pamatojoties uz Padomes Regulas (ES) Nr. [] 13.b pantu vai pamatojoties uz Direktīvas [] 23. vai 24. pantu, vai pamatojoties uz Direktīvas 2013/36/ES 104. pantu, pirms iestāde vai grupa ir pilnībā izpildījusi pirmo pasākumu, kas paziņots Valdei, tās konsultējas ar Valdi pirms šāda papildu pasākuma piemērošanas attiecīgajai grupai vai iestādei.
5. ECB vai kompetentā iestāde un Valde nodrošina, ka ierosinātais papildu pasākums, kas minēts 4. punktā, un visas Valdes darbības noregulējuma sagatavošanai, pamatojoties uz 2. punktu, ir saskaņotas.

3. nodaļa

Noregulējums

12. pants

Noregulējuma mērķi

1. Rīkojoties saskaņā ar noregulējuma procedūru, kas minēta 16. pantā, Komisija un Valde attiecībā uz saviem pienākumiem ņem vērā noregulējuma mērķus un izvēlas tos instrumentus un pilnvaras, ar kurām pēc to uzskatiem vislabāk sasniedzami mērķi, kas ir atbilstošākie konkrētajā gadījumā.
2. Noregulējuma mērķi, kas minēti 1. punktā, ir šādi:
 - a) garantēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību;
 - b) izvairīties no negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, tostarp novērst kaitīgas ietekmes izplatīšanos un uzturēt tirgus disciplīnu;
 - c) aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem;
 - d) aizsargāt noguldītājus, uz kuriem attiecas Direktīva 94/19/EK, un ieguldītājus, uz kuriem attiecas Direktīva 97/9/EK²¹.Tiecoties īstenot minētos mērķus, Komisija un Valde cenšas izvairīties no nevajadzīgas vērtības iznīcināšanas un līdz minimumam samazināt noregulējuma izmaksas.
3. Komisija līdzsvaro 2. punktā minētos mērķus atbilstoši attiecīgās lietas būtībai un apstākļiem.

13. pants

Vispārēji principi, kas piemērojami noregulējumam

1. Rīkojoties saskaņā ar noregulējuma procedūru, kas minēta 16. pantā, Komisija un Valde veic visus pienācīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka noregulējuma darbība tiek veikta, ievērojot šādus principus:

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/9/EK (1997. gada 3. marts) par ieguldītāju kompensācijas sistēmām, OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp.

- a) noregulējamās iestādes akcionāri sedz pirmos zaudējumus;
 - b) noregulējamās iestādes kreditori sedz zaudējumus pēc akcionāriem atbilstīgi viņu prasījumu prioritātes kārtībai saskaņā ar 15. pantu;
 - c) tiek nomainīta noregulējamās iestādes vadība, izņemot tos gadījumus, kad vadītāju paturēšana – pilnībā vai daļēji, atbilstoši konkrētajiem apstākļiem – tiek uzskatīta par nepieciešamu noregulējuma mērķu sasniegšanai;
 - d) personas un vienības likumā paredzētajā kārtībā tiek sauktas pie atbildības par noregulējamās iestādes maksātnespēju, ciktāl tas ir to atbildības robežās saskaņā ar valsts tiesību aktiem;
 - e) vienas un tās pašas kategorijas kreditoriem piemēro vienlīdzīgu attieksmi;
 - f) neviens kreditors necieš lielākus zaudējumus nekā gadījumā, ja 2. punktā minētā vienība būtu bijusi likvidēta saskaņā ar parastajām maksātnespējas procedūrām.
2. Ja iestāde ir grupai piederīga vienība, Komisija – attiecīgajā gadījumā – un Valde piemēro noregulējuma instrumentus un īsteno noregulējuma pilnvaras tādā veidā, kas līdz minimumam samazina ietekmi uz citām grupai piederīgām vienībām un uz grupu kopumā un līdz minimumam samazina nelabvēlīgo ietekmi uz finanšu stabilitāti Eiropas Savienībā un jo īpaši dalībvalstīs, kurās grupa darbojas.
3. Ja 2. punktā minētajai vienībai piemēro uzņēmuma pārdošanas instrumentu, pagaidu iestādes instrumentu vai aktīvu nodalīšanas instrumentu, tiek uzskatīts, ka pret šo vienību ir uzsākta bankrota procedūra vai analogas maksātnespējas procedūras Direktīvas 2001/23/EK²² 5. panta 1. punkta nozīmē.

14. pants

Finanšu iestāžu un mātesuzņēmumu noregulējums

1. Komisija veic noregulējuma darbību attiecībā uz finanšu iestādi, ja 16. panta 2. punktā minētie nosacījumi ir izpildīti gan attiecībā uz finanšu iestādi, gan attiecībā uz mātesuzņēmumu.
2. Komisija veic noregulējuma darbību attiecībā uz mātesuzņēmumu, kas minēts 2. panta b) punktā, ja 16. panta 2. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti gan attiecībā šo mātesuzņēmumu, gan attiecībā uz vienu vai vairākiem meitasuzņēmumiem, kas ir iestādes.
3. Atkāpjoties no 2. punkta noteikumiem, pat ja mātesuzņēmums neatbilst 16. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem, Komisija var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz minēto mātesuzņēmumu, ja viens vai vairāki meitasuzņēmumi, kas ir iestādes, atbilst 16. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem un darbība attiecībā uz minēto mātesuzņēmumu ir nepieciešama, lai noregulētu vienu vai vairākus meitasuzņēmumus, kas ir iestādes, vai visu grupu kopumā.

²²

Padomes Direktīva 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā, OV L 82, 22.3.2001., 16. lpp.

15. pants

Prasījumu prioritātes kārtība

Piemērojot iekšējas rekapitalizācijas instrumentu noregulējumā esošai iestādei un neskarot saistības, kas ir izslēgtas no iekšējā rekapitalizācijas instrumenta saskaņā ar 24. panta 3. punktu, Komisija izlemj un Valde un iesaistīto dalībvalstu valsts noregulējuma iestādes īsteno norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras attiecībā uz prasījumiem, ievērojot šādas parastu maksātnespējas procedūru gadījumā piemērojamas kārtības apgrieztu prioritātes kārtību:

- a) prasījumi, kas saistīti ar atbilstīgiem noguldījumiem, un prasījumi, kas izriet no noguldījumu garantiju sistēmām;
- b) nenodrošināti neprioritāri prasījumi;
- c) subordinēti prasījumi, kas nav minēti d) līdz f) punktā;
- d) augstāko izpildamatpersonu un direktoru prasījumi;
- e) prasījumi, kas saistīti ar pirmā līmeņa un otrā līmeņa papildu instrumentiem;
- f) prasījumi, kas saistīti ar pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu;

sākot no f) apakšpunkta un beidzot ar a) apakšpunktu.

16. pants

Noregulējuma procedūra

1. Ja ECB vai valsts noregulējuma iestāde novērtē, ka attiecībā uz 2. pantā minētu vienību ir izpildīti nosacījumi, kas minēti 2. punkta a) un b) apakšpunktā, tā nekavējoties minēto novērtējumu paziņo Komisijai un Valdei.
2. Saņemot paziņojumu, pamatojoties uz 1. punktu, vai pēc savas iniciatīvas Valde novērtē vai ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) vienība ir maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga;
 - b) ņemot vērā konkrētā brīža situāciju un citus būtiskus apstākļus, nav pamatoti sagaidāms, ka jebkāda alternatīva privātā sektora vai uzraudzītāja darbība (tostarp agrīnās intervences pasākumi vai kapitāla instrumentu norakstīšana vai konvertācija saskaņā ar 14. pantu), kas īstenota attiecībā uz vienību, novērstu tās maksātnespēju saprātīgā termiņā;
 - c) noregulējuma darbība ir vajadzīga vispārības interesēs atbilstīgi 4. punktam.
3. Piemērojot šā panta 2. punkta a) apakšpunktu, tiek uzskatīts, ka vienība ir maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga, ja uz to attiecas vismaz viens no šiem nosacījumiem:
 - a) vienība pārkāpj prasības atļaujas spēkā esības saglabāšanai vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka iestāde tuvākajā nākotnē pārkāps prasības atļaujas spēkā esības saglabāšanai tā, ka tas attaisnotu kompetentās iestādes lēmumu atsaukt atļauju, tostarp, bet ne tikai tāpēc, ka iestādei ir radušies vai, domājams, radīsies zaudējumi, kuru rezultātā tiks iztērēts viss tās pašu kapitāls vai būtiska tā daļa;

- b) vienības aktīvi ir mazāki par tās saistībām, vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka vienības aktīvi tuvākajā nākotnē būs mazāki par tās saistībām;
- c) vienība nespēj samaksāt savas saistības noteiktajā termiņā, vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka iestāde tuvākajā laikā nespēs samaksāt savus parādus noteiktajā termiņā;
- d) ir nepieciešams ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem, – izņemot gadījumus, kad, lai novērstu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts ekonomikā un lai saglabātu finanšu stabilitāti, ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kādā no turpmāk minētajām formām:
 - i) valsts garantijas likviditātes iespējai, ko piešķirusi centrālā banka saskaņā ar centrālās bankas nosacījumiem;
 - ii) valsts garantija no jauna emitētām saistībām;
 - iii) pašu kapitāla iepludināšana vai kapitāla instrumentu pirkšana par cenām un ar noteikumiem, kas nepiešķir priekšrocības vienībai, ja nedz šā panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā izklāstītie, nedz 14. pantā izklāstītie nosacījumi nepastāv tajā brīdī, kad publiskā sektora atbalsts tiek piešķirts.

Katrā no i), ii) un iii) punktā minētajiem gadījumiem garantiju vai līdzvērtīgus pasākumus, kas minēti šajos punktos, attiecina uz maksāspējīgām vienībām, un tie ir jāapstiprina saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem. Šiem pasākumiem ir piesardzības un pagaidu raksturs, un tie ir samērīgi, lai novērstu nopietnu traucējumu sekas, un netiek izmantoti, lai kompensētu zaudējumus, kas vienībai radušies vai varētu rasties tuvākajā nākotnē.

4. Piemērojot 2. punkta c) apakšpunktu, noregulējuma darbību uzskata par tādu, kas ir vispārības interesēs, ja ar to tiek sasniegts viens vai vairāki noregulējuma mērķi un tā ir samērīga ar šiem mērķiem, kā precizēts 12. pantā, un ja, īstenojot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, šie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā.
5. Ja visi 2. punktā minētie nosacījumi ir izpildīti, Valde iesaka Komisijai veikt vienības noregulējumu. Ieteikumā iekļauj vismaz šādus elementus:
 - a) ieteikumu veikt vienības noregulējumu;
 - b) 19. panta 3. punktā minēto noregulējuma instrumentu satvaru;
 - c) satvaru fonda izmantošanai noregulējuma darbības atbalstam saskaņā ar 71.pantu.
6. Ņemot vērā lietas steidzamību, Komisija pēc savas iniciatīvas vai ņemot vērā 1. punktā minēto paziņojumu, ja tāds sniegts, vai Valdes ieteikumu, kas minēts 5. punktā, izlemj, vai ir veicams vienības noregulējums un noregulējuma instrumentu satvaru, kas piemērojams attiecīgajai vienībai, un par fonda izmantošanu noregulējuma darbības atbalstam. Komisija pēc savas iniciatīvas var pieņemt lēmumu veikt vienības noregulējumu, ja ir izpildīti visi 2. punktā minētie nosacījumi.
7. Komisijas lēmums ir adresēts Valdei. Ja Komisija nolemj neveikt vienības noregulējumu, jo 2. punkta c) apakšpunktā paredzētais nosacījums nav izpildīts, attiecīgā vienība tiek likvidēta saskaņā ar valsts maksātnespējas tiesību aktiem.

8. Ievērojot Komisijas lēmumā noteikto kārtību, Valde lemj par 20. pantā minēto noregulējuma shēmu un nodrošina, ka valsts noregulējuma iestādes veic nepieciešamās darbības noregulējuma shēmas īstenošanai. Valdes lēmums ir adresēts attiecīgajām valsts noregulējuma iestādēm, un tajā ir iekļauti norādījumi šīm iestādēm, kuras veic visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu Valdes lēmumu saskaņā ar 26. pantu, īstenojot Direktīvā [] paredzētās noregulējuma pilnvaras, jo īpaši tās, kas paredzētas Direktīvas [] 56. līdz 64. pantā. Ja ir konstatējams valsts atbalsts, Valde var pieņemt lēmumu tikai pēc tam, kad Komisija ir pieņēmusi lēmumu par valsts atbalstu.
9. Pēc paziņojuma saņemšanas, pamatojoties uz 1. punktu, vai pēc savas iniciatīvas, ja Valde uzskata, kas noregulējuma pasākumi varētu veidot valsts atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu, tā aicina iesaistīto dalībvalsti vai skartās dalībvalstis nekavējoties paziņot plānotos pasākumus Komisijai saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu.
10. Ciktāl Valdes ierosinātā noregulējuma darbība ir saistīta ar fonda izmantošanu un neietver valsts atbalstu atbilstoši LESD 107. panta 1. punktam, Komisija paralēli pēc analogijas piemēro kritērijus LESD 107. panta piemērošanai.
11. Komisijai ir tiesības iegūt no Valdes jebkādu informāciju, ko tā uzskata par būtisku savu pienākumu izpildei, pamatojoties uz šo regulu, un – attiecīgajā gadījumā – LESD 107. pantu. Valdei ir tiesības saskaņā ar šīs sadaļas 5. nodaļu iegūt no jebkuras personas informāciju, kas tai ir nepieciešama, lai sagatavotu noregulējuma darbību, ieskaitot noregulējuma plānos sniegtās informācijas atjaunināšanu un papildināšanu.
12. Valdei ir tiesības ieteikt Komisijai grozīt noregulējuma instrumentu un fonda izmantošanas satvaru attiecībā uz vienību, kuras noregulējums tiek veikts.

17. pants

Vērtēšana

1. Pirms noregulējuma darbības veikšanas vai kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas, Valde nodrošina 2. punktā minētas vienības aktīvu un saistību taisnīgu un reālistisku vērtēšanu, ko veic persona, kas ir neatkarīga no jebkādām publiskām iestādēm, tostarp no Valdes, noregulējuma iestādes, un no attiecīgās vienības.
2. Ievērojot 13. punktu, ja tiek izpildītas visas 3. līdz 14. punktā izklāstītās prasības, vērtējumu uzskata par galīgu.
3. Ja neatkarīgs vērtējums atbilstoši 1. punktam nav iespējams, 2. pantā minētās vienības aktīvu un saistību provizorisks vērtējums saskaņā ar 9. punkta noteikumiem var veikt Valde.
4. Vērtēšanas mērķis ir novērtēt tādas 2. pantā minētās vienības aktīvu un saistību vērtību, kas ir maksātnespējīga vai kas, domājams, kļūs maksātnespējīga.
5. Vērtējums ir paredzēts šādiem nolūkiem:
 - a) to ņem vērā, lai konstatētu, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi vai kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas nosacījumi;
 - b) ja noregulējuma nosacījumi ir izpildīti, to ņem vērā, pieņemot lēmumu par atbilstīgu noregulējuma darbību, kas veicama attiecībā uz 2. pantā minēto vienību;

- c) ja tiek piemērotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt kapitāla instrumentus, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu anulēšanas vai struktūras izmaiņu apmēru un par attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas apmēru;
 - d) ja tiek piemērots iekšējās rekapitalizācijas instruments, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par atbilstīgo saistību norakstīšanas vai konvertācijas apmēru;
 - e) ja tiek piemērots pagaidu iestādes instruments vai aktīvu nodalīšanas instruments, to ņem vērā, lai pieņemtu lēmumu par pārvedamiem aktīviem, tiesībām, saistībām vai akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem un lēmumu par jebkādas atlīdzības vērtību, kuru paredzēts maksāt noregulējamajai iestādei, vai, atkarībā no gadījuma, akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem;
 - f) ja piemēro uzņēmuma pārdošanas instrumentu, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par pārvedamiem aktīviem, tiesībām, saistībām vai akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem un 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nolūkos vairotu noregulējuma iestādes izpratni par komerciāliem noteikumiem;
 - g) visos gadījumos nodrošināt to, ka jebkādi 2. pantā minētās vienības aktīvu zaudējumi tiktu pilnībā atzīti brīdī, kad piemēro noregulējuma instrumentus vai kad īsteno pilnvaras norakstīt vai konvertēt kapitāla instrumentus.
6. Attiecīgajā gadījumā vērtēšanu balsta uz piesardzīgiem pieņēmumiem, tai skaitā attiecībā uz saistību neizpildes rādītājiem un zaudējumu apmēru. Vērtējumā netiek paredzēts, ka 2. pantā minētajai vienībai nākotnē no publiskā sektora līdzekļiem varētu tikt sniegta ārkārtas finansiālais atbalsts no brīža, kad veic noregulējuma darbības vai kad īsteno pilnvaras norakstīt vai konvertēt kapitāla instrumentus. Turklāt vērtējumā ņem vērā to, ka tad, ja tiek piemērots jebkāds noregulējuma instruments:
- a) Valde var saņemt atlīdzību no noregulējamās iestādes par saprātīgiem izdevumiem, kas tai attiecīgi radušies;
 - b) fonds saskaņā ar 71. pantu var iekasēt procentu maksājumus vai maksu attiecībā uz aizdevumiem vai garantijām, kas sniegti attiecīgajai noregulējamai iestādei.
7. Vērtējumu papildina ar šādu informāciju, kas reģistrēta 2. pantā minētās vienības grāmatvedības datu uzskaitē un dokumentācijā:
- a) atjaunināta balance un pārskats par 2. pantā minētās vienības finansiālo situāciju;
 - b) aktīvu grāmatvedības vērtības aplēse un analīze;
 - c) saraksts ar nenokārtotajām saistībām, kas reģistrētas 2. pantā minētās vienības grāmatvedības datu uzskaitē un dokumentācijā, ar norādi uz attiecīgajiem kredītiem un prasījumu prioritātes līmeni saskaņā ar 15. pantu;
 - d) saraksts ar aktīviem, ko 2. pantā minētā vienība tur to trešo personu vārdā, kurām ir īpašumtiesības attiecībā uz šiem aktīviem.
8. Attiecīgā gadījumā, lai gūtu informāciju, pieņemot 5. punkta e) un f) apakšpunktā minētos lēmumus, 7. punkta b) apakšpunkta informāciju var papildināt ar analīzi un

aplēsi par 2. pantā minētās vienības aktīvu un saistību vērtību, pamatojoties uz tirgus vērtību.

9. Vērtējumā norāda kreditoru apakšiedalījumu kategorijās atbilstīgi viņu prasījumu prioritātes līmeņiem saskaņā ar 15. pantu un novērtē, kādu attieksmi katra akcionāru un kreditoru kategorija varētu saņemt, ja 2. pantā minēto vienību likvidētu saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.
10. Ja situācijas steidzamības dēļ vai nu nav iespējams izpildīt 6. un 8. punktā noteiktās prasības, vai ja piemēro 2. punktu, veic provizorisku vērtējumu. Provizorisks vērtējums atbilst 4. punktā noteiktajām prasībām, un, ciktāl tas konkrētajos apstākļos ir praktiski iespējams, 1., 7. un 9. punktā noteiktajām prasībām.
Provizoriskajā vērtējumā, kas minēts pirmajā daļā, ar atbilstīgu pamatojumu iekļauj rezerves papildu zaudējumiem.
11. Vērtējumu, kas neatbilst visām šajā pantā izklāstītajām prasībām, uzskata par provizorisku vērtējumu, līdz neatkarīga persona ir veikusi vērtējumu, kas pilnībā atbilst visām šajā pantā noteiktajām prasībām. Šo *ex post* galīgo vērtējumu veic, cik drīz vien iespējams.
Ex post galīgā vērtējuma nolūki ir:
 - a) nodrošināt, lai 2. pantā minētās vienības aktīvu zaudējumi tiktu pilnībā atzīti šīs vienības grāmatvedības dokumentos;
 - b) sniegt pamatojumu lēmumam par kreditoru prasījumu atjaunošanu vai par izmaksātās atlīdzības vērtības palielināšanu saskaņā ar 12. punktu.
12. Ja *ex post* galīgā vērtējuma aplēse par 2. pantā minētās vienības neto aktīvu vērtību ir augstāka nekā provizoriskā vērtējuma aplēse par 2. pantā minētās vienības neto aktīvu vērtību, tad Valde var pieprasīt valsts noregulējuma iestādei:
 - a) īstenot tās pilnvaras palielināt kreditoru to prasījumu vērtību, kas ir norakstīti saskaņā ar iekšējās rekapitalizācijas instrumentu;
 - b) dot norādījumus pagaidu iestādei vai aktīvu pārvaldības struktūrai veikt turpmākus atlīdzības maksājumus attiecībā uz noregulējamās vienības, kura minēta 2. pantā, aktīviem, tiesībām, saistībām vai – atkarībā no gadījuma – akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem attiecībā uz akcijām vai īpašumtiesību instrumentiem.
13. Atkāpjoties no 1. punkta, provizorisks vērtējums, ko veic saskaņā ar 10. un 11. punktu, ir derīgs pamatojums Valdei veikt noregulējuma darbības vai īstenot pilnvaras norakstīt vai konvertēt kapitāla instrumentus.
14. Vērtējumam nav juridiska spēka, un tas ir procesuāls solis Valdes ieteikuma sagatavošanā par noregulējuma instrumenta piemērošanu vai noregulējuma pilnvaras īstenošanu.
15. Vērtējums arī atbilst deleģētajiem aktiem, kas attiecas uz apstākļiem, kuros persona ir neatkarīga, metodoloģiju vienības aktīvu un saistību novērtēšanai un metodoloģiju rezerves papildu zaudējumiem aprēķināšanai un iekļaušanai pagaidu vērtējumā, ko Komisija pieņem saskaņā ar Direktīvas [] 30. panta 7. punktu.
16. Pēc tam, kad noregulējuma darbība ir veikta, lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja noregulējamai iestādei būtu tikušas piemērotas parastās maksātnespējas procedūras, Valde nodrošina, ka vērtēšanu veic

neatkarīga persona. Šī vērtēšana ir atšķirīga no vērtēšanas, ko veic saskaņā ar 1. līdz 14. punktu.

17. Vērtēšanā, kas minēta 16. punktā, nosaka:

- a) kāds būtu akcionāriem un kreditoriem piemērotais režīms, ja noregulējamai vienībai, kas minēta 2. pantā, kuras sakarā izdarīta daļēja pārvešana, norakstīšana vai konvertācija, būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūrā tieši pirms pārvešanas, norakstīšanas vai konvertācijas;
- b) kāds režīms faktiski ir ticis piemērots akcionāriem un kreditoriem noregulējamās vienības, kas minēta 2. pantā, noregulējuma laikā;
- c) vai ir atšķirība starp režīmu, kas minēts a) apakšpunktā, un režīmu, kas minēts b) apakšpunktā.

18. Šā panta 16. punktā minētajā vērtēšanā:

- a) tiek pieņemts, ka noregulējamā vienība, kas minēta 2. pantā, kuras sakarā izdarīta daļēja pārvešana, norakstīšana vai konvertācija, būtu tikusi iekļauta parastajā maksātnespējas procedūrā tieši pirms noregulējuma darbības;
- b) tiek pieņemts, ka tiesību, aktīvu vai saistību daļēja pārvešana vai norakstīšana, vai konvertācija nav tikušas veiktas;
- c) netiek ņemts vērā nekāds publiskā sektora ārkārtas atbalsts noregulējamai vienībai, kas minēta 2. pantā.

18. pants

Kapitāla instrumentu norakstīšana vai konvertācija

- 1. ECB, kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde, ko dalībvalsts norīkojusi saskaņā ar Direktīvas [] 51. panta 1. punkta ba) un bb) apakšpunktu un 54. pantu, informē Valdi par to, vai tās uzskata, ka ir izpildīti šādi nosacījumi attiecībā uz vienību, kas minēta 2. pantā, vai grupu, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī:
 - a) vienība vairs nebūs dzīvotspējīga, ja vien kapitāla instrumenti netiks norakstīti vai konvertēti kapitālā;
 - b) vienībai ir nepieciešams ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem, izņemot apstākļos, kas minēti 16. panta 3. punkta d) apakšpunkta iii) punktā.
- 2. Šā panta 1. punkta nolūkos uzskatāms, ka vienība, kas minēta 2. pantā, vai grupa vairs nav dzīvotspējīga tikai, ja ir izpildīti abi šie nosacījumi:
 - a) vienība vai grupa ir maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga;
 - b) ņemot vērā konkrētā brīža situāciju un citus būtiskus apstākļus, nav pamatoti sagaidāms, ka jebkāda darbība, tostarp alternatīva privātā sektora vai uzraudzītāja darbība (tai skaitā agrīnās intervences pasākumi), kas nav kapitāla instrumentu norakstīšana vai konvertācija, atsevišķi vai kopā ar noregulējuma darbību, novērstu vienības vai grupas maksātnespēju saprātīgā termiņā.
- 3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta vajadzībām uzskata, ka vienība ir maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga, ja piepildās viens vai vairāki 16. panta 3. apakšpunktā minētie apstākļi.

4. Šā panta 2 punkta a) apakšpunkta vajadzībām uzskata, ka grupa ir maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga, ja grupa neatbilst tās konsolidētām prudenciālām prasībām vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka grupa tuvākajā nākotnē neatbildīs tās konsolidētām prudenciālām prasībām tā, ka tas attaisnotu kompetentās iestādes rīcību, tostarp, bet ne tikai tādēļ, ka grupai ir radušies vai, domājams, radīsies zaudējumi, kuru rezultātā tiks iztērēts viss pašu kapitāls vai būtiska pašu kapitāla daļa.
5. Komisija pēc Valdes ieteikuma vai pēc savas iniciatīvas pārliecinās, ka ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi. Komisija nosaka, vai kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras īsteno atsevišķi vai, ievērojot procedūru saskaņā ar 16. panta 4. līdz 7. punktu, kopā ar noregulējuma darbību.
6. Ja Komisija konstatē, ka ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi, taču noregulējuma nosacījumi saskaņā ar 16. panta 2. punktu nav izpildīti, Valde pēc Komisija lēmuma liek valsts noregulējuma iestādēm īstenot noregulējuma vai konvertācijas pilnvaras saskaņā ar Direktīvas [] 51. un 52. pantu.
7. Ja ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi un nosacījumi, kas minēti 16. panta 2. punktā, piemēro 16. panta 4. līdz 7. punktā minēto procedūru.
8. Valde nodrošina, ka valsts noregulējuma iestādes īsteno norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras veidā, kas sniedz šādus rezultātus:
 - a) pirmā līmeņa pamata kapitāls samazinās pirmais proporcionāli zaudējumiem, nepārsniedzot tā absorbcijas spēju;
 - b) attiecīgu kapitāla instrumentu pamatsummu noraksta vai konvertē, vai gan noraksta, gan konvertē pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos tādā apmērā, kādā tas ir nepieciešams, un nepārsniedzot attiecīgo kapitāla instrumentu absorbcijas spēju.
9. Valsts noregulējuma iestādes īsteno Valdes norādījumus un veic kapitāla instrumentu norakstīšanu vai konvertāciju saskaņā ar 26. pantu.

19. pants

Vispārējie principi, kas piemērojami noregulējumam

1. Ja Valde izlemj piemērot noregulējuma instrumentu vienībai, kas minēta 2. pantā, un noregulējuma darbības rezultātā kreditoriem tiktu radīti zaudējumi vai to prasījumi tiktu konvertēti, Valde īsteno 18. pantā minētās pilnvaras nekavējoties pirms noregulējuma instrumenta piemērošanas vai vienlaikus ar tā piemērošanu.
2. Noregulējuma instrumenti, kas minēti 16. panta 5. punktā, ir šādi:
 - a) uzņēmuma pārdošanas instruments;
 - b) pagaidu iestādes instruments;
 - c) aktīvu nodalīšanas instruments;
 - d) iekšējās rekapitalizācijas instruments.
3. Pieņemot 16. panta 5. punktā minēto ieteikumu, Valde apsver šādus faktorus:
 - a) noregulējamās vienības aktīvus un saistības, pamatojoties uz vērtēšanu saskaņā ar 17. pantu;

- b) noregulējamās iestādes likviditātes stāvokli;
 - c) noregulējamās iestādes franšīzes vērtības tirgspēju, ņemot vērā konkurences un ekonomiskos apstākļus tirgū;
 - d) pieejamo laiku.
4. Ievērojot 5. punktu, noregulējuma instrumentus var piemērot vai nu atsevišķi, vai kopā, izņemot aktīvu nodalīšanas instrumentu, kuru var piemērot tikai kopā ar citu noregulējuma instrumentu.

20. pants

Noregulējuma shēma

Noregulējuma shēmā, ko Valde pieņem, pamatojoties uz 16. panta 8. punktu, tiek noteikta, ievērojot Komisijas lēmumus par noregulējuma satvaru saskaņā ar 16. panta 6. punktu un – attiecīgā gadījumā – pēc analogijas lēmumus par valsts atbalstu, sīkāka informācija par noregulējamai iestādei piemērojamajiem noregulējuma instrumentiem, kas attiecas vismaz uz pasākumiem, kuri minēti 21. panta 2. punktā, 22. panta 2. punktā, 23. panta 2. punktā un 24. panta 1. punktā un konkrētas summas un nolūki, kuriem fonds tiks izmantots.

Noregulējuma procesa gaitā Valde noregulējuma satvara robežās, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar 16. panta 6. punktu, var grozīt un atjaunināt noregulējuma shēmu, kā nepieciešams konkrētajā gadījumā.

21. pants

Uzņēmuma pārdošanas instruments

1. Komisijas pieņemtā satvara robežās uzņēmuma pārdošanas instruments sastāv no šādu elementu pārveduma pircējam, kas nav pagaidu iestāde:
 - a) noregulējamās iestādes akcijas vai citi īpašumtiesību instrumenti; vai
 - b) visi vai noteikti noregulējamās iestādes aktīvi, tiesības vai saistības.
2. Attiecībā uz uzņēmuma pārdošanas instrumentu 16. panta 8. punktā minētajā noregulējuma shēmā norāda jo īpaši:
 - a) instrumentus, aktīvus, tiesības un saistības, ko valsts noregulējuma iestāde pārved saskaņā ar Direktīvas [] 32. panta 1. un 7. līdz 11. punktu;
 - b) komerciālos noteikumus, ņemot vērā noregulējuma procesa apstākļus un tēriņus un izmaksas, kas tajā radušās, saskaņā ar kuriem valsts noregulējuma iestāde veic pārvedumu saskaņā ar Direktīvas [] 32. panta 2. līdz 4. punktu;
 - c) vai valsts noregulējuma iestādes pārveduma pilnvaras var tikt izmantotas vairāk nekā vienu reizi saskaņā ar Direktīvas [] 32. panta 5. un 6. punktu;
 - d) mehānismus, saskaņā ar kuriem valsts noregulējuma iestāde veic šo instrumentu, aktīvu, tiesību un saistību tirgošanu saskaņā ar Direktīvas [] 33. panta 1. un 2. punktu;
 - e) vai tas, ka valsts noregulējuma iestāde ievēro tirgošanas prasības, domājams, traucēs noregulējuma mērķu sasniegšanu saskaņā ar 3. punktu.

3. Valde piemēro uzņēmuma pārdošanas instrumentu, neievērojot 2. punkta e) apakšpunktā paredzētās tirgošanas prasības, ja tā konstatē, ka atbilstība šīm prasībām, domājams, apdraudētu viena vai vairāku noregulējuma mērķu sasniegšanu, un jo īpaši, ja ir spēkā šādi nosacījumi:
- a) tā uzskata, ka noregulējamās iestādes maksātspēja vai iespējamā maksātspēja rada vai palielina būtiskus draudus finanšu stabilitātei;
 - b) tā uzskata, ka prasību ievērošana, visticamāk, mazinātu uzņēmuma pārdošanas instrumenta efektivitāti šo draudu pārvarēšanā vai 12. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā noregulējuma mērķa sasniegšanā.

22. pants

Pagaidu iestādes instruments

1. Komisijas pieņemtā satvara robežās pagaidu iestādes instruments sastāv no jebkura turpmāk nosauktā elementa pārvešanas pagaidu iestādei:
 - a) vienas vai vairāku noregulējamo iestāžu emitētas akcijas vai citi īpašumtiesību instrumenti;
 - b) visi vai jebkuri vienas vai vairāku noregulējamo iestāžu aktīvi, tiesības vai saistības.
2. Attiecībā uz pagaidu iestādes instrumentu 20. pantā minētajā noregulējuma shēmā nosaka jo īpaši:
 - a) instrumentus, aktīvus, tiesības un saistības, ko valsts noregulējuma iestāde pārved pagaidu iestādei saskaņā ar Direktīvas [] 34. panta 1. līdz 9. punktu;
 - b) mehānismus, saskaņā ar kuriem valsts noregulējuma iestāde izveido pagaidu iestādi, nodrošina tās darbību un izbeidz to saskaņā ar Direktīvas [] 35. panta 1. līdz 3. punktu un 5. līdz 8. punktu;
 - c) mehānismus, saskaņā ar kuriem valsts noregulējuma iestāde veic pagaidu iestādes vai tās aktīvu vai saistību tirgošanu saskaņā ar Direktīvas [] 35. panta 4. punktu.
3. Valde nodrošina, ka saistību kopējā vērtība, kuras valsts noregulējuma iestāde pārvedusi pagaidu iestādei, nepārsniedz noregulējamās iestādes pārvesto vai no citiem avotiem iegūto tiesību un aktīvu vērtību.

23. pants

Aktīvu nodalīšanas instruments

1. Komisijas pieņemtā satvara robežās aktīvu nodalīšanas instruments sastāv no noregulējamās iestādes aktīvu, tiesību vai saistību pārvešanas aktīvu pārvaldības struktūrai.

Aktīvu pārvaldības struktūra ir juridiska persona, kas atbilst visām šīm prasībām:

 - a) tā pilnībā vai daļēji pieder vienai vai vairākām publiskām iestādēm, kas var ietvert noregulējuma iestādi vai noregulējuma finansēšanas mehānismu, vai tā atrodas šo publisko iestāžu kontrolē;

- b) tā ir izveidota, lai pārņemtu dažus vai visus vienas vai vairāku noregulējamo iestāžu vai pagaidu iestādes aktīvus, tiesības un saistības.
2. Attiecībā uz aktīvu nodalīšanas instrumentu 20. pantā minētajā noregulējuma shēmā nosaka jo īpaši:
- a) instrumentus, aktīvus, tiesības un saistības, ko valsts noregulējuma iestāde pārved aktīvu pārvaldības struktūrai saskaņā ar Direktīvas [] 36. panta 1. līdz 4. punktu un 6. līdz 10. punktu;
 - b) atlīdzību, kuru valsts noregulējuma iestāde saņem par aktīvu pārvešanu aktīvu pārvaldības struktūrai, atbilstīgi 17. pantā noteiktajiem principiem. Ar šo noteikumu netiek liegts tas, ka atlīdzībai ir nominālvērtība vai negatīva vērtība.

24. pants

Iekšējās rekapitalizācijas instruments

1. Iekšējās rekapitalizācijas instrumentu var piemērot jebkuram no šiem mērķiem:
- a) lai rekapitalizētu noregulējuma nosacījumiem atbilstošu vienību, kas minēta 2. pantā, tādā apmērā, kas ir pietiekams, lai atjaunotu tās spēju nodrošināt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpināt darbības, kurām tai izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2004/39/EK;
 - b) lai konvertētu kapitālā vai samazinātu to prasījumu vai parāda instrumentu pamatsummu, kas nodoti pagaidu iestādei ar mērķi nodrošināt minētās pagaidu iestādes kapitālu.

Komisijas pieņemtā satvara robežās attiecībā uz iekšējās rekapitalizācijas instrumentu noregulējuma shēmā jo īpaši tiek noteikts:

- a) kopējā summa, par kuru atbilstīgās saistības ir jāsamazina vai jākonvertē saskaņā ar 6. punktu;
 - b) saistības, kuras var izslēgt saskaņā ar 5. līdz 13. punktu;
 - c) saskaņā ar 16. punktu iesniedzamā uzņēmējdarbības reorganizācijas plāna mērķi un minimuma saturs.
2. Iekšējās rekapitalizācijas instrumentu var piemērot mērķim, kas minēts 1. punkta a) apakšpunktā, tikai tad, ja ir reāla iespēja, ka šā instrumenta piemērošana kombinācijā ar pasākumiem, kas īstenoti saskaņā ar 16. pantā paredzēto uzņēmējdarbības reorganizācijas plānu, ne tikai palīdzēs sasniegt atbilstošos noregulējuma mērķus, bet arī atjaunos iestādes finansiālo stabilitāti un ilgtermiņa dzīvotspēju.

Ja nosacījums, kas izklāstīts pirmajā daļā, nav izpildīts, piemēro attiecīgi kādu no 19. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem noregulējuma instrumentiem un 19. panta 2. punkta d) apakšpunktā minēto iekšējās rekapitalizācijas instrumentu.

3. Norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras neattiecas uz šādām saistībām:
- a) segtiem noguldījumiem;
 - b) nodrošinātām saistībām, tostarp segtām obligācijām;
 - c) jebkurām saistībām, kas rodas no 2. pantā minētās vienības turējumā esošajiem klienta aktīviem vai naudas, kā arī no fiduciārām attiecībām starp 2. punktā

minēto vienību (kā fiduciāru) un citu personu (kā labuma guvēju), ar noteikumu, ka šāds klients vai labuma guvējs ir aizsargāts saskaņā ar piemērojamām maksātnespējas tiesībām vai civiltiesībām;

- d) saistībām pret iestādēm, izņemot vienības, kas ir tajā pašā grupā, kuru sākotnējais termiņš ir mazāks par septiņām dienām;
 - e) saistībām, kuras izriet no dalības sistēmā, kas noteikta saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK²³, un kuru atlikušais termiņš ir mazāks par septiņām dienām;
 - f) saistībām pret kādu no turpmāk minētajiem:
 - i) darbinieku saistībā ar uzkrāto algu, pensijas pabalstu vai citu fiksētu atalgojumu, izņemot atalgojuma mainīgo daļu, ko neregulē tiesību akti vai darba koplīgums;
 - ii) komerckreditoru vai tirdzniecības kreditoru, ja saistības rodas no iestādes vai 1. panta b), c) vai d) punktā minētās vienības ikdienas darba nodrošināšanai vajadzīgo preču vai pakalpojumu, tostarp IT pakalpojumu, sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas un telpu īres, apkalpošanas un uzturēšanas;
 - iii) nodokļu un sociālā nodrošinājuma iestādēm ar noteikumu, ka minētajām saistībām ir prioritāte saskaņā ar piemērojamajām maksātnespējas tiesībām vai civiltiesībām.
4. Šā panta 3. punktā minētā iekšējās rekapitalizācijas instrumenta darbības joma neliedz vajadzības gadījumā īstenot iekšējās rekapitalizācijas pilnvaras saistībā ar nodrošinātu saistību daļu vai saistībām, kas nodrošinātas ar garantiju, kuras vērtība pārsniedz ar to nodrošināto aktīvu, garantijas, ķīlas vai nodrošinājuma vērtību. Segtās obligācijas, kā definēts Direktīvas 2009/65/EK²⁴ 52. panta 4. Punktā, var atbrīvot no šā noteikuma.
5. Izņēmuma gadījumos noteiktas saistības var izslēgt vai daļēji izslēgt no norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru piemērošanas jebkurā no šādām situācijām:
- a) ja neatkarīgi no noregulējuma iestādes godprātīgiem centieniem minētās saistības nav iespējams iekšēji rekapitalizēt saprātīgā laikposmā; vai
 - b) ja izslēgšana ir noteikti vajadzīga un ir samērīga, lai kritiski svarīgo funkciju un galveno darbības jomu nepārtrauktību nodrošinātu tādā veidā, kas saglabā noregulējamās iestādes spēju turpināt galvenās operācijas, pakalpojumus un darījumus; vai
 - c) ja izslēgšana ir noteikti vajadzīga un ir samērīga, lai nepieļautu kaitīgas ietekmes izplatīšanos, kas nopietni apgrūtinātu finanšu tirgu darbību tā, ka tas radītu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts vai Savienības ekonomikā; vai

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās, OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU), OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.

- d) ja iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošana šīm saistībām izraisītu tādu vērtības iznīcināšanu, ka zaudējumi, ko segtu citi kreditori, būtu lielāki nekā tad, ja šīs saistības izslēgtu no iekšējās rekapitalizācijas.

Ja atbilstīgas saistības vai atbilstīgu saistību kategorija ir pilnībā vai daļēji izslēgta saskaņā ar šo punktu, citām saistībām piemērojamo norakstīšanas vai konvertācijas līmeni var palielināt, lai ņemtu vērā šādas izslēgšanas, ar noteikumu, ka, īstenojot citām atbilstīgām saistībām piemērojamo norakstīšanas vai konvertācijas līmeni, tiek ievērots 13. panta 1. punkta f) apakšpunktā minētais princips.

6. Ja atbilstīgās saistības vai atbilstīgu saistību kategorijas, kas pilnībā vai daļēji izslēgtas saskaņā ar 5. punktu, un zaudējumi, kuri tiktu attiecināti uz šīm saistībām nav pilnībā vai daļēji nodoti kreditoriem, neregulējamajai iestādei var piešķirt iemaksu no fonda, lai:
- a) segtu visus zaudējumus, kurus atbilstīgas saistības nav absorbējušas, un atjaunotu neregulējamās iestādes neto aktīvu vērtību līdz nullei saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu;
 - b) pirkto akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, vai kapitāla instrumentus neregulējamā iestādē nolūkā rekapitalizēt iestādi saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu.
7. Fonds var veikt 6. punktā minēto iemaksu tikai, ja iemaksa atbilst abiem šiem kritērijiem:
- a) akcionāri un citu īpašumtiesību instrumentu turētāji, attiecīgo kapitāla instrumentu un atbilstīgu saistību turētāji, izmantojot norakstīšanu vai konvertēšanu, vai citu metodi, ir veikuši iemaksu zaudējumu absorbēšanā un rekapitalizācijā, kas ir vienāda ar summu, kura nav mazāka par 8 % no neregulējamās iestādes kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, kas mērīts neregulējuma darbības laikā saskaņā ar 17. pantā paredzēto vērtēšanu;
 - b) fonda iemaksa nepārsniedz 5 % no neregulējamās iestādes kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, kas mērīts neregulējuma darbības laikā saskaņā ar 17. pantā paredzēto vērtēšanu.
8. Fonda iemaksas var finansēt no:
- a) summas, kas pieejama fondam un kura iegūta no 2. pantā minētajām vienībām saskaņā ar 66. pantu;
 - b) summas, ko var iegūt no pēciemaksām saskaņā ar 67. pantu trīs gadu laikposmā; un
 - c) ja a) un b) apakšpunktā minētās summas ir nepietiekamas, no summas, ko iegūst no alternatīviem finansējuma avotiem saskaņā ar 69. pantu.
9. Ārkārtas apstākļos papildu finansējumu var iegūt no alternatīviem finansējuma avotiem pēc tam, kad:
- a) ir sasniegta 5 % robeža, kas noteikta 7. punkta b) apakšpunktā, un
 - b) visas nenodrošinātas saistības, kuras nav prioritāras un kas nav atbilstīgi noguldījumi, ir pilnībā norakstītas vai konvertētas.
10. Kā alternatīvu vai papildu pasākumu, ja ir izpildīti 7. punkta a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi, iemaksu var veikt no līdzekļiem, kas gūti no priekšiemaksām saskaņā ar 66. pantu un kas līdz šim vēl nav izmantoti.

11. Šīs regulas mērķiem nepiemēro Direktīvas [] 38. panta 3.cab punkta 5. daļu.
12. Pieņemot 5. punktā minēto lēmumu, rūpīgi apsver šādus faktorus:
 - a) principu, ka zaudējumi vispirms būtu jāsedz akcionāriem un pēc tam kopumā – noregulējamās iestādes kreditoriem prioritātes secībā;
 - b) zaudējumu absorbcijas spējas līmeni, kas paliktu noregulējamajā iestādē, ja saistības vai saistību kategorija tiktu izslēgta;
 - c) nepieciešamību saglabāt pietiekamus resursus noregulējuma finansēšanai.
13. Valde veic šādu elementu novērtējumu, pamatojoties uz vērtēšanu, kas atbilst 17. panta prasībām:
 - a) kopsumma, par kādu ir jāveic atbilstīgo saistību norakstīšana, lai nodrošinātu to, ka noregulējamās iestādes neto aktīvu vērtība ir vienāda ar nulli;
 - b) attiecīgos gadījumos kopsumma, par kādu atbilstīgās saistības ir jākonvertē akcijās, lai atjaunotu noregulējamās iestādes vai pagaidu iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju.

Ja tiek izlemts piemērot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu 1. punkta a) apakšpunktā minētajos nolūkos, pirmajā daļā minētajā vērtējumā nosaka summu, par kādu ir jākonvertē atbilstīgās saistības, lai atjaunotu noregulējamās iestādes vai attiecīgā gadījumā pagaidu iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju, ņemot vērā kapitāla ieguldījumu, ko veic noregulējuma fonds saskaņā ar 71. panta 1. punkta d) apakšpunktu, un lai uzturētu pietiekamu tirgus uzticību noregulējamajai iestādei vai pagaidu iestādei, kā arī lai ļautu tai turpināt nodrošināt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpināt darbības, kurām tai ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2004/39/EK.

14. Izslēgšanu saskaņā ar 5. punktu var piemērot vai nu, lai pilnībā izslēgtu saistības no norakstīšanas, vai lai ierobežotu minētajām saistībām piemērotās norakstīšanas apmēru.
15. Norakstīšanas un konvertācijas pilnvarās ievēro noteikumus par prasījumu prioritāti, kas paredzēti 15. punktā.
16. Valsts noregulējuma iestāde nekavējoties pārsūta Valdei uzņēmējdarbības reorganizācijas plānu, kas saņemts no saskaņā ar Direktīvas [] 47. panta 1. punktu iecelta administratora, pēc iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas.

Divu nedēļu laikā no uzņēmējdarbības reorganizācijas plāna iesniegšanas noregulējuma iestāde sniedz Valdei savu plāna novērtējumu. Viena mēneša laikā no dienas, kad iesniegts uzņēmējdarbības reorganizācijas plāns, Valde novērtē, kāda ir 2. pantā minētās vienības ilgtermiņa dzīvotspējas atjaunošanas iespēja šā plāna īstenošanas gadījumā. Novērtējumu pabeidz saziņā ar kompetento iestādi.

Ja Valde ir pārliecināta, ka ar plāna palīdzību ir iespējams sasniegt šo mērķi, tā ļauj valsts noregulējuma iestādei apstiprināt plānu saskaņā ar Direktīvas [] 47. panta 5. punktu. Ja Valde nav pārliecināta, ka ar plāna palīdzību ir iespējams sasniegt šo mērķi, tā liek valsts noregulējuma iestādei par savām bažām informēt administratoru un pieprasīt administratoram plānu grozīt tā, lai risinātu problemātiskos jautājumus saskaņā ar Direktīvas [] 47. panta 6. punktu. To dara saziņā ar kompetento iestādi.

Valsts noregulējuma iestāde grozīto plānu pārsūta Valdei. Valde liek valsts noregulējuma iestādei vienas nedēļas laikā paziņot administratoram, vai tā ir

pārliciecināta, ka grozītajā plānā tiek risināti paziņojumā minētie problemātiskie jautājumi, vai arī – ir vajadzīgi papildu grozījumi.

25. pants

Valdes veiktā pārraudzība

1. Valde cieši pārrauga, kā valsts noregulējuma iestādes īsteno noregulējuma shēmu. Tālab valstu noregulējuma iestādes:
 - a) sadarbojās ar Valdi tās pārraudzības pilnvaru īstenošanā;
 - b) Valdes noteiktos regulāros intervālos sniedz precīzu, uzticamu un pilnīgu informāciju par noregulējuma shēmas īstenošanu, noregulējuma instrumentu piemērošanu un noregulējuma pilnvaru īstenošanu, ko Valde var pieprasīt, tostarp par:
 - i) noregulējamās iestādes, pagaidu iestādes un aktīvu pārvaldības struktūras darbību un finanšu situāciju;
 - ii) to, kāds režīms faktiski tiktu piemērots akcionāriem un kreditoriem, ja iestāde tiktu likvidēta saskaņā ar parastajām maksātnespējas procedūrām;
 - iii) jebkādu notiekošu tiesvedību, kas saistīta ar maksātnespējīgu iestāžu aktīvu likvidāciju, apstrīdētiem noregulējuma lēmumiem un vērtējumiem, vai kas saistīta ar kompensācijas pieteikumiem, kurus iesnieguši akcionāri vai kreditori;
 - iv) vērtētāju, administratoru, grāmatvežu, juristu un citu profesionāļu, kuru palīdzība valsts noregulējuma iestādei var būt nepieciešama, iecelšanu, atcelšanu vai aizstāšanu, un viņu pienākumu izpildi;
 - v) jebkuru citu jautājumu, ko var nodot Valdei izskatīšanai;
 - vi) to, kādā apmērā un kādā veidā tās īsteno valsts noregulējuma iestāžu pilnvaras, kuras minētas Direktīvas [] V nodaļā;
 - vii) 24. panta 16. punktā minētā uzņēmējdarbības reorganizācijas plāna ekonomisko dzīvotspēju, izpildāmību un īstenošanu.

Valsts noregulējuma iestādes iesniedz Valdei galīgo ziņojumu par noregulējuma shēmas īstenošanu.

2. Balstoties uz sniegto informāciju, Valde var sniegt norādījumus valsts noregulējuma iestādēm par jebkuru noregulējuma shēmas izpildes aspektu, un jo īpaši par elementiem, kas minēti 20. pantā, un noregulējuma pilnvaru īstenošanu.
3. Ja tas ir nepieciešams noregulējuma mērķu sasniegšanai, Komisija pēc Valdes ieteikuma vai pēc savas iniciatīvas var pārskatīt savu lēmumu par noregulējuma satvaru un veikt atbilstošus grozījumus.

26. pants

Noregulējuma lēmumu īstenošana

1. Valsts noregulējuma iestādes veic nepieciešamās darbības, lai īstenotu 16. panta 8. punktā minēto noregulējuma lēmumu, jo īpaši kontrolējot 2. pantā minētās vienības, veicot nepieciešamos pasākumus saskaņā ar Direktīvas [] 64. pantu un

nodrošinot, ka ir ievēroti Direktīvā [] paredzētie aizsardzības pasākumi. Valsts noregulējuma iestādes īsteno visus lēmumus, kurus tām adresējusi Valde.

Šajā nolūkā tās izmanto savas pilnvaras, kas paredzētas valsts tiesību aktos, ar kuriem transponēta Direktīva [], un ievērojot valsts tiesību aktos paredzētos nosacījumus. Valsts noregulējuma iestādes pilnībā informē Valdi par šo pilnvaru izmantošanu. Visas to veiktās darbības atbilst 16. panta 8. punktā minētajam lēmumam.

2. Ja valsts noregulējuma iestāde nav piemērojusi 16. pantā minēto lēmumu vai ir piemērojusi to veidā, ar kuru nav sasniegti šajā regulā paredzētie noregulējuma mērķi, Valdei ir pilnvaras likt iestādei, kuras noregulējums tiek veikts:
 - a) pārvest citai personai iestādes, kuras noregulējums tiek veikts, konkrētas tiesības, aktīvus vai saistības;
 - b) 18. pantā minētajos apstākļos pieprasīt norakstīt vai konvertēt parāda instrumentus, kuros iekļauti līgumtiesiski noteikumi par konvertāciju.
3. Iestāde, kuras noregulējums tiek veikts, izpilda jebkuru lēmumu, kas minēts 2. punktā. Šie lēmumi ir prioritāri pār valsts iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu.
4. Veicot pasākumus saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 2. punktu pieņemts lēmums, valsts iestādes ievēro šo lēmumu.

4. nodaļa

Sadarbība

27. pants

Sadarbības pienākums

1. Valde informē Komisiju par visām darbībām, ko tā veic noregulējuma sagatavošanai. Attiecībā uz jebkādu informāciju, kas saņemta no Valdes, Komisijas locekļi un Komisijas personāls ir pakļauti noteikumiem par dienesta noslēpumu, kas noteikti 79. pantā.
2. Veicot savus pienākumus, kas izriet no šīs regulas, Valde, Komisija, ECB un valsts kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes cieši sadarbojas. ECB un valsts kompetentās iestādes sniedz Valdei un Komisijai visu informāciju, kas nepieciešama tās pienākumu izpildei.
3. Veicot savus pienākumus, kas izriet no šīs regulas, Valde, Komisija, ECB un valsts kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes cieši sadarbojas noregulējuma plānošanas, agrīnas intervences un noregulējuma posmā saskaņā ar 7. līdz 26. pantu. ECB un valsts kompetentās iestādes sniedz Valdei un Komisijai visu informāciju, kas nepieciešama to pienākumu izpildei.
4. Regulas nolūkos, ja ECB uzaicina Valdes pārstāvi piedalīties ECB Uzraudzības valdē, kas izveidota saskaņā ar Padomes Regulas (ES) Nr. [] 19. pantu, Valde ieceļ pārstāvi.
5. Šīs regulas nolūkos Valde ieceļ pārstāvi, kas piedalās Eiropas Banku iestādes Noregulējuma komitejā, kura izveidota saskaņā ar Direktīvas [] 113. pantu.

6. Valde cieši sadarbojas ar Eiropas Finanšu stabilitātes instrumentu (EFSI) un Eiropas Stabilizācijas mehānismu (ESM), jo īpaši, ja EFSI vai ESM ir piešķīruši vai ir ticams, ka tie piešķirs, tiešu vai netiešu finanšu palīdzību vienībām, kuras veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī, jo īpaši 24. panta 9. punktā minētajos ārkārtas apstākļos.
7. Valde un ECB noslēdz saprašanās memorandu, kurā pamatvilcienos apraksta savu sadarbību, pamatojoties uz 2. punktu. Memorandu regulāri pārskata un publicē, pienācīgi ievērojot konfidencialas informācijas apstrādes principus.

28. pants

Informācijas apmaiņa VNM

1. Gan uz Valdi, gan valsts noregulējuma iestādēm attiecas lojālas sadarbības pienākums un informācijas apmaiņas pienākums.
2. Valde sniedz Komisijai jebkādu informāciju, kas attiecas uz tās pienākumu izpildi saskaņā ar šo regulu un attiecīgajā gadījumā – LESD 107. pantu.

29. pants

Sadarbība VNM ietvaros un attieksme pret grupām

Direktīvas [] 12. panta 4., 5., 6. punkts un 15. punkts, kā arī 80. līdz 83. pants nav piemērojams attiecībām starp iesaistīto dalībvalstu valsts noregulējuma iestādēm. Tā vietā ir piemērojami attiecīgie šīs regulas noteikumi.

30. pants

Sadarbība ar neiesaistītajām dalībvalstīm

Ja grupā ir vienības, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, kā arī neiesaistītajās dalībvalstīs, neskarot Komisijas piekrišanu, kas nepieciešama saskaņā ar šo regulu, Valde pārstāv iesaistītās dalībvalsts valsts noregulējuma iestādes, veicot sadarbību ar neiesaistītajām dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvas [] 7., 8., 11., 12., 15., 50., 80. līdz 83. pantu.

31. pants

Sadarbība ar trešo valstu iestādēm

Komisijai un Valdei katrai savu pienākumu ietvaros ir ekskluzīvas tiesības iesaistīto dalībvalstu valsts noregulējuma iestāžu vārdā noslēgt nesaistošas sadarbības vienošanās, kas minētas Direktīvas [] 88. panta 4. punktā, un tās paziņo šādas vienošanās saskaņā ar minētā panta 6. punktu.

5. nodaļa

Izmeklēšanas pilnvaras

32. pants

Informācijas pieprasījumi

1. Lai veiktu uzdevumus, kas minēti 7., 8., 11., 16 un 17. pantā, Valde var tieši vai ar valsts noregulējuma iestāžu starpniecību pieprasīt sniegt visu informāciju, kas ir nepieciešama to uzdevumu veikšanai, kuri tai piešķirti ar šo regulu, šādām juridiskām vai fiziskām personām:
 - a) vienībām, kas minētas 2. pantā;
 - b) 2. punktā minēto vienību darbiniekiem;
 - c) trešām personām, ar kurām 2. pantā minētās vienības ir slēgušas ārpakalpojumu līgumus par funkcijām vai darbībām.
2. Vienības, kas minētas 2. pantā, un jebkura persona, kas minēta 1. punkta b) apakšpunktā, sniedz saskaņā ar 1. punktu pieprasīto informāciju. Noteikumi par dienesta noslēpumu nevar atbrīvot šīs vienības un personas no pienākuma sniegt šādu informāciju. Pieprasītās informācijas sniegšana nav uzskatāma par dienesta noslēpuma pārkāpumu.
3. Ja Valde iegūst informāciju tieši no šādām vienībām un personām, tā dara šo informāciju pieejamu attiecīgajām valsts noregulējuma iestādēm.
4. Valdei pastāvīgi ir pieejama jebkāda noregulējuma nolūkiem būtiska informācija par kapitālu, likviditāti, aktīviem un saistībām, kas attiecas jebkuru iestādi, kura pakļauta tās noregulējuma pilnvarām.
5. Valde, kompetentās iestādes un valsts noregulējuma iestādes var sagatavot saprašanās memorandu, kurā iekļauta procedūra informācijas apmaiņas nolūkiem.
6. Kompetentās iestādes, ieskaitot ECB, ja piemērojams, un valsts noregulējuma iestādes sadarbojas ar Valdi, lai pārbaudītu, vai jau ir daļēji vai pilnībā pieejama visa pieprasītā informācija. Ja minētā informācija ir pieejama, kompetentās iestādes, ieskaitot ECB, ja piemērojams, vai valsts noregulējuma iestādes sniedz šo informāciju noregulējuma iestādēm.

33. pants

Vispārējās izmeklēšanas

1. Lai izpildītu 7., 8. 11., 16. un 17. pantā minētos uzdevumus un ievērojot visus citus attiecīgajos Savienības tiesību aktos paredzētos nosacījumus, Valde var veikt visas vajadzīgās izmeklēšanas attiecībā uz jebkuru 32. panta 1. punktā minēto personu, kas veic uzņēmējdarbību vai atrodas kādā no iesaistītajām dalībvalstīm.

Šajā nolūkā Valdei ir tiesības:

- a) pieprasīt iesniegt dokumentus;
- b) pārbaudīt 32. panta 1. punktā minēto personu grāmatvedību un lietvedību un iegūt šādas grāmatvedības un lietvedības kopijas vai izrakstus;

- c) saņemt mutiskus vai rakstiskus paskaidrojumus no visām 32. panta 1. punktā minētajām personām vai to pārstāvjiem vai darbiniekiem;
 - d) iztaujāt jebkuru citu personu, kas piekrīt iztaujāšanai, lai savāktu informāciju, kas saistīta ar izmeklēšanas priekšmetu.
2. Personas, kas minētas 32. panta 1. punktā, ir pakļautas izmeklēšanai, kas sāka, pamatojoties uz Valdes lēmumu.

Ja persona kavē izmeklēšanas gaitu, valsts noregulējuma iestāde iesaistītājā dalībvalstī, kurā atrodas attiecīgās telpas, saskaņā ar valsts tiesību aktiem sniedz vajadzīgo palīdzību, tostarp atvieglo Valdei pieeju tādas juridiskās personas uzņēmējdarbības telpām, kas minēta 32. panta 1. punktā, nolūkā īstenot minētās tiesības.

34. pants

Pārbaudes uz vietas

1. Lai izpildītu 7., 8. 11., 16. un 17. pantā minētos uzdevumus un ievērojot citus attiecīgos Savienības tiesību aktos paredzētos nosacījumus, Valde, iepriekš paziņojot attiecīgajām valsts noregulējuma iestādēm, var veikt visas vajadzīgās pārbaudes uz vietas jebkuras 32. panta 1. punktā minētās juridiskās personas uzņēmējdarbības telpās. Ja tas nepieciešams pārbaudes pienācīgai veikšanai un efektivitātei, Valde var veikt pārbaudi uz vietas, par to iepriekš nepaziņojot minētajām juridiskajām personām.
2. Valdes amatpersonas un citas personas, ko Valde pilnvarojusi veikt pārbaudi uz vietas, drīkst iekļūt to juridisko personu uzņēmējdarbības telpās un teritorijā, uz kurām attiecas, pamatojoties uz 32. panta 2. punktu, pieņemtais Valdes lēmums par izmeklēšanu, un tām ir visas 2. panta 1. punktā paredzētās pilnvaras.
3. Juridiskās personas, kas minētas 32. panta 1. punktā, ir pakļautas pārbaudēm uz vietas, pamatojoties uz Valdes lēmumu.
4. Amatpersonas un citas pavadošās personas, kuras pilnvarojusi vai iecēlusi tās dalībvalsts valsts noregulējuma iestāde, kuras teritorijā pārbaude jāveic, sniedz aktīvu palīdzību Valdes amatpersonām un citām Valdes pilnvarotām personām, un Valde uzrauga un koordinē to. Šajā nolūkā tām ir 2. punktā minētās pilnvaras. Iesaistītās dalībvalsts valsts noregulējuma iestādes amatpersonām arī ir tiesības piedalīties pārbaudēs uz vietas.
5. Ja Valdes amatpersonas un citas Valdes pilnvarotas vai ieceltas pavadošās personas konstatē, ka persona pretojas pārbaudei, kuras veikšana uzdota saskaņā ar 1. punktu, attiecīgās iesaistītās dalībvalsts valsts noregulējuma iestāde sniedz tām nepieciešamo palīdzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Ciktāl tas nepieciešams pārbaudes veikšanai, šī palīdzība ietver uzņēmējdarbības telpu un uzskaites žurnālu vai reģistru aizzīmogošanu. Ja attiecīgajai valsts noregulējuma iestādei šādu pilnvaru nav, tā izmanto savas pilnvaras lūgt nepieciešamo citu valsts noregulējuma iestāžu palīdzību.

35. pants

Tiesu iestādes atļauja

1. Ja 34. panta 1. un 2. punktā paredzētajām pārbaudēm uz vietas vai 34. panta 5. punktā noteiktajai palīdzībai saskaņā ar valsts noteikumiem ir vajadzīga tiesu iestādes atļauja, tāda atļauja tiek pieprasīta.
2. Ja tiek pieprasīta 1. punktā minētā atļauja, valsts tiesu iestāde pārbauda Valdes lēmuma autentiskumu un to, vai paredzētie piespiedu līdzekļi nav ne patvaļīgi, ne pārmērīgi, ņemot vērā pārbaudes priekšmetu. Pārbaudot piespiedu līdzekļu samērīgumu, valsts tiesu iestāde var lūgt Valdi sniegt sīkākus paskaidrojumus, jo īpaši attiecībā uz iemesliem, kas Valdei radījuši pamatu aizdomām, ka ir pārkāpti 26. pantā minētie tiesību akti, un uz iespējamā pārkāpuma smagumu, un par tās personas iesaistes būtību, uz kuru attiecas piespiedu līdzekļi. Tomēr valsts tiesu iestāde neizskata izmeklēšanas nepieciešamību un nepieprasa tai sniegt Valdei lietas materiālos iekļauto informāciju. Valdes lēmuma likumīgumu pārbauda vienīgi Eiropas Savienības Tiesa.

6. nodaļa

Sodu piemērošanas pilnvaras

36. pants

Naudas sodi

1. Ja Valde uzskata, ka 2. pantā minētā vienība tīši vai aiz neuzmanības ir izdarījusi vienu no 2. punktā minētajiem pārkāpumiem, Valde liek valsts noregulējuma iestādei attiecīgajai 2. pantā minētajai vienībai piemērot naudas sodu saskaņā ar Direktīvu []. Šādas vienības pārkāpums tiek uzskatīts par tīšu pārkāpumu, ja pastāv objektīvi apstākļi, kuri pierāda, ka vienība vai tās augstākā vadība, izdarot pārkāpumu, ir rīkojusies apzināti.
2. Naudas sodus 2. pantā minētajām vienībām var piemērot par šādiem pārkāpumiem:
 - a) ja tās nesniedz informāciju, kas pieprasīta saskaņā ar 32. pantu;
 - b) ja tās nepakļaujas vispārējai izmeklēšanai saskaņā ar 33. pantu vai pārbaudei uz vietas un nesniedz informāciju, kas pieprasīta saskaņā ar 32. pantu;
 - c) ja tās neveic iemaksas fondā saskaņā ar 66. vai 67. pantu;
 - d) ja tās neizpilda lēmumu, kuru Valde tām adresējusi saskaņā ar 24. pantu.
3. Valsts noregulējuma iestādes publisko sodus, kas piemēroti saskaņā ar 1. punktu. Ja publiskošana radītu nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām pusēm, valsts noregulējuma iestādes publisko sankcijas, neatklājot pušu identitāti.
4. Valde nolūkā izveidot konsekventu, efektīvu un iedarbīgu izpildes praksi un nodrošināt vienotu, vienveidīgu un konsekventu šās regulas piemērošanu, izdod pamatnostādnes par naudas sodu un periodisku soda maksājumu piemērošanu, kuras adresētas valsts noregulējuma iestādēm.

37. pants

Periodiski soda maksājumi

1. Valde liek attiecīgajai valsts noregulējuma iestādei piemērot periodisku soda maksājumu attiecīgajai 2. pantā minētajai vienībai saskaņā ar Direktīvu [], lai panāktu, ka:
 - a) kredītiestāde ievēro lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 32. pantu;
 - b) regulas 32. panta 1. punktā minētā persona iesniedz pilnīgu informāciju, kas pieprasīta ar lēmumu, kurš pieņemts saskaņā ar minēto pantu;
 - c) regulas 33. panta 1. punktā minētā persona pakļaujas izmeklēšanai un jo īpaši uzrāda visu lietvedību, datus, procedūras vai jebkurus citus pieprasītos materiālus, papildina un izlabo citu informāciju, kura sniegta izmeklēšanā, kas sākta ar atbilstīgi minētajam pantam pieņemtu lēmumu;
 - d) 34. panta 1. punktā minētā persona pakļaujas pārbaudei uz vietas, kas pieprasīta ar lēmumu, kurš pieņemts saskaņā ar minēto pantu.
2. Periodiskais soda maksājums ir iedarbīgs un samērīgs. Periodisko soda maksājumu piemēro par katru kavējuma dienu, līdz kredītiestāde vai attiecīgā persona izpilda attiecīgo 1. punkta) līdz d) apakšpunktā minēto lēmumu.
3. Periodisko soda maksājumu var piemērot laikposmā, kas nepārsniedz sešus mēnešus.

III DAĻA INSTITUCIONĀLĀ SISTĒMA

I SADAĻA

VALDE

38. pants

Juridiskais statuss

1. Ar šo tiek izveidota Vienotā noregulējuma valde. Valde ir Eiropas Savienības aģentūra ar īpašu struktūru, kas atbilst tās uzdevumiem. Tai ir juridiskas personas statuss.
2. Valdei katrā dalībvalstī ir visplašākā tiesībspēja un rīcībspēja, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem piešķirta juridiskām personām. Valde jo īpaši var iegādāties vai atsavināt kustamu vai nekustamu īpašumu un būt puse tiesas procesā.
3. Valdi pārstāv tās izpilddirektors.

39. pants

Sastāvs

1. Valde sastāv no:
 - a) izpilddirektora;
 - b) izpilddirektora vietnieka;
 - c) Komisija iecelta locekļa;
 - d) ECB iecelta locekļa;
 - e) locekļiem, ko iecēlusi katra iesaistītā dalībvalsts, kuri pārstāv valsts noregulējuma iestādes.
2. Izpilddirektora, izpilddirektora vietnieka un Komisijas un ECB iecelto Valdes locekļu amata pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Ievērojot 53. panta 6. punktu, šis pilnvaru termiņš nav pagarināms.
3. Valdes administratīvā un pārvaldības struktūra ietver:
 - a) Valdes plenārsesiju, kas pilda 47. pantā izklāstītos uzdevumus;
 - b) Valdes izpildsesiju, kas pilda 51. pantā izklāstītos uzdevumus;
 - c) izpilddirektoru, kurš veic 53. pantā noteiktos uzdevumus.

40. pants

Savienības tiesību aktu ievērošana

Valde rīkojas, ievērojot Savienības tiesību aktus, jo īpaši Komisijas lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu.

41. pants

Pārskatatbildība

1. Valde saskaņā ar šajā pantā noteikto ir pārskatatbildīga Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par šīs regulas īstenošanu saskaņā ar 2. līdz 8. punktu.
2. Valde katru gadu sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Eiropas Savienības Revīzijas palātai par uzdevumu izpildi, kas tai uzticēti ar šo regulu.
3. Izpilddirektors publiski iepazīstina Eiropas Parlamentu un Padomi ar minēto ziņojumu.
4. Pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma, izpilddirektors piedalās kompetento parlamenta komiteju rīkotā uzklaušanās par tā noregulējuma darbību veikšanu.
5. Pēc Padomes pieprasījuma Padome var uzklaustīt izpilddirektoru par tā noregulējuma darbību veikšanu.
6. Valde mutiski vai rakstveidā atbild uz jautājumiem, ko tai ir adresējis Eiropas Parlaments vai Padome, ievērojot savas iekšējās procedūras, jebkuras iesaistītās dalībvalsts, kuras valūta nav euro, pārstāvju klātbūtnē.
7. Pēc pieprasījuma izpilddirektors veic konfidencialas mutiskas pārrunas aiz slēgtām durvīm ar Eiropas Parlamenta kompetento komiteju priekšsēdētājiem un priekšsēdētāja vietniekiem, ja šādas diskusijas ir nepieciešamas Līgumā noteikto Eiropas Parlamenta pilnvaru īstenošanai. Eiropas Parlaments un Valde noslēdz nolīgumu par šādu diskusiju organizēšanas detalizētu kārtību, lai nodrošinātu pilnīgu konfidencialitāti atbilstoši konfidencialitātes pienākumiem, kas ECB kā kompetentajai iestādei uzlikti saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.
8. Parlamenta veiktu izmeklēšanu laikā Valde sadarbojas ar Parlamentu, ievērojot LESD. Valde un Parlaments slēdz atbilstīgas vienošanās par praktisko kārtību demokrātiskās pārskatatbildības īstenošanai un ar šo regulu Valdei uzticēto uzdevumu izpildes uzraudzībai. Šīs vienošanās cita starpā attiecas uz informācijas pieejamību, sadarbību izmeklēšanas jomā un informāciju par izpilddirektora atlases procedūru.

42. pants

Valsts parlamenti

1. Valdes specifisko uzdevumu dēļ iesaistīto dalībvalstu parlamenti, izmantojot savas procedūras, var lūgt rakstisku Valdes atbildi uz jebkuru piezīmi vai jautājumu, kuru tie iesnieguši Valdei saistībā ar Valdes pienākumiem atbilstoši šai regulai.
2. Iesaistītās dalībvalsts parlaments var uzaicināt izpilddirektoru kopā ar valsts noregulējuma iestādes pārstāvi piedalīties viedokļu apmaiņā par kredītiestāžu noregulējumu minētajā dalībvalstī.
3. Šī regula neskar valsts noregulējuma iestāžu pārskatatbildību valsts parlamentiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem attiecībā uz uzdevumu veikšanu, kuri ar šo regulu nav piešķirti Valdei vai Komisijai.

43. pants

Neatkarība

1. Veicot uzdevumus, kas tām uzticēti saskaņā ar šo regulu, Valde un valsts neregulējuma iestādes rīkojas neatkarīgi un vispārējās interesēs.
2. Valdes locekļi, kas minēti 40. panta 2. punktā, rīkojas neatkarīgi un objektīvi visas Savienības interesēs un nelūdz vai nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, nevienas dalībvalsts valdības vai citas publiskas vai privātas struktūras norādījumus.

44. pants

Mītne

Valdes mītne ir Briselē, Beļģijā.

II SADAĻA

VALDES PLĒNĀRSESĪJA

45. pants

Dalība plēnārsesijā

Valdes plēnārsesijā piedalās visi tās locekļi.

46. pants

Uzdevumi

1. Valde plēnārsesijā:
 - a) līdz katra gada 30. novembrim pieņem Valdes gada darba programmu nākamajam gadam saskaņā ar 49. panta 1. punktu, balstoties uz izpilddirektora priekšlikumu, un informācijas nolūkos nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai;
 - b) pieņem Valdes gada budžetu saskaņā ar 59. panta 2. punktu;
 - c) lemj par brīvprātīgu aizņemšanos starp finansēšanas mehānismiem saskaņā ar 68. pantu, valstu finansēšanas mehānismu savstarpēju izmantošanu saskaņā ar 72. pantu un aizdevumiem noguldījumu garantiju sistēmai saskaņā ar 73. pantu;
 - d) pieņem ziņojumu par Valdes darbību, kas minēts 42. pantā. Šajā ziņojumā iekļauj detalizētu skaidrojumu par budžeta izpildi;
 - e) saskaņā ar 61. pantu pieņem Valdei piemērojamās finanšu noteikumus;
 - f) pieņem krāpšanas apkarošanas stratēģiju, kas ir samērīga ar krāpšanas riskiem, ņemot vērā īstenojamo pasākumu izmaksas un ieguvumus;
 - g) pieņem noteikumus interešu konflikta novēršanai un pārvaldībai attiecībā uz tās locekļiem;
 - h) pieņem savu reglamentu;

- i) saskaņā ar 2. punktu attiecībā uz Valdes personālu īsteno pilnvaras, kas Civildienesta noteikumos piešķirtas iecelēj institūcijai, un kas pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībā piešķirtas iestādei, kura pilnvarota slēgt darba līgumu²⁵ (“iecelēj institūcijas pilnvaras”);
 - j) pieņem piemērotus īstenošanas noteikumus, lai īstenotu Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu;
 - k) saskaņā ar Civildienesta noteikumiem un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību ieceļ grāmatvedi, kas, pildot savus uzdevumus, ir funkcionāli neatkarīgs;
 - l) nodrošina pienācīgu reaģēšanu uz konstatējumiem un ieteikumiem, kas izriet no iekšējās vai ārējās revīzijas ziņojumiem un novērtējumiem, kā arī no Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) veiktas izmeklēšanas;
 - m) pieņem visus lēmumus par Valdes iekšējo struktūru izveidi un, ja nepieciešams, par to izmaiņām.
2. Saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu Valde plēnārsesijā pieņem lēmumu, kas pamatots ar Civildienesta noteikumu 2. panta 1. punktu un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 6. pantu, attiecīgās iecelēj institūcijas pilnvaras deleģējot izpilddirektoram un definējot nosacījumus šāda pilnvaru deleģējuma apturēšanai. Izpilddirektors ir pilnvarots minētās pilnvaras pastarpināti deleģēt tālāk.

Īpašu izņēmuma apstākļu dēļ Valde var ar lēmumu plēnārsesijā uz laiku apturēt iecelēj institūcijas pilnvaru deleģējumu izpilddirektoram un izpilddirektora pastarpināti deleģētās pilnvaras un izpildīt tās pati vai deleģēt tās kādam no saviem locekļiem vai personāla loceklim, kas nav izpilddirektors.

47. pants

Valdes plenārsesijas sanāksme

- 1. Izpilddirektors sasauk Valdes plenārsesijas sanāksmes.
- 2. Valde plēnārsesijā rīko vismaz divas kārtējās sanāksmes gadā. Papildus tam tā sanāk arī pēc izpilddirektora iniciatīvas, Komisijas pieprasījuma vai vismaz trešās daļas locekļu pieprasījuma.
- 3. Valde plēnārsesijā var aicināt sanāksmēs piedalīties novērotājus *ad hoc* kārtībā.
- 4. Valde nodrošina Valdes plenārsesijas sekretariātu.

48. pants

Lēmumu pieņemšana

- 1. Valde plēnārsesijā pieņem lēmumus ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Tomēr lēmumi, kas minēti 47. panta 1. punkta c) apakšpunktā, tiek pieņemti ar tās locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu.
- 2. Izpilddirektors piedalās balsošanā.

²⁵

3. Valde pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu. Reglamentā nosaka sīki izklāstītu balsošanas kārtību, jo īpaši nosacījumus, saskaņā ar kuriem kāds no locekļiem var darboties cita locekļa vārdā, un vajadzības gadījumā – visus noteikumus, kas saistīti ar kvorumu.

III SADAĻA

VALDES IZPILDSESIJA

49. pants

Dalība izpildsesijā

1. Ievērojot 2. un 3. punktu, Valdes locekļi, kas minēti 40. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunkta piedalās Valdes izpildsesijās.
2. Apspriežoties par vienību, kas minēta 2. pantā, vai vienību grupu, kas veic uzņēmējdarbību tikai vienā no iesaistītajām dalībvalstīm, šīs dalībvalsts ieceltais loceklis piedalās arī apspriedēs un lēmumu pieņemšanas procesā saskaņā ar 52. panta 1. punktu un 3. punktu.
3. Apspriežoties par pārrobežu grupu, loceklis, kuru iecēlusi dalībvalsts, kurā atrodas grupas līmeņa noregulējuma iestāde, kā arī locekļi, ko iecēluši dalībvalstis, kurās uzņēmējdarbību veic meitasuzņēmums vai vienība, uz kuru attiecas konsolidētā uzraudzība, piedalās apspriedēs un lēmumu pieņemšanas procesā saskaņā ar 52. panta 2. punktu un 3. punktu.

50. pants

Uzdevumi

1. Valdei plenārsesijā palīdz Valdes izpildsesija.
2. Valde izpildsesijā:
 - a) sagatavo lēmumus, kas Valdei jāpieņem plenārsesijā;
 - b) pieņem visus lēmumus šīs regulas īstenošanai.Tas ietver:
 - i) cik agri vien iespējams, sniegt Komisijai informāciju, kura ļauj Komisijai izvērtēt un pieņemt pamatotu lēmumu saskaņā ar 16. panta 6. punktu;
 - ii) lēmumus par Valdes budžeta II daļu, kura attiecas uz fondu.
3. Ja nepieciešams steidzamības dēļ, Valde izpildsesijā var pieņemt noteiktus pagaidu lēmumus Valdes vārdā, jo īpaši administratīvās pārvaldības jautājumos, tai skaitā budžeta jautājumos.
4. Valde izpildsesijā sanāk pēc izpilddirektora iniciatīvas vai tās locekļu pieprasījuma.
5. Valde plenārsesijā pieņem Valdes izpildsesijas reglamentu.

51. pants

Lēmumu pieņemšana

1. Apspriežoties par atsevišķu vienību vai grupu, kas veic uzņēmējdarbību tikai vienā iesaistītajā dalībvalstī, Valde pieņem lēmumus izpildsesijā ar klātesošo locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Ja balsu sadalījums ir vienāds, izšķiroša ir izpilddirektora balss.
2. Apspriežoties par pārrobežu grupu, Valde pieņem lēmumus izpildsesijā ar klātesošo locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Valdes locekļiem, kas minēti 40. panta 2. punktā, un loceklim, ko iecēlusi dalībvalsts, kurā atrodas grupas līmeņa noregulējuma iestāde, katram ir viena balss. Katram no pārējiem klātesošajiem locekļiem ir balsstiesības, kas ir līdzvērtīgas attiecībai starp vienu balsi un valsts noregulējuma iestāžu skaitu dalībvalstīs, kurās meitasuzņēmums vai vienība, uz kuru attiecas konsolidētā uzraudzība, veic uzņēmējdarbību. Ja balsu sadalījums ir vienāds, izšķiroša ir izpilddirektora balss.
3. Līdz brīdim, kamēr tiek sasniegts 65. pantā minētais finansējuma mērķapjoms, loceklis, kuru iecēlusi dalībvalsts, var vienreiz pieprasīt Valdes papildu apspriešanos, ja lēmums, par kuru notiek apspriešanās skar šīs dalībvalsts fiskālos pienākumus.
4. Valde izpildsesijā pieņem un publicē tās izpildsesijas reglamentu.
Valdes sanāksmes izpildsesijā sasauc izpilddirektors pēc savas iniciatīvas vai pēc divu locekļu pieprasījuma, un tās vada izpilddirektors. Valde var aicināt izpildsesijā piedalīties novērotājus *ad hoc* kārtībā.

IV SADAĻA

IZPILDDIREKTORS UN IZPILDDIREKTORA VIETNIEKS

52. pants

Iecelšana un uzdevumi

1. Valdi vada uz pilnu darba laiku amatā iecelts izpilddirektors, kurš neieņem amatu valsts līmenī.
2. Izpilddirektors atbild par:
 - a) Valdes darba sagatavošanu tās plenārsesijā un izpildsesijā un tās sanāksmju sasaukšanu un vadīšanu;
 - b) visiem personāla jautājumiem;
 - c) administratīvo vadību ikdienā;
 - d) Valdes gada budžeta izpildi saskaņā ar 59. panta 3. punktu;
 - e) Valdes vadību;
 - f) Valdes gada darba programmas īstenošanu;
 - g) katru gadu izpilddirektors sagatavo ziņojuma projektu, ietverot sadaļu par Valdes noregulējuma darbībām un sadaļu par finanšu un administratīviem jautājumiem.
3. Izpilddirektoram palīdz izpilddirektora vietnieks.

Izpilddirektora vietnieks veic izpilddirektora funkcijas viņa prombūtnē.

4. Izpilddirektoru un izpilddirektora vietnieku ieceļ, pamatojoties uz sasniegumiem, prasmēm, zināšanām banku un finanšu jautājumos, pieredzi saistībā ar finanšu uzraudzību un regulāciju.
5. Pēc Valdes uzklausišanas plenārsesijā Komisija iesniedz Padomei priekšlikumu kandidātiem iecelšanai izpilddirektora un izpilddirektora vietnieka amatā. Padome ieceļ izpilddirektoru un izpilddirektora vietnieku pēc Eiropas Parlamenta uzklausišanas.
6. Atkāpjoties no 40. panta 2. punkta, pirmā izpilddirektora, kurš iecelts pēc regulas stāšanās spēkā, amata pilnvaru termiņš ir trīs gadi; šo termiņu var vienreiz pagarināt uz pieciem gadiem. Izpilddirektors un izpilddirektora vietnieks paliek amatā līdz ir iecelts to pēctecis.
7. Izpilddirektors un izpilddirektora vietnieks, kura amata pilnvaru termiņš ir pagarināts, nepiedalās atlases procedūrā attiecībā uz šo pašu amatu kopējā perioda beigās.
8. Ja izpilddirektors vai izpilddirektora vietnieks vairs neizpilda nosacījumus, kas vajadzīgi pienākumu izpildei, vai tie ir vainojami nopietnā pārkāpumā, Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc Eiropas Parlamenta uzklausišanas var atbrīvot izpilddirektoru un izpilddirektora vietnieku no amata.

53. pants

Neatkarība

1. Izpilddirektors un izpilddirektora vietnieks veic savus uzdevumus, ievērojot Komisijas un Valdes lēmumus.
Piedaloties apspriedēs un lēmumu pieņemšanas procesā Valdē, izpilddirektors un izpilddirektora vietnieks nelūdz un nepieņem norādījumus no Savienības iestādēm vai struktūrām, un izsaka savu viedokli un balso neatkarīgi. Šajās apspriedēs un lēmumu pieņemšanas procesā izpilddirektora vietnieks nav padots izpilddirektoram.
2. Ne dalībvalstis, ne citas publiskas vai privātas struktūras neietekmē izpilddirektoru un izpilddirektora vietnieku to pienākumu izpildē.
3. Saskaņā ar 78. panta 6. punktā minētajiem Civildienesta noteikumiem izpilddirektors un izpilddirektora vietnieks pēc pienākumu pildīšanas beigām turpina izturēties godīgi un apdomīgi attiecībā uz atsevišķus amatu vai priekšrocību pieņemšanu.

V SADAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

1. nodaļa

Vispārīgi noteikumi

54. pants

Resursi

Valde ir atbildīga par to finanšu un cilvēku resursu iedalīšanu, kas vajadzīgi, lai izpildītu tai ar šo regulu uzticētos uzdevumus.

55. pants

Budžets

1. Katram finanšu gadam, kas atbilst kalendārajam gadam, tiek sastādīta Valdes ieņēmumu un izdevumu tāme, un tā tiek iekļauta Valdes budžetā.
2. Valdes budžeta ieņēmumiem un izdevumiem jābūt līdzsvarā.
3. Budžets sastāv no divām daļām: I daļa attiecas uz Valdes administrāciju un II daļa attiecas uz fondu.

56. pants

I daļa – Valdes administrācijas budžets

1. Budžeta I daļas ieņēmumi sastāv no ikgadējām iemaksām, kuras nepieciešamas administratīvo izdevumu segšanai saskaņā ar 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu.
2. Budžeta I daļas izdevumi ietver vismaz personāla, atalgojuma, administratīvos, infrastruktūras, profesionālās apmācības un operacionālos izdevumus.

57. pants

Budžeta II daļa - Fonds

1. Budžeta II daļas ieņēmumi sastāv jo īpaši no šādiem elementiem:
 - a) iestāžu, kuras veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, iemaksām saskaņā ar 62. pantu, izņemot ikgadējo iemaksu, kas minēta 62. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
 - b) aizdevumiem, kas saņemti no citiem neregulējuma finansēšanas mehānismiem neiesaistītajās dalībvalstīs saskaņā ar 68. panta 1. punktu;
 - c) aizdevumiem, kas saņemti no finanšu iestādēm vai citām trešām personām saskaņā ar 69. pantu;
 - d) ienākumiem no fondā turēto summu ieguldīšanas saskaņā ar 70. pantu.

2. Budžeta II daļas izdevumi sastāv jo īpaši no šādiem elementiem:
 - a) izdevumiem 71. pantā minētajiem nolūkiem;
 - b) ieguldījumiem saskaņā ar 70. pantu;
 - c) procentu maksājumiem par aizdevumiem, kas saņemti no citiem noregulējuma finansēšanas mehānismiem neiesaistītajās dalībvalstīs saskaņā ar 68. panta 1. punktu;
 - d) procentu maksājumiem par aizdevumiem, kas saņemti no finanšu iestādēm vai citām trešām personām saskaņā ar 69. pantu.

58. pants

Budžeta izveide un izpilde

1. Katru gadu līdz 15. februārim izpilddirektors sagatavo aplēses par Valdes ieņēmumiem un izdevumiem nākamajam gadam un nosūta tās Valdei apstiprināšanai plenārsesijā ne vēlāk kā katra gada 31. martā.
2. Valdes budžetu pieņem Valdes plenārsesijā, balstoties uz aplēšu tāmi. Nepieciešamības gadījumā tajā veic attiecīgus labojumus.
3. Izpilddirektors izpilda Valdes budžetu.

59. pants

Revīzijas un kontrole

1. Valde izveido iekšējās revīzijas funkciju, un tā jāizpilda saskaņā ar attiecīgajiem starptautiskajiem standartiem. Iekšējais revidents, ko iecēlusi Valde, atbild tai par Valdes budžeta izpildes sistēmu un procedūru pareizas darbības pārbaudi.
2. Iekšējais revidents konsultē Valdi par riska pārvaldīšanu, sniedzot neatkarīgus atzinumus par vadības un kontroles sistēmu kvalitāti un ieteikumus, kā uzlabot darbību izpildes nosacījumus un veicināt pareizu finanšu vadību.
3. Valde ir atbildīga par tādu iekšējās kontroles sistēmu un procedūru, kas piemērotas tās uzdevumu izpildei, izveidi.

60. pants

Pārskata sniegšana un budžeta izpildes apstiprināšana

1. Izpilddirektors rīkojas kā kredītrīkotājs.
2. Līdz nākamā finanšu gada 1. martam Valdes grāmatvedis nosūta provizoriskos pārskatus Revīzijas palātai.
3. Līdz katra gada 31. martam Valde izpildsēdē pārsūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai Valdes provizoriskos pārskatus par iepriekšējo gadu.
4. Pēc Revīzijas palātas apsvērumiem par Valdes provizoriskajiem pārskatiem izpilddirektors sagatavo Valdes galīgos pārskatus, pats uzņemoties atbildību, un nosūta tos Valdei apstiprināšanai plenārsesijā.

5. Izpilddirektors līdz 1. jūlijam pēc katra finanšu gada nosūta galīgos pārskatus Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.
6. Līdz 30. septembrim izpilddirektors Revīzijas palātai nosūta atbildi par tās apsvērumiem.
7. Galīgos pārskatus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* līdz nākamā gada 15. novembrim.
8. Valde plenārsesijā apstiprina budžeta izpildi attiecībā uz izpilddirektoru.
9. Izpilddirektors Eiropas Parlamentam pēc tā pieprasījuma iesniedz nepieciešamo informāciju saistībā ar Valdes pārskatiem.

61. pants

Finanšu noteikumi

Valde pēc apspriešanās ar Eiropas Savienības Revīzijas palātu un Komisiju pieņem iekšējos finanšu noteikumus, kuros jo īpaši nosaka procedūru budžeta izveidei un izpildei.

Ciktāl savietojams ar Valdes īpašo statusu, finanšu noteikumi ir balstīti uz Finanšu pamatregulu, kura pieņemta attiecībā uz struktūrām, kuras izveidotas, pamatojoties uz LESD, saskaņā ar 208. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam²⁶.

62. pants

Iemaksas

1. Vienības, kas minētas 2. pantā, veic iemaksas Valdes budžetā saskaņā ar šo regulu un deleģētajiem aktiem par iemaksām, kuri pieņemti saskaņā ar 5. punktu. Iemaksas sastāv no:
 - a) ikgadējām iemaksām administratīvo izmaksu segšanai;
 - b) ikgadējām priekšiemaksām, kas nepieciešamas, lai sasniegtu 65. pantā noteikto finansējuma mērķapjomu, kas aprēķināts saskaņā ar 66. pantu;
 - c) ārkārtas pēciemaksām, kas aprēķinātas saskaņā ar 67. pantu.
2. Iemaksu summa tiek noteikta tādā apmērā, kas nodrošina, ka ieņēmumi no tām principā ir pietiekami, lai Valdes budžets katru gadu būtu sabalansēts, un fonda uzdevumiem.
3. Valde attiecīgajai vienībai adresētā lēmumā saskaņā ar 5. punktā minētajiem deleģētajiem aktiem nosaka iemaksas, kuras jāveic katrai vienībai, kas minēta 2. pantā. Valde piemēro procesuālos, ziņošanas un citus pienākumus, ar kuriem nodrošina iemaksu pilnīgu un laicīgu samaksu.
4. Summas, kas iegūtas saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, izmanto tikai šīs regulas mērķiem.

²⁶ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

5. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus par iemaksām saskaņā ar 82. pantu, lai:
- a) noteiktu iemaksu veidus un jautājumus, par kuriem jāveic iemaksas, veidu, kādā tiek aprēķināta iemaksu summa, veidu, kādā tiek veikta to samaksa;
 - b) precizētu reģistrācijas, grāmatvedības, ziņošanas un citus noteikumus, kas minēti 3. punktā, kuri nepieciešami, lai nodrošinātu, ka iemaksas tiek faktiski izdarītas;
 - c) noteiktu iemaksu sistēmu iestādēm, kurām ir piešķirta atļauja veikt darbību pēc tam, kad fonds ir sasniedzis finansējuma mērķapjomu;
 - d) noteiktu ikgadējās iemaksas, kas nepieciešamas, lai segtu Valdes administratīvās izmaksas, pirms tā kļūst pilnībā darbspējīga.

63. pants

Krāpšanas apkarošanas pasākumi

1. Lai atvieglotu krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību, uz kurām attiecas Regula (EK) Nr. 1073/1999, apkarošanu, sešu mēnešu laikā no dienas, kad Valde sāk darbību, tā pievienojas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un pieņem attiecīgus noteikumus, kas piemērojami visiem Valdes darbiniekiem, izmantojot minētā nolīguma pielikumā pievienoto paraugu.
2. Eiropas Revīzijas palātai ir tiesības veikt gan dokumentu revīzijas, gan klātienēs revīzijas attiecībā uz visiem saņēmējiem, darbuzņēmējiem un apakšuzņēmējiem, kas no Valdes saņēmuši Savienības līdzekļus.
3. *OLAF* var veikt izmeklēšanas, ieskaitot pārbaudes uz vietas un pārbaudes, lai noskaidrotu, vai ir notikusi krāpšana, korupcija vai cita nelikumīga darbība, kas skar Savienības finanšu intereses, saistībā ar līgumu, ko finansē Valde saskaņā ar procedūrām, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 1073/1999 un Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96.

2. nodaļa

Vienotais banku noregulējuma fonds

1. IEDAĻA

FONDA UZBŪVE

64. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Ar šo tiek izveidots vienots banku noregulējuma fonds.
2. Valde izmantos šo fondu vienīgi, lai nodrošinātu efektīvu II daļas I sadaļā minēto noregulējuma instrumentu un pilnvaru īstenošanu saskaņā ar noregulējuma mērķiem

un principiem, kas ir minēti 12. un 13. pantā. Fonda izmaksas un zaudējumus nekādā gadījumā nevar segt no ES budžeta.

3. Fonda īpašnieks ir Valde

65. pants

Finansējuma mērķapjoms

1. Laikposmā, kas nav ilgāks par 10 gadiem pēc šīs regulas stāšanās spēkā, fonda pieejamie finanšu līdzekļi sasniedz vismaz 1 % no visu kredītiestāžu, kam piešķirta atļauja iesaistītajās dalībvalstīs, noguldījumiem, kas tiek garantēti saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK.
2. Sākotnējā laikposmā, kas minēts 1. punktā, iemaksas fondā, ko aprēķina saskaņā ar 66. pantu un iekasē saskaņā ar 62. pantu, ir jāsadala laikā pēc iespējas vienādi, līdz ir sasniegts mērķapjoms, izņemot, ja, ņemot vērā labvēlīgus tirgus apstākļus vai finansēšanas vajadzības, tās var iekasēt agrākā termiņā.
3. Valde var pagarināt sākotnējo laikposmu uz laiku, kas nepārsniedz četrus gadus, ja fonds veic kumulētās izmaksas, kas lielākas par 0,5 % no kopējā 1. punktā noteiktā apjoma.
4. Ja pēc sākotnējā laikposma, kas minēts 1. punktā, pieejamie finanšu līdzekļi samazinās zem mērķapjoma, kas noteikts 1. punktā, saskaņā ar 66. pantu aprēķinātās iemaksas palielina, līdz ir sasniegts mērķapjoms. Ja pieejamie finanšu līdzekļi veido mazāk nekā pusi no mērķapjoma, tad gada iemaksas nedrīkst būt mazākas par vienu ceturtdaļu no mērķapjoma.
5. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 82. pantu, lai precizētu:
 - a) kritērijus saskaņā ar 2. punktu aprēķināto fondam paredzēto iemaksu sadalei laikā;
 - b) gadījumus, kad saskaņā ar 2. punktu var noteikt iemaksu veikšanu agrākā termiņā;
 - c) kritērijus, lai noteiktu, par cik gadiem 1. punktā minēto sākotnējo laikposmu var pagarināt saskaņā ar 3. punktu;
 - d) kritērijus 4. punktā minēto gada iemaksu noteikšanai.

66. pants

Priekšiemaksas

1. Katras iestādes iemaksas iekasē vismaz reizi gadā, un tās aprēķina proporcionāli to saistību apjomam, izņemot pašu kapitālu un segtos noguldījumus attiecībā uz visu iestāžu, kam piešķirta darbības atļauja iesaistīto dalībvalstu teritorijā, kopējām saistībām, izņemot pašu kapitālu un segtos noguldījumus.

Šīs iemaksas pielāgo samērīgi katras iestādes riska profilam, ievērojot kritērijus, kas noteikti Direktīvas [...] 94. panta 7. punktā paredzētajos deleģētajos aktos.
2. Starp pieejamajiem finanšu līdzekļiem, kas jāņem vērā, lai sasniegtu 65. pantā noteikto mērķapjomu, var būt maksājumu saistības, kuras ir pilnībā nodrošinātas ar trešo personu tiesībām neapgrūtinātiem zema riska aktīviem, ar kurām var brīvi

rīkoties un kuras ir atvēlētas vienīgi Valdes izmantošanai 71. panta 1. punktā noteiktajā nolūkā. Šādu neatsaucamo maksājumu saistību daļa nepārsniedz 30 % no kopējām iemaksām, kas iekasētas atbilstīgi 1. punktam.

3. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 82. pantu, lai precizētu:
 - a) metodi, kuru izmanto 1. punktā minēto individuālo iemaksu aprēķināšanai;
 - b) 2. punktā minēto maksājuma saistību nodrošinājuma kvalitāti;
 - c) kritērijus 2. punktā minēto maksājumu saistību daļas aprēķināšanai.

67. pants

Ārkārtas pēciemaksas

1. Ja pieejamie finanšu līdzekļi nav pietiekami, lai segtu zaudējumus, izmaksas vai citus izdevumus, kas ir radušies, izmantojot fondu, Valde saskaņā ar 62. pantu papildu summu segšanai iekasē ārkārtas pēciemaksas no iestādēm, kam piešķirta atļauja iesaistīto dalībvalstu teritorijā. Šīs ārkārtas iemaksas sadala iestāžu starpā saskaņā ar 66. pantā izklāstītajiem noteikumiem.
2. Valde saskaņā ar deleģētajiem aktiem, kas minēti 3. punktā, var pilnībā vai daļēji atbrīvot iestādi no pienākuma veikt pēciemaksas saskaņā ar 1. punktu, ja 66. pantā un šā panta 1. punktā minēto maksājumu summa varētu apdraudēt citu kreditoru prasījumu nokārtošanu pret to. Šādu atbrīvojumu piešķir ilgākais uz 6 mēnešu periodu, bet to var atjaunot pēc iestādes pieprasījuma.
3. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 82. pantu, lai precizētu apstākļus un nosacījumus, saskaņā ar kuriem 2. pantā minētā vienība var būt daļēji vai pilnībā atbrīvota no pēciemaksu veikšanas saskaņā ar 2. punktu.

68. pants

Brīvprātīgi aizņēmumi finansēšanas mehānismu starpā

1. Valde fonda vajadzībām var pieprasīt aizņēmumu no visiem citiem noregulējuma finansēšanas mehānismiem neiesaistītajās dalībvalstīs gadījumā, ja:
 - a) summas, kas iekasētas saskaņā ar 66. pantu, nav pietiekamas, lai segtu zaudējumus, izmaksas vai citus izdevumus, kas radušies, izmantojot fondu;
 - b) ārkārtas pēciemaksas, kas paredzētas 67. pantā, nav uzreiz pieejamas;
 - c) alternatīvie finansēšanas līdzekļi, kas paredzēti 69. pantā, nav uzreiz pieejami ar saprātīgiem nosacījumiem.
2. Šie noregulējuma finansēšanas mehānismi pieņem lēmumu par šādu pieprasījumu saskaņā ar Direktīvas [...] 97. pantu. Uz aizņēmuma nosacījumiem attiecas Direktīvas [...] 97. panta 3. punkta a), b) un c) apakšpunkts.

69. pants

Alternatīvi finansēšanas līdzekļi

1. Valde fonda vajadzībām var noslēgt līgumus par aizņēmumiem vai cita veida finanšu iestāžu vai citu trešo personu atbalstu gadījumā, ja summas, kas iekasētas saskaņā ar

66. un 67. pantu, nav nekavējoties pieejamas vai pietiekamas, lai segtu izdevumus, kas radušies, izmantojot fondu.

2. Aizņēmumus vai cita veida atbalstu, kas minēts 1. punktā, pilnībā atmaksā saskaņā ar 62. pantu līdz aizdevuma termiņa beigām.
3. Visi izdevumi, kas radušies, izmantojot 1. punktā minētos aizņēmumus, jāsedz Valdei pašai, nevis no Savienības budžeta vai iesaistītajām dalībvalstīm.

2. IEDAĻA

FONDA PĀRVALDĪBA

70. pants

Ieguldījumi

1. Fondu pārvalda Valde, un tā var pieprasīt Komisijai veikt konkrētus uzdevumus saistībā ar fonda pārvaldību.
2. No noregulējamās iestādes vai pagaidu iestādes saņemtās summas, procenti un citi ienākumi no ieguldījumiem, kā arī citi ienākumi nonāk vienīgi fondā.
3. Valde iegulda fondā esošās summas iesaistīto dalībvalstu vai starpvalstu organizāciju saistībās vai augstas likviditātes aktīvos ar augstu kredīspēju. Ieguldījumiem jābūt pietiekami ģeogrāfiski diversificētiem. Ienākumus no šiem ieguldījumiem saņem fonds.
4. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem par fonda pārvaldību saskaņā ar 82. pantā izklāstīto procedūru.

3. IEDAĻA

FONDA IZMANTOŠANA

71. pants

Fonda uzdevums

1. Saskaņā ar Komisijas lēmumu, piemērojot noregulējuma instrumentus vienībām, kas minētas 2. pantā, Valde var izmantot fondu šādiem mērķiem:
 - a) lai garantētu noregulējamās iestādes, tās meitasuzņēmumu, pagaidu iestādes vai aktīvu pārvaldības struktūras aktīvus vai saistības;
 - b) lai piešķirtu aizdevumus noregulējamajai iestādei, tās meitasiestādēm, pagaidu iestādei vai aktīvu pārvaldības struktūrai;
 - c) lai iegādātos noregulējamās iestādes aktīvus;
 - d) lai piešķirtu kapitālu pagaidu iestādei vai aktīvu pārvaldības struktūrai;
 - e) lai izmaksātu kompensāciju akcionāriem vai kreditoriem, ja atbilstoši vērtējumam saskaņā ar 17. panta 5. punktu viņu prasījumi ir apmierināti mazākā apmērā, nekā viņi atbilstoši vērtējumam saskaņā ar 17. panta 6. punktu būtu saņēmuši, ja likvidācija notiktu saskaņā ar parastajām maksātnespējas procedūrām;

- f) lai noregulējamā iestādē veiktu iemaksu, ar kuru aizstāj noteiktu kreditoru prasījumu norakstīšanu gadījumā, ja tiek piemērots iekšējās rekapitalizācijas instruments un noregulējuma iestāde nolēmj izslēgt noteiktus kreditorus no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas jomas saskaņā ar 24. panta 3. punktu;
 - g) lai veiktu dažādu a) līdz f) apakšpunktā minēto darbību kombināciju.
- 2. Fondu var izmantot, lai veiktu a) līdz g) apakšpunktā minētās darbības arī attiecībā uz pircēju saistībā ar uzņēmējdarbības pārdošanas instrumentu.
 - 3. Fondu neizmanto tieši, lai absorbētu 2. pantā minētās iestādes vai vienības zaudējumus, vai nolūkā rekapitalizēt 2. pantā minēto iestādi vai vienību. Ja noregulējuma finansēšanas mehānisma izmantošana atbilstoši 1. punktam netieši veido daļu no 2. pantā minētās iestādes vai vienības zaudējumiem, tos novirzot fondam, tad piemēro 24. pantā paredzētos noregulējuma finansēšanas mehānisma lietošanas principus.
 - 4. Valde drīkst turēt kapitālu, kas piešķirts saskaņā ar 1. punkta f) apakšpunktu, uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus.

72. pants

Valstu finansēšanas mehānismu savstarpēja izmantošana grupas noregulējuma gadījumā, kuros darbojas iestādes neiesaistītajās dalībvalstīs,

Ja grupas noregulējums attiecas uz iestādēm, kurām izsniegta atļauja vienā vai vairākās iesaistītajās dalībvalstīs, no vienas puses, un iestādes, kurām izsniegta atļauja vienā vai vairākās neiesaistītajās dalībvalstīs, no otras puses, tad fonds piešķir finansējumu grupas noregulējumam saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti Direktīvas [...] 98. pantā.

73. pants

Noguldījumu garantiju sistēmu izmantošana saistībā ar noregulējumu

- 1. Iesaistītās dalībvalstis nodrošina, ka, Valdei veicot noregulējuma darbības, un ar noteikumu, ka šīs darbības joprojām nodrošina noguldītājiem piekļuvi saviem noguldījumiem, ar iestādi saistītā noguldījumu garantiju sistēma ir atbildīga par summām, kas noteiktas Direktīvas [...] 99. panta 1. un 4. punktā.
- 2. Tās summas noteikšana, par kuru noguldījumu garantiju sistēma ir atbildīga saskaņā ar 1. punktu, atbilst nosacījumiem, kas noteikti 17. pantā.
- 3. Pirms lēmuma pieņemšanas saskaņā ar šā panta 1. punktu par summu, par kuru noguldījumu garantiju sistēma ir atbildīga saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Direktīvas [...] 39. panta 3. punkta d) apakšpunktā, Valde apspriežas ar attiecīgo noguldījumu garantiju sistēmu, pilnībā ņemot vērā jautājuma steidzamību.
- 4. Ja noguldījumu garantiju sistēmas līdzekļi nav pietiekami, lai segtu noguldītājiem veicamos maksājumus, un citi resursi nav nekavējoties pieejami no attiecīgās iesaistītās dalībvalsts, fonds var aizdot vajadzīgos resursus attiecīgajai noguldījumu garantiju sistēmai ar noteikumu, ka ir izpildīti visi Direktīvas 94/19/EK 10. pantā paredzētie nosacījumi.

VI SADAĻA

CITI NOTEIKUMI

74. pants

Privilēģijas un imunitāte

Uz Valdi un tās personālu attiecas Protokols (Nr. 7) par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

75. pants

Valodas

1. Uz Valdi attiecas Padomes Regula Nr. 1²⁷.
2. Valde pieņem lēmumu par valodu iekšējo lietojumu Valdē.
3. Valde var izlemt, kuru no oficiālajām valodām izmantot, nosūtot dokumentus Savienības iestādēm un struktūrām.
4. Valde var vienoties ar katras valsts noregulējuma iestādi par valodu vai valodām, kādā sagatavo savstarpēji nosūtāmos dokumentus.
5. Valdes darbam vajadzīgos tulkošanas pakalpojumus sniedz Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs.

76. pants

Valdes personāls

1. Uz Valdes personālu, tostarp izpilddirektoru un viņa vietnieku, attiecas noteikumi un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība un noteikumi, kuri pieņemti, Savienības iestādēm savstarpēji vienojoties, lai īstenotu minētos Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību.
2. Valde, vienojoties ar Komisiju, pieņem piemērotus īstenošanas noteikumus, lai īstenotu Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu.

77. pants

Darbinieku apmaiņa

1. Valde var izmantot norīkotos valstu ekspertus vai citus darbiniekus, kas nav nodarbināti Valdē.
2. Valde tās plenārsesijā pieņem attiecīgu lēmumu, ar ko paredz noteikumus par darbinieku apmaiņu un pagaidu norīkošanu no un starp iesaistīto valstu noregulējuma iestādēm un Valdi.

²⁷ OV 17, 6.10.1958., 385. lpp.

3. Valde var izveidot iekšējas noregulējuma grupas, kurās ir darbinieki no iesaistīto valstu noregulējuma iestādēm.

78. pants

Valdes atbildība

1. Valdes līgumisko atbildību reglamentē tiesību aktos, ko piemēro attiecīgajam līgumam.
2. Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir pieņemt spriedumu atbilstīgi jebkurai šķīrējtiesas klauzulai, kas ietverta Valdes noslēgtā līgumā.
3. Ārpuslīgumiskās atbildības gadījumā Valde saskaņā ar vispārējiem principiem, kas ir kopīgi dalībvalstu tiesību sistēmām attiecībā uz valsts iestāžu atbildību, atlīdzina jebkādu kaitējumu, ko radījusi Valde vai tās darbinieki, pildot savus pienākumus, jo īpaši veicot noregulējuma funkcijas, tostarp darbību un bezdarbību ārvalstu noregulējuma procedūru atbalstam.
4. Valde kompensē valsts noregulējuma iestādei zaudējumus, kas tai radušies saistībā ar valsts tiesas lēmumu, vai ko tā, vienojoties ar Valdi, ir apņēmusies segt saskaņā ar izlīgumu, kas ir šis valsts noregulējuma iestādes darbības vai bezdarbības rezultāts, īstenojot jebkuru noregulējumu saskaņā ar šo regulu, izņemot gadījumu, kad ar šādu darbību vai bezdarbību ir pārkāpti Savienības tiesību akti, šī regula, Komisijas lēmums vai Valdes lēmums, vai ir pieļauta acīmredzama un būtiska kļūda novērtējumā.
5. Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir visi ar 3. un 4. punktu saistītie strīdi. Lietas saistībā ar ārpuslīgumisku atbildību nevar ierosināt, ja pagājuši pieci gadi pēc notikuma, kas bijis pamats lietas ierosināšanai.
6. Darbinieku personisko atbildību pret Valdi reglamentē Civildienesta noteikumi vai viņiem piemērojamā Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība.

79. pants

Dienesta noslēpums un informācijas apmaiņa

1. Valdes locekļi, darbinieki un iesaistīto dalībvalstu apmaiņas vai uz laiku norīkotie darbinieki, kas veic noregulējuma pienākumus, arī beiguši savu pienākumu izpildi, ievēro dienesta noslēpuma prasības saskaņā ar LESD 339. pantu un attiecīgos noteikumus Savienības tiesību aktos.
2. Valde nodrošina, lai personām, kas tieši vai netieši, pastāvīgi vai laiku pa laikam sniedz kādus pakalpojumus saistībā ar tās pienākumu izpildi, tiktu piemērotas līdzvērtīgas dienesta noslēpuma prasības.
3. Ievērojot ierobežojumus un saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti attiecīgajos Savienības tiesību aktos, nolūkā veikt ar šo regulu uzticētos uzdevumus, Valdei ir atļauta informācijas apmaiņa ar valsts vai Eiropas iestādēm un struktūrām gadījumos, ja attiecīgajos Savienības tiesību aktos paredzēts, ka valsts kompetentās iestādes drīkst atklāt informāciju šīm vienībām, vai ja dalībvalstis var paredzēt šādu atklāšanu saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.

80. pants

Pārredzamība

1. Uz Valdes rīcībā esošajiem dokumentiem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001²⁸.
2. Sešu mēnešu laikā pēc pirmās sanāksmes Valde pieņem sīki izstrādātus noteikumus Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanai.
3. Par lēmumiem, kurus Valde pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu, var iesniegt sūdzību tiesībsargam vai, attiecīgā gadījumā, iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā pēc sūdzības iesniegšanas Sūdzību institūcijai saskaņā ar attiecīgi LESD 228. un 263. pantā ietvertajiem nosacījumiem.
4. Uz personas datu apstrādi Valdē attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001²⁹. Valstu noregulējuma iestādes, veicot personas datu apstrādi, ievēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK³⁰.

81. pants

Drošības noteikumi par klasificētas informācijas un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību

Valde piemēro drošības principus, kas ietverti Komisijas drošības noteikumos par Eiropas Savienības klasificētās informācijas (*EUCI*) un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību, kā noteikts Lēmuma 2001/844/EK, EOTK, Euratom pielikumā. Drošības principu piemērošana ietver noteikumu piemērošanu par šādas informācijas apmaiņu, apstrādi un glabāšanu.

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti, OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

IV daļa

IZPILDPILNVARAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

82. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.
2. Pilnvaru deleģējumu piešķir uz nenoteiktu laiku, sākot no 88. pantā minētā datuma.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā brīdī var atsaukt 62. panta 5. punktā, 65. panta 5. punktā, 66. panta 3. punktā, 67. panta 3. punktā un 70. panta 4. punktā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 62. panta 5. punktu, 65. panta 5. punktu, 66. panta 3. punktu, 67. panta 3. punktu un 70. panta 4. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

83. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2016. gada 31. decembrim un pēc tam ik pēc pieciem gadiem Komisija publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, īpaši uzsverot tādas iespējamās ietekmes pārraudzību, kas skar vienotā tirgus pienācīgu darbību. Šajā ziņojumā izvērtē:
 - a) VNM darbību un tā noregulējuma darbību ietekmi uz Savienības interesēm kopumā, kā arī uz finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus saskaņotību un integritāti, tostarp tā iespējamo ietekmi uz valsts banku sistēmu struktūrām Savienībā, un attiecībā uz VNM sadarbības un informācijas apmaiņas pasākumu efektivitāti — starp VNM un VNM, un starp VNM un valsts noregulējuma iestādēm un kompetentajām valsts iestādēm neiesaistītajās dalībvalstīs;
 - b) neatkarības un pārskatatbildības organizācijas efektivitāti;
 - c) Valdes un Eiropas Banku iestādes mijiedarbību;
 - d) mijiedarbību starp Valdi un valstu noregulējuma iestādēm neiesaistītajās dalībvalstīs un VNM ietekmi uz šīm dalībvalstīm.
2. Šo ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei. Komisija vajadzības gadījumā sniedz saistītos priekšlikumus.

84. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1093/2010

Regulu (ES) Nr. 1093/2010 groza šādi:

1. Regulas 4. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2) “kompetentās iestādes” ir:

- i) kompetentās iestādes, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 40. apakšpunktā, Direktīvā 2007/64/EK un kā minēts Direktīvā 2009/110/EK;
- ii) attiecībā uz Direktīvām 2002/65/EK un 2005/60/EK — iestādes, kas ir kompetentas nodrošināt 1. punktā minēto kredītiestāžu un finanšu iestāžu atbilstību šo direktīvu prasībām;
- iii) attiecībā uz noguldījumu garantiju sistēmām — iestādes, kuras pārvalda noguldījumu garantiju sistēmas saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK, vai — gadījumā, ja noguldījumu garantiju sistēmas darbību nodrošina privāts uzņēmums, — publiskā iestāde, kas uzrauga šādas sistēmas atbilstīgi minētajai direktīvai; un
- iv) attiecībā uz 62. panta 5. punktu, 65. panta 5. punktu, 66. panta 3. punktu, 67. panta 4. punktu un 70. panta 4. punktu — noregulējuma iestādes, kā noteikts šīs direktīvas 3. pantā, un Vienotā noregulējuma valde, ko izveido ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../... .

2. Regulas 25. pantā iekļauj šādu punktu:

“1.a Iestāde var organizēt un veikt salīdzinošo izvērtēšanu par informācijas apmaiņu un VNM regulā minētās Valdes un VNM neiesaistīto dalībvalstu valsts noregulējuma iestāžu kopīgiem pasākumiem, veicot pārrobežu grupu noregulējumu, lai stiprinātu rezultātu efektivitāti un konsekvenci. Šajā nolūkā iestāde izstrādā metodes, kas nodrošina objektīvu izvērtēšanu un salīdzināšanu.”

3. Regulas 40. panta 6. punktā pievieno šādu trešo daļu:

“Lai nodrošinātu atbilstību 62. panta 5. punkta, 65. panta 5. punkta, 66. panta 3. punkta, 67. panta 4. punkta un 70. panta 4. punkta darbības jomai, Vienotās noregulējuma valdes izpilddirektors ir novērotājs Uzraudzības padomē.”

85. pants

Valstu noregulējuma finansēšanas mehānismu aizstāšana

No piemērošanas dienas, kas minēta 88. panta otrajā daļā, fonds ir iesaistīto dalībvalstu noregulējuma finansēšanas mehānisms saskaņā ar Direktīvas [] VII sadaļu.

86. pants

Mītnes nolīgums un darbības nosacījumi

1. Nepieciešamos pasākumus attiecībā uz Valdes izvietojumu uzņēmējā dalībvalstī un aprīkojumu, kas minētajai dalībvalstij ir jādara pieejams, kā arī īpašos noteikumus, ko uzņēmējā dalībvalstī piemēro izpilddirektoram, Valdes locekļiem tās plenārsesijā,

Valdes personālam un viņu ģimenes locekļiem, nosaka starp Valdi un uzņemošo dalībvalsti noslēgtā mītnes nolīgumā, kas noslēgts pēc tam, kad saņemts Valdes apstiprinājums tās plenārsesijā, bet ne vēlāk kā 2 gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

2. Valdi uzņemošā dalībvalsts nodrošina labākos iespējamus apstākļus Valdes darbībai, tostarp daudzvalodu, Eiropas ievirzes mācību iestādes un piemērotus transporta savienojumus.

87. pants

Valdes darbības uzsākšana

1. Valde pilnībā sāk darbību 2015. gada 1. janvārī.
2. Komisija uzņemas atbildību par Valdes izveidošanu un sākotnējo darbību, līdz tā ir pietiekami darboties spējīga, lai pati izpildītu savu budžetu. Šim nolūkam tā:
 - a) līdz brīdim, kad izpilddirektors — pēc tam, kad to iecēlusi Padome saskaņā ar 53. pantu, — uzsāk savu pienākumu pildīšanu, Komisija var norīkot Komisijas darbinieku kā pagaidu izpilddirektoru, kurš pilda izpilddirektoram noteiktos pienākumus;
 - b) atkāpjoties no 47. panta 1. punkta i) apakšpunkta, un līdz 47. panta 2. punktā minētā lēmuma pieņemšanai pagaidu izpilddirektors īsteno iecelēj institūcijas pilnvaras;
 - c) Komisija var piedāvāt palīdzību Valdei, jo īpaši norīkojot Komisijas darbiniekus pagaidu darbā ar mērķi veikt aģentūras darbības, par ko ir atbildīgs pagaidu izpilddirektors vai izpilddirektors;
 - d) Komisija Valdes vārdā ievāc ikgadējās iemaksas, kas minētas 62. panta 5. punkta d) apakšpunktā.
3. Pagaidu izpilddirektors var atļaut veikt visus maksājumus, ko sedz Valdes budžetā paredzētas apropriācijas, un var slēgt līgumus, tostarp darba līgumus.

88. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Regulas 7. līdz 23. pantu un 25. līdz 38. pantu piemēro no 2015. gada 1. janvāra.

Regulas 24. pantu piemēro no 2018. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

- 1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums
- 1.2. Attiecīgās politikas jomas ABM/ABB struktūrā
- 1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība
- 1.4. Mērķi
- 1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums
- 1.6. Ilgums un finansiālā ietekme
- 1.7. Paredzētie pārvaldības veidi

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

- 2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi
- 2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma
- 2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

- 3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas
- 3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem
 - 3.2.1. *Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem*
 - 3.2.2. *Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām*
 - 3.3.2. *Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām*
- 4.3.2. *Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*
- 5.3.2. *Trešo personu iemaksas*
- 3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula, ar ko izveido vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu banku noregulējuma fondu

1.2. Attiecīgās politikas jomas ABM/ABB struktūrā³¹

Iekšējais tirgus — finanšu tirgi

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība

☒ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas darbību**³²

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **esošas darbības pagarināšanu**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **darbību, kas pārveidota jaunā darbībā**

1.4. Mērķi

1.4.1. Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu

- Stiprināt banku pakalpojumu iekšējo tirgu, vienlaikus saglabājot vienādus spēles noteikumus visiem.
- Saglabāt finanšu stabilitāti un uzticību bankām, nodrošināt būtisko finanšu pakalpojumu nepārtrauktību, novērst problēmu izplatīšanos.
- Samazināt zaudējumus sabiedrībai kopumā un jo īpaši nodokļu maksātājiem, aizsargāt noguldītājus un samazināt bezrūpīgas rīcības risku.

1.4.2. Konkrētie mērķi un attiecīgās ABM/ABB darbības

Ņemot vērā iepriekš minētos vispārējos mērķus, ievieš šādus konkrētus mērķus:

Sagatavošanās un preventīvie pasākumi

- palielināt uzraudzītāju un banku sagatavotību krīzes situācijām un
- ļaut noregulēt visas bankas

Savlaicīga iejaukšanās:

- uzlabot savlaicīgas iejaukšanās pasākumus banku uzraudzītājiem.

Bankas noregulējums:

- nodrošināt laicīgu un stabilu noregulējumu attiecībā uz bankām, kam piemēro vienoto uzraudzības mehānismu;
- nodrošināt juridisko noteiktību banku noregulējuma ieinteresētajām pusēm.

Finansējums.

³¹ ABM: Budžeta vadība pa darbības jomām — ABB: ABB – budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.
³² Kā paredzēts Finanšu regulas 54. panta 2. punkta attiecīgi a) un b) apakšpunktā.

- izveidot vienotu banku neregulējuma fondu, kas var efektīvi absorbēt ģeogrāfiski asimetriskus zaudējumus Savienības banku sistēmā;
- nodrošināt, ka maksātnespējīgu banku neregulējumu pilnībā sedz no finanšu iestāžu iemaksām, pēc tam, kad akcionāri un kreditori ir iesaistīti iekšējā rekapitalizācijā.

1.4.3. Paredzamie rezultāti un ietekme

- Pārtraukta negatīvā mijiedarbība starp neatkarīgām valstīm un to bankām.
- Vienlīdzīgu nosacījumu un piekļuves banku finansējumam nodrošināšana visiem uzņēmumiem visā banku savienībā.
- Noguldītāju, valdību un nodokļu maksātāju zaudējumu samazināšana līdz minimumam, pateicoties lielu un sistēmiski nozīmīgu banku sanācija un neregulējumam.

1.4.4. Rezultātu un ietekmes rādītāji

- Ilgtermiņa valsts obligāciju izplatīšana starp dalībvalstīm.
- Banku skaits, attiecībā uz kurām veic neregulējumu.
- Banku neregulējuma izmaksas, tostarp maksājumi no viena neregulējuma fonda.
- Izmaiņas attiecībā uz banku norakstāmo parādu daļu.

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Kā izklāstīts Komisijas Plānā padziļinātas un patiesas Ekonomikas un monetārās savienības izveidei un četru priekšsēdētāju ziņojumā 2012. gadā, integrēta finanšu sistēma vai “Banku Savienība” ir svarīga daļa no pasākumiem, lai palīdzētu Eiropai atgriezties uz izaugsmes un nodarbinātības ceļa. Nesaskaņota valstu atbildes reakcija uz banku maksātnespēju ir pastiprinājusi iekšējā tirgus fragmentāciju saistībā ar aizdevumiem un finansējumu. Rezultātā tiek traucēta kopējās monetārās politikas pārnese un ierobežojumi apdraud aizdevumu izsniegšanu uzņēmumiem un patērētājiem.

Jo īpaši kaitīgi tas ir euro zonā. Nepastāvot plašām monetāro instrumentu izmantošanas iespējām, lai novērstu trūkumus banku nozarē, palāvēība uz valstu fiskālo resursu izmantošanu maksātnespējīgu banku pārvaldībai saglabā banku un valstu negatīvo mijiedarbību. Uzņēmumi dalībvalstīs ar pazeminātu spēju glābt to teritorijā esošas maksātnespējīgās bankas darbojas būtiski neizdevīgos konkurences apstākļos. Turklāt, kā bija novērojams krīzes laikā, problēmas dažās eurozonas dalībvalstīs, pastāvot šaubām un finanšu saitēm, var ātri izplatīties citās dalībvalstīs, kuras tirgus uzskata par neaizsargātām pret līdzīgiem riskiem.

Eiropadome savos 2012. gada decembra secinājumos norādīja, ka “situācijā, kad banku uzraudzība tiek faktiski nodota vienotam uzraudzības mehānismam, būs vajadzīgs vienots neregulējuma mehānisms ar pilnvarām, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu, ka ar atbilstošiem rīkiem var panākt neregulējumu jebkurai iesaistīto dalībvalstu bankai”.

Lai nodrošinātu finanšu stabilitāti un izaugsmi eurozonā, straujam progresam ceļā uz banku savienību ir izšķiroša nozīme. Pamatojoties uz stingru tiesisko regulējumu, kas

ir kopīgs 28 iekšējā tirgus dalībniekiem (vienots noteikumu kopums), Eiropas Komisija ir izvēlējusies iekļaujošu pieeju un ierosinājusi ceļvedi virzībā uz banku savienību, paredzot dažādus instrumentus un posmus, kas ir potenciāli atvērts visām dalībvalstīm, bet jebkurā gadījumā, ietverot eurozonas 17 pašreizējās dalībvalstis.

Pirmais solis — vienots uzraudzības mehānisms (VUM), kas paredzēts eurozonas bankām un bankām dalībvalstīs, kas vēlas pievienoties eirozonai, — pilnvaro ECB īstenot galvenos uzraudzības uzdevumus attiecībā uz šādām bankām.

Šobrīd likumdevēji apspriež 2012. gadā pieņemto priekšlikumu direktīvai, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību sanācības un neregulējuma režīmu (banku sanācības un neregulējuma direktīva), kas ir vēl viens būtisks banku savienības elements. Banku sanācības un neregulējuma direktīva reglamentēs neregulējuma veikšanu visā iekšējā tirgū un paredzēs valstu neregulējuma iestādēm pilnvaras un procedūras, ļaujot veikt banku neregulējumu.

Saskaņā ar Eiropadomes secinājumiem, Savienības banku tirgu integrācijai nepieciešams, lai eurozonas mēroga neregulējuma mehānisms risinātu grūtībās esošu banku jautājumus, un tādējādi pārvaldītu negatīvas ietekmes izplatīšanās risku ar mērķi nodrošināt eurozonas finanšu stabilitāti visa iekšējā tirgus vajadzībām.

Saskaņā ar Komisijas 2012. gada plānu ilgtermiņa mērķis ir izveidot banku savienību visu dalībvalstu bankām. ECB tieša uzraudzība apvienojumā ar vienotu neregulējuma mehānismu bankām un efektīvām un stabilām noguldījumu garantiju sistēmām visās dalībvalstīs sekmēs uzticību Savienības ilgtspējīgai stabilitātei.

1.5.2. ES iesaistīšanās pievienotā vērtība

Saskaņā ar LES 5. panta 3. punktā noteikto subsidiaritātes principu jomās, kuras nav ekskluzīvā Savienības kompetencē, Savienība rīkojas tikai tad un tiktāl, ciktāl dalībvalstis centrālā vai reģionālā un vietējā līmenī nevar pietiekami labi sasniegt paredzētās darbības mērķus, bet ierosinātās darbības mēroga vai seku dēļ tie ir labāk sasniedzami Savienības līmenī.

Vienīgi rīcība Eiropas līmenī var nodrošināt, ka maksātnespējīgu banku problēmas tiek atrisinātas nediskriminējošā veidā un saskaņā ar vienotu noteikumu kopumu, lai uzlabotu ekonomikas un monetārās savienības un iekšējā tirgus darbību. Neraugoties uz Savienības banku nozares padziļinātu integrāciju, būtiskas atšķirības starp valsts līmeņa lēmumiem attiecībā uz neregulējumu var radīt nepieņemamus riskus finanšu stabilitātei.

Vienotā valūta liek īstenot banku vienotu uzraudzību un neregulējumu, lai izvairītos no postošas ekonomiskās sadrumstalotības eurozonā. Vienots neregulējuma mehānisms būs efektīvāks nekā valstu neregulējuma iestāžu tīkls, jo īpaši attiecībā uz pārrobežu banku grupām, kurām ātrums un koordinēšana ir izšķiroši svarīgi, lai samazinātu izmaksas un atjaunotu uzticību. Tas arī radīs ievērojamus apjomradītus ietaupījumus, ļaujot izvairīties no negatīvās ārējās ietekmes, kas var rasties ierobežotu valsts mēroga lēmumu rezultātā.

1.5.3. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

Pirmais solis — vienotais uzraudzības mehānisms (VUM), kas paredzēts eurozonas bankām un bankām dalībvalstīs, kas vēlas pievienoties, — pilnvaro ECB īstenot galvenos uzraudzības uzdevumus attiecībā uz šādām bankām.

Šobrīd likumdevēji apspriež 2012. gadā pieņemto priekšlikumu direktīvai, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību sanācības un neregulējuma režīmu

(banku sanācijas un noregulējuma direktīva), kas ir vēl viens būtisks banku savienības elements. Banku sanācijas un noregulējuma direktīva reglamentēs noregulējuma veikšanu visā iekšējā tirgū un paredzēs valstu noregulējuma iestādēm pilnvaras un procedūras, ļaujot veikt banku noregulējumu.

Saskaņā ar Eiropadomes secinājumiem, Savienības banku tirgu integrācijai nepieciešams, lai eurozonas noregulējuma mehānisms risinātu grūtībās nonākušu banku jautājumus, un tādējādi pārvaldītu izplatīšanās risku ar mērķi nodrošināt eurozonas finanšu stabilitāti visa iekšējā tirgus vajadzībām.

Saskaņā ar Komisijas 2012. gada plānu ilgtermiņa mērķis ir izveidot banku savienību visu dalībvalstu bankām. ECB tieša uzraudzība apvienojumā ar vienotu noregulējuma mehānismu bankām un efektīvām un stabilām noguldījumu garantiju sistēmām visās dalībvalstīs sekmēs uzticību Savienības ilgtspējīgai stabilitātei.

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

☐ **Ierobežota ilguma** priekšlikums/iniciatīva

- ☐ Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.
- ☐ Finansiālā ietekme: GGGG.– GGGG.

☒ **Neierobežota ilguma** priekšlikums/iniciatīva

- Īstenošana ar sākumperiodu no 2014. līdz 2014. gada beigām,
- pēc kura turpinās normāla darbība

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi³³

☐ Tieša pārvaldība, ko īsteno Komisija

- ☐ ar savu direktorātu starpniecību, tostarp personālu Savienības pārstāvniecībās;
- ☒ ar aģentūru starpniecību.

☐ **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm

☐ **Netieša pārvaldība**, deleģējot īstenošanas uzdevumus:

- ☐ trešām valstīm vai to ieceltām struktūrām;
- ☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);
- ☐ EIB vai Eiropas Investīciju fondam;
- ☒ Finanšu regulas 208. panta 209. punktā minētajām struktūrām;
- ☐ publisko tiesību subjektiem;
- ☐ struktūrām, uz kurām attiecas privāttiesības un kuras veic sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja misiju, ja vien tās sniedz pietiekamas finanšu garantijas;
- ☐ struktūrām, uz kurām attiecas dalībvalsts privāttiesības, kurām uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuras sniedz pietiekamas finanšu garantijas;
- ☐ personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības KĀDP jomā saskaņā ar LES V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgajā pamataktā.
- *Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā "Piezīmes".*

Piezīmes

³³

Skaidrojumus par pārvaldības veidiem un atsaucies uz Finanšu regulu skatīt BudgWeb tīmekļa vietnē:
http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Regulas 47. pants paredz, ka valde šīs regulas īstenošanas nolūkā ir atbildīga Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai, tostarp, iesniedzot ikgadēju ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Eiropas Revīzijas palātai par to uzdevumu izpildi, kuri tai uzticēti ar šo regulu.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Apzinātie riski

Priekšlikums neradīs jaunus riskus saistībā ar tiesisku, ekonomisku, efektīvu un lietderīgu budžeta piešķirumu izmantošanu.

Tomēr iekšējai riska pārvaldībai jāņem vērā Valdes finansēšanas mehānisma īpašais raksturs. Atšķirībā no daudzām citām Kopienas izveidotām struktūrām Valdes sniegtos pakalpojumus finansēs vienīgi finanšu iestādes.

Otrkārt, Valde būs atbildīga par to, lai nodrošinātu vienotā banku neregulējuma fonda pārvaldību. Šajā sakarā būs jāizveido un jāīsteno iekšējās kontroles procedūru kopums.

2.2.2. Informācija par iekšējās kontroles sistēmas struktūru

Iekšējās kontroles sistēmā un noteikumos vajadzētu ievērot citās Komisijas izveidotās iestādēs lietoto modeli, izņemot banku vienotā neregulējuma fondu, attiecībā uz kuru būs jāizstrādā īpašs noteikumu kopums.

2.2.3. Kontroles izmaksu un ieguvumu aplēses un kļūdu paredzamā riska novērtējuma līmenis

Iekšējā kontrole jāparedz tajās Valdes procedūrās, kas saistītas ar tās atbildības un tai uzticēto uzdevumu īstenošanu. Izdevumi par šādām procedūrām nevar pārsniegt iegūtās priekšrocības, lai izvairītos no būtiskām kļūdām.

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību apkarošanai Valdei bez ierobežojumiem tiek piemērota Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regula (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*).

EAAPI pievienojas Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienas Komisijas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai, un tā nekavējoties izdod attiecīgus noteikumus, kas attiecas uz visu Valdes personālu.

Lēmumi par finansējumu un nolīgumi, kā arī no tiem izrietošie īstenošanas pasākumi skaidri nosaka, ka Revīzijas palāta un *OLAF* nepieciešamības gadījumā var veikt Valdes izmaksāto līdzekļu saņēmēju, kā arī par šo līdzekļu sadali atbildīgā personāla pārbaudes uz vietas.

Regulas, ar ko izveido Valdi, 58.—63. pants paredz noteikumus par Valdes budžeta izpildi un kontroli un piemērojamos finanšu noteikumus.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

Turpmākā analīze sniedz ieskatu Valdes un tās personāla (turpmāk – Valde), kā arī Komisijas kopējās izmaksās saistībā ar šo priekšlikumu.

Valdes izmaksas pilnībā segs finanšu iestādes, uz kurām attieksies Vienotais neregulējuma mehānisms. Aptuveni 6000 eirozonas bankas papildus savām ikgadējām iemaksām banku vienotā neregulējuma fondā iemaksās nemainīgu šīs summas proporcionālo daļu, lai pilnībā segtu Valdes budžeta izdevumus. Iemaksu likmes un Valdes budžetu apstiprinās katru gadu. Iemaksu likmi Valdes finansēšanai katru gadu pielāgos, lai nodrošinātu Valdes līdzsvarotu budžetu.

Valde veiks uzdevumus saistībā ar neregulējumu sagatavošanu un izpildi, iemaksām neregulējuma fondā un tā pārvaldību. Attiecībā uz neregulējumu izstrādi Valde sagatavos vai pārskatīs neregulējuma plānus, piedalīsies pārrobežu neregulējumu kolēģijās un izstrādās faktisko neregulējumu. Attiecībā uz ievērojamu skaitu iestāžu un grupu Valdei, sadarbojoties (konsolidējoties) ar uzraudzītāju un valstu neregulējuma iestādēm, būs jāizstrādā neregulējuma plāni, kuros paredzētas neregulējuma darbības, ko var veikt, ja ir izpildīti nosacījumi neregulējuma veikšanai, un vismaz reizi gadā būs jāpārskata un vajadzības gadījumā jāatjaunina minētie plāni. Valdei arī būs jāizvērtē iestāžu un grupu neregulējuma iespējas un jānovērs visi iespējamie būtiskie šķēršļi neregulējuma īstenošanai.

Valsts neregulējuma iestādēm attiecībā uz citām vienībām un grupām arī būs jāizstrādā neregulējuma plāni, kurus Valdei būs jāpārskata. Ja grupā ietilpst vienības, kas nav izveidotas iesaistītajās dalībvalstīs, tad Valde pārstāv iesaistīto dalībvalstu valsts neregulējuma iestādes neregulējuma kolēģijā. Neregulējuma kolēģijas ir izveidotas, lai nodrošinātu sadarbību un koordināciju starp attiecīgajām iestādēm un *inter alia* veiktu uzdevumus attiecībā uz neregulējuma plānu izstrādi, neregulējuma iespēju izvērtēšanu un faktisko neregulējumu.

Ja Komisija ir nolēmusi veikt vienības neregulējumu, Valde uzraudzīs neregulējuma izpildi, kā arī izvērtēs uzņēmuma reorganizācijas plāna īstenošanas iespējas.

Attiecībā uz fondu, Valdei būs jāievāc gada iemaksas par gandrīz 6000 iestādēm, jānodrošina, ka iemaksu bāze atsevišķās bankās ir noteikta pareizi, ka iemaksas tiek veiktas paredzētajā laikā un ka nesamaksātās summas tiek efektīvi atgūtas. Šajā nolūkā Valde veiks banku datu pārbaudes. Ievācamajai un pārvaldāmajai summai jāpārsniedz puse no Savienības gada budžeta. Valdei būs arī jāpārvalda līdzekļi tā, lai risks ir zems, un, ja nepieciešams, būtu iespējams ātri piekļūt resursiem neregulējuma finansēšanai. Tas nozīmē, ka ir vajadzīga pārdomāta, ilgtermiņa ieguldījumu stratēģiju, tostarp ņemot vērā ieguldījumu veidu, to ģeogrāfisko izvietojumu un beigu termiņu. Protams, šīs Valdei noteiktās galvenās funkcijas būs jāatbalsta ar personāla funkcijām, tostarp informācijas tehnoloģijām un komunikācijām.

Galvenie pieņēmumi

Paredzētā Valdes darbinieku un izmaksu struktūra:

- Paredzams, ka Valde darbosies ar pilnu jaudu sava pirmā darbības gada beigās, kas nozīmē, ka pirmā gada laikā ir jāpieņem darbā visi darbinieki; ietekme uz budžetu tiek lēsta 50 % pirmajā gadā un 100 % no otrā darbības gada.
- Ņemot vērā, ka Eiropā nav valstu neregulējuma iestādes ar būtisku vēsturisku pieredzi, Valdes cilvēkresursu vajadzību novērtējums ir balstīts uz Valdes uzdevumu novērtēšanu

salīdzinājumā ar ASV Federālās noguldījumu apdrošināšanas korporācijas (*FDIC*) uzdevumiem — skatīt 1. tabulu.

- Segto ieguldījumu un neregulējama līdzekļu mērķapjoma summas ir salīdzināmas starp ASV un eurozonu, bet banku aktīvi, uz kuriem attiecas neregulējuma mehānisms, ir būtiski lielāki eurozonā nekā ASV.
- Attiecībā uz pieskaitāmajām izmaksām salīdzinājums tika veikts ar Eiropas uzraudzības iestādēm (EUI). Tomēr, ņemot vērā to, ka pieskaitāmās izmaksas EUI ir bijušas lielākas par tām, kas aplēstas, veicot salīdzinošu vērtēšanu ar *FDIC*, ir izmantota piesardzīgāka likme 11,5 % apmērā. Turpmāki pieņēmumi un to skaidrojumi par salīdzinošo vērtēšanu ar *FDIC* ir atspoguļoti 1. tabulā. No 2012. gada *FDIC* bija 7476 pilna laika ekvivalenti.
- Ievērojot to, ka *FDIC* ir plašākas pilnvaras, nekā Valdei, tad salīdzinošajā novērtēšanā ir ņemtas vērā tikai attiecīgās struktūrvienības.
- Pamatojoties uz salīdzinošo novērtēšanu, plānotais vajadzīgo darbinieku skaits ir 309. Jānorāda, ka *FDIC* 21 % darbinieku tiek nodarbināti uz noteiktu laiku. Atbilstoši vispiesardzīgākajam pieņēmumam, kad *FDIC* ar krīzi nesaistītos apstākļos būtu nodarbināti tikai pastāvīgie darbinieki, darbinieku mērķapjoms samazinātos par 75 darbiniekiem, sasniedzot 244 ar krīzi nesaistītā situācijā. Tāpēc ir svarīgi nodrošināt, lai Valdei būtu pietiekama rīcības brīvība pieņemt darbā papildu darbiniekus vai izmantot ārējus pakalpojumus darba slodzes mazināšanai.
- Tiek piedāvāts šāds darbinieku sadalījums:
 - 80 % pagaidu darbinieki (*TA*) (68 % AD līmeņa un 12 % AST līmeņa darbinieki);
 - 10 % norīkoti nacionālie eksperti (*END*);
 - 10 % līgumdarbinieki (*CA*).
- Tiks piemēroti ES iestāžu Civildienesta noteikumi, kas ir atspoguļots izmaksās vienam cilvēkam:
 - vidējās *TA* izmaksas gadā: EUR 131 000;
 - vidējās norīkoto nacionālo ekspertu izmaksas gadā: EUR 78 000;
 - vidējās līgumdarbinieku izmaksas gadā: EUR 70 000.

Papildus atalgojumam šīs izmaksas ietver netiešās izmaksas, piemēram, ēkas, apmācības, IT un sociāli medicīniskās infrastruktūras izmaksas.

- Ņemot vērā to, ka šajā posmā Valdes atrašanās vieta nav zināma, tiek izmantots atalgojumu korekcijas koeficients 1. Atbilstoši Valdes atrašanās vietai, visticamāk, izmaksas būs jāizvērtē atkārtoti.
- Citi personāla, administratīvie un darbības izdevumi ir aprēķināti, izmantojot EUI pašreizējās izmaksu struktūras salīdzinošo novērtēšanu.
- Plānots, ka Valdes darbības izdevumi būs 25 % apmērā no kopējām Valdes izmaksām, jo īpaši attiecībā uz informācijas sistēmu izveidi un uzturēšanu, attiecību un kopējas uzraudzības kultūras veidošanu ar valstu neregulējuma iestādēm saistībā ar Eiropas neregulējuma mehānismu, kas ietvertu ciešas un efektīvas attiecības starp Valdi un tām valstu neregulējuma iestādēm, kuras ir galvenokārt iesaistītas neregulējuma lēmumu īstenošanā.
- Paredzamā Valdes izmaksu struktūra ir apkopota 2. tabulā.

1. tabula Valdei nepieciešamā personāla aplēses, pamatojoties uz ASV Federālās noguldījumu apdrošināšanas korporācijas struktūru un personāla komplektāciju

	<i>FDIC</i> ¹	VALDE
--	--------------------------	-------

Raksturojums		
Banku skaits	7 181 ²	6 008 ³
Aktīvi kopā	\$ 14 451 (2012. gads, miljardi)	\$ 14 451 (2011. gads, miljardi)
Segtie noguldījumi kopā	\$ 6 027 (2013. gada marts, miljardi)	€ 5 514 (2011. gads, miljardi)
Mērķapjoma līdzekļi	\$ 81 (miljardi)	€ 55 (miljardi)
Grūtībās nonākušas iestādes 2008.–2012. gads	465	90 ⁴
Personāls		
Darbinieki kopā (pilna laika ekvivalents, 2012. gads; % galvenajā mītnē)	7 476 (28,6 %)	
(a) Darbinieki “Noregulējuma un maksātnespējas nodaļa” (pilna laika ekvivalents, 2012. gads)	1 428	82 (aplēses) ⁵
(b) Darbinieki “Finanšu nodaļa” (pilna laika ekvivalents, 2012. gads)	176	88 (aplēses) ⁶
(c) Darbinieki “Sarežģītu iestāžu nodaļa” (pilna laika ekvivalents, 2012. gads)	148	74 (aplēses) ⁷
(d) Darbinieki “Juridiskā nodaļa” (pilna laika ekvivalents, 2012. gads, / % no kopējo darbinieku skaita)	716 / 9,6 %	30 / 9,6 % (aplēses) ⁸
(e) Darbinieku kopējais skaits attiecīgajās nodaļās (pilna laika ekvivalents, 2012. gads) (a, b, c, un d summa)	2 468	274
(f) Darbinieki pa jomām (IT, komunikācijas u.c.) (skaits % no kopējā darbinieku skaita)	863 / 11,5 %	35 / 11,5 % (aplēses)
(g) Valdes darbinieku kopējais skaits (e un f summa)		309 (aplēses)
(h) Darbinieki uz noteiktu laiku (% no kopējā darbinieku skaita, 2012. gads)	21 % ⁹	21 %
(i) Valdes pastāvīgo darbinieku kopējais skaits		244 (aplēses)
¹ Avots: www.fdic.gov .		
² Noguldījumu apdrošināšanas fonda locekļu skaits, 2012. gads.		

3	EU-17 kredītiestāžu skaits no 2013. gada janvāra. Avots: ECB.
4	Avots: Komisijas dienestu darba dokuments "Fakti un skaitļi par valsts atbalstu ES dalībvalstīs, 2012. gadā atjaunināta informācija" Faktisko grūtībās nonākušo iestāžu skaits eurozonā ir lielāks, jo iestādes, kuras kļuva maksātnespējīgas, bet nesaņēma valsts atbalstu, nav iekļautas.
5	Pieņem, ka 20 % darbinieku nodarbojas ar neregulējuma un 80 % ar maksātnespējas jautājumiem. Valde būs iesaistīta tikai neregulējumos. Pamatojoties uz sadalījumu starp <i>FDIC</i> centrālo un reģionālo līmenī, pieņem, ka 28,6 % no darbiniekiem, kas darbosies ar neregulējuma jautājumiem, tiks nodarbināti centrālajā Valdes līmenī, bet 71,4 % — valsts līmenī. Tas ir piesardzīgs pieņēmums, ņemot vērā to, ka priekšlikums paredz, ka visi ar neregulējumu saistītie uzdevumi tiks risināti Valdes līmenī, bet valsts līmenī tiks veikta tikai neregulējuma lēmumu īstenošana, saglabājot centralizētu uzraudzību.
6	<i>FDIC</i> finanšu nodaļas uzdevumus veic centrālajā līmenī. Šis sadalījums neattiecas tikai uz iemaksu ievākšanu un fonda pārvaldību, bet arī uz vispārīgākām darbībām, piemēram, kontroli, finanšu operācijām un finanšu plānošanu. Šā iemesla dēļ pieņem, ka 50 % no <i>FDIC</i> finanšu nodaļas darbiniekiem būs jāpārvalda iemaksas un fonds centrālajā Valdes līmenī.
7	Par lielu eurozonas banku neregulējuma plānošanu atbild Valde. Valdei ir iespēja pieprasīt valsts iestādēm sniegt neregulējuma plāna projektu. Šā iemesla dēļ pieņem, ka 50 % darbinieku tiks nodarbināti centrālajā Valdes līmenī.
8	<i>FDIC</i> juridiskā nodaļa nenodarbojas tikai ar neregulējuma, maksātnespējas un fonda pārvaldības jautājumiem, bet arī ir iesaistīta, piemēram, <i>FDIC</i> uzraudzības pienākumu veikšanā. Šā iemesla dēļ, lai aprēķinātu Valdei nepieciešamo darbinieku skaitu, izmanto juridiskās nodaļas darbinieku skaita daļu attiecībā pret kopējo darbinieku skaitu.
9	Uz noteiktu laiku nodarbināto darbinieku skaita daļu aprēķina, pamatojoties uz <i>FDIC</i> kopējo darbinieku skaitu, izņemot neregulējuma un maksātnespējas nodaļas darbiniekus, kuri galvenokārt ir nodarbināti reģionālā līmenī.

2. tabula Paredzamo Valdes izmaksu struktūra, tajā nodarbinot 309. darbiniekus

Skaitļi miljonos EUR	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Personāla izmaksas (tostarp atalgojums un pabalsti un ar to saistītie izdevumi, piemēram, ēku, mēbeļu un IT izmaksas)	18	37	38	38	39	40	41
Citas cilvēkresursu izmaksas (saistībā ar pieņemšanu darbā, komandējumiem, ārštata personālu (pagaidu darbinieki, ārējo pakalpojumu sniedzēji)...))	3	3	3	3	3	3	3
Starpsumma — cilvēkresursu un ar to saistītie izdevumi kopā	22	40	41	42	43	43	44
Administratīvie izdevumi (telekomunikācijas, informācijas un publicēšanas izdevumi, sanāksmju izdevumi un citi)	3	5	5	5	5	5	5
Starpsumma — administratīvie izdevumi kopā	3	5	5	5	5	5	5
Citi izdevumi (pārvaldība, IT projekti, sadarbība ar attiecīgajām Eiropas un trešo valstu iestādēm, kopīgi projekti un darbsemināri ar valstu neregulējuma iestādēm un							

citām attiecīgām struktūrām utt.)							
Starpsumma — citi izdevumi kopā	8	16	16	16	16	17	17
Izdevumi kopā	33	61	62	63	64	65	66

Vienotais banku noregulējuma fonds

- Vienotā banku noregulējuma fonda mērķapjoms ir noteikts 1 % apmērā no segtajiem noguldījumiem iesaistīto dalībvalstu banku sistēmā. Pamatojoties uz 2011. gada datiem par bankām, tiek lēsts, ka fonda mērķapjoms varētu būt aptuveni 55 miljardi euro.
- Iesaistītās bankas veiks savam riskam pielāgotas daļas iemaksu vienotā banku noregulējuma fondā 10 gadu laikā. Tādējādi noregulējuma fondu uzkrājumiem vajadzēt sasniegt aptuveni 5,5 miljardus euro gadā, neskaitot līdzekļu atgūšanu un iespējamo aizplūšanu.
- Absolūtos skaitļos lielākās bankas veiks vislielākās iemaksas vienotā banku noregulējuma fondā. Aptuveni, neņemot vērā banku riska profilu, Komisijas dienestu aplēses, pamatojoties uz 2011. gada datiem, liecina, ka 17 lielākās Eiropas bankas veiks aptuveni 40 % no visām banku iemaksām fondā.
- Attiecībā uz fonda pārvaldību, jāatzīmē, ka Valdes izmaksu aplēsēs ir iekļautas izmaksas, kas saistītas tikai ar cilvēkresursiem. Pieņem, ka citas izmaksas, piemēram, ieguldījumu izmaksas, tiks tieši atskaitītas no fonda.

Finansiālā ietekme Komisijas līmenī:

- Tiek lēsts, ka 15 amata vietu, kas specializējas cilvēkresursu, budžeta un citos administratīvajos jautājumos, pagaidu piešķirums, kas ir būtisks Valdes izveidei, būs vajadzīgs Komisijas līmenī pirmajā darbības gadā (2014. gads), lai uzsāktu un atbalstītu Valdes darbības sākumposmu (aptuveni 6 mēneši), pieņemot, ka Valde būs Briselē. Turpmāk izklāstītais finanšu novērtējums var mainīties atkarībā no atrašanās vietas, kas tiks izvēlēta Valdes darbībai.
- Tiek lēsts, ka 10 amata vietas no 2015. gada varētu būt nepieciešamas Komisijā, lai veiktu tai ar regulu uzticētos uzdevumus, jo īpaši saistībā ar noregulējuma lēmumu izstrādi. Tas būs atkarīgs no lēmuma par ikgadējo budžeta procedūru.

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

Tiek lēsts, ka 15 amata vietas būs nepieciešams Komisijas līmenī pirmajā darbības gadā (2014. gads), lai uzsāktu un atbalstītu Valdes darbības sākumposmu.

No 2015. gada būs nepieciešamas 10 amata vietas Komisijā, lai veiktu tai ar regulu uzticētos uzdevumus, jo īpaši saistībā ar noregulējuma lēmumu izstrādi.

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

3.2.1. Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Daudz gadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Daudzums	[...][Pozīcijā.....]
---	----------	----------------------

ĢD: <.....>			N gads ³⁴	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			KOPĀ
• Darbības apropriācijas										
Budžeta pozīcijas numurs	Saistības	1)								
	Maksājumi	2)								
Budžeta pozīcijas numurs	Saistības	1.a)								
	Maksājumi	2.a)								
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem ³⁵										
Budžeta pozīcijas numurs		3)								
ĢD apropriācijas KOPĀ <....>	Saistības	-1+								

1 a

³⁴ N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot.

³⁵ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās „BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

		+ 3								
	Maksājumi	=2+ 2 a + 3 +3								

• KOPĀ darbības apropriācijas	Saistības	4)								
	Maksājumi	5)								
• KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem		6)								
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas IZDEVUMU KATEGORIJAS <....> apropriācijas	Saistības	=4+ 6								
	Maksājumi	=5+ 6								

Daudzgažu finanšu shēmas izdevumu kategorija	5	Administratīvie izdevumi
---	----------	--------------------------

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ
Komisija									
• Cilvēkresursi		1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
• Citi administratīvie izdevumi — komandējumu izdevumi		0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
KOPĀ Komisija	Apropriācijas	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

KOPĀ daudzgažu finanšu shēmas5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	(Saistību summa = maksājumu summa)	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
---	------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ
KOPĀ daudzgažu finanšu shēmas 1.–5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
	Maksājumi	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

3.2.2. Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot darbības apropriācijas
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva paredz darbības apropriācijas izmantot šādā veidā:

Saistību apropriācijas EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Norādīt mērķus un rezultātus ↓			N gads		N+1 gads		N+2 gads		N+3 gads		Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)						KOPĀ	
	REZULTĀTI																	
	Rezultāta veids ³⁶	Rezultāta vidējās izmaksas	Nr.	Izmaksas	Nr.	Izmaksas	Nr.	Izmaksas	Nr.	Izmaksas	Nr.	Izmaksas	Nr.	Izmaksas	Nr.	Izmaksas	Nr. kopā	Kopējās izmaksas
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 1... ³⁷																		
- rezultāti																		
- rezultāti																		
- rezultāti																		
Starpsumma —																		

³⁶ Rezultāti ir attiecīgie produkti vai pakalpojumi (piemēram, finansēto studentu apmaiņu skaits, uzbūvēto ceļu garums kilometros utt.).

³⁷ Kā norādīts 1.4.2. punktā „Konkrētie mērķi...”.

1. konkrētais mērķis																	
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 2...																	
- rezultāti																	
Starpsumma — 2. konkrētais mērķis																	
KOPĒJĀS IZMAKSAS																	

3.2.3. *Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām*

3.2.3.1. Kopsavilkums

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot administratīvās apropriācijas
- ☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz izmantot administratīvās apropriācijas, kā aprakstīts iepriekš

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

	N gads ³⁸	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)	KOPĀ
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	--	------

—

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Daudzgažu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA								
Cilvēkresursi	1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
Pārējie administratīvie izdevumi	0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
Starpsumma – daudzgažu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

—

Ārpus daudzgažu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS³⁹	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas
Cilvēkresursi	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas
Pārējie administratīvie izdevumi	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas
Starpsumma – ārpus daudzgažu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas

—

KOPĀ	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
-------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Vajadzīgās cilvēkresursu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

³⁸ N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot.

³⁹ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās “BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

3.2.3.2. Paredzamās vajadzības pēc cilvēkresursiem

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz cilvēkresursu izmantošanu
- ☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz cilvēkresursu izmantošanu šādā veidā:

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

	2014	2015	2016	2017	2018	2019
• Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)						
XX 01 01 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	15	10	10	10	10	10
XX 01 01 02 (Delegācijās)						
XX 01 05 01 (Netiešā pētniecība)						
10 01 05 01 (Tiešā pētniecība)						
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilna laika ekvivalentu: FTE)⁴⁰						
2 01 (CA, SNE, INT ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)						
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT un JED delegācijās)						
X 01 04 yy ⁴¹	– Galvenā mītne					
	– Delegācijās					
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – netiešā pētniecība)						
10 01 05 02 (CA, INT, SNE — tiešā pētniecība)						

⁴⁰ CA — līgumdarbinieki, LA — vietējie darbinieki, SNE = valstu norīkotie eksperti. INT — aģentūru darbinieki; JED — jaunākie eksperti delegācijās

⁴¹ Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām “BA” pozīcijām).

Citas budžeta pozīcijas (precizēt)						
KOPĀ	15	10	10	10	10	10

XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa.

Veicamo uzdevumu apraksts

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	Skatīt aprakstu iepriekšējā daļā
Ārštata darbinieki	

3.2.4. Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva atbilst kārtējai daudzgadu finanšu shēmai
- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpārplāno attiecīgā izdevumu kategorija daudzgadu finanšu shēmā

Aprakstīt, kas jāpārplāno, norādot attiecīgās budžeta pozīcijas un summas.

- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpiemēro elastības instruments vai jāpārskata daudzgadu finanšu shēma⁴²

Aprakstīt, kas jādara, norādot attiecīgās izdevumu kategorijas, budžeta pozīcijas un summas.

3.2.5. Trešo personu iemaksas

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- Priekšlikums/iniciatīva paredz šādu līdzfinansējumu:

Apropriācijas miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	N gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			Kopā
Norādīt līdzfinansējuma struktūru								
KOPĀ līdzfinansējuma apropriācijas								

⁴²

Sk. 19. un 24. punktu Iestāžu nolīgumā (laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam).

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:
 - ☐ pašu resursus
 - ☐ dažādus ieņēmumus

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta ieņēmumu pozīcija	Kārtējā finanšu gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme ⁴³						
		N gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)		
.... pants								

Attiecībā uz dažādiem ieņēmumiem, kas ir “piešķirtie ieņēmumi”, norādīt attiecīgo(-ās) izdevumu pozīciju(-as).

Norādīt ietekmes uz ieņēmumiem aprēķināšanai izmantoto metodi.

⁴³

Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t.i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 25 % apmērā.